

PLAYBOY

NAJPREDÁVANEJŠÍ PÁNSKY
MESAČNÍK VIAC AKO 20 ROKOV

WWW.PLAYBOY.SK

MEMORIAL

Karel GOTT

BUSINESS SUCCESS

Pavol Rusko

EXKLUZÍVNE

INTERVIEW

Ján Gordulič

20Q

Tomáš DUMBROVSKÝ

AUTO LEGENDY

LAMBORGHINI

COUNTACH

CESTOVANIE

Galapágy

10 | 2019
3,99 €

*Sylvie
Kalman*

VYŠŠIA KATEGÓRIA
**EURO
SOFA**

www.eurosofa.sk

model GLORIA

Predajňa Bratislava R1 centrum, Rožňavská 1, 02/443 71 338, info@eurosofa.sk
Predajňa Banská Bystrica Radvan Park, Zvolenská cesta 30A, 048/416 36 76, bb@eurosofa.sk
otváracie hodiny: Po - Ne 9⁰⁰ - 19⁰⁰

2x
veľká
predajňa
sedačiek

VIAC 1000
AKO
modelov
kožených sedačiek

DOPRAVA
zadarmo

Karel Gott

(* 14. júl 1939 – † 1. október 2019)

„Žijúca legenda“, ktorou československý (neskôr český) multislávik Karel Gott až do 1. októbra bol, zostala už len „legendou“. Karel Gott si svojím podmanivým hlasom a vystupovaním dokonalého elegána a džentlmena získal milióny fanúšikov doslova na celom svete. Ale nielen svojím talentom, ale aj svojím vystupovaním, skromnosťou, ochotou, a neuveriteľnou pracovitosťou. Vďaka tomu sa udržal na samom vrchole celých šesť dekád! Gottova popularita bola taká veľká, že ani jeho najväčší kritici a kriklúni si nedovolili spochybniť jeho umelecký prejav. Horšie je to s jeho „politickým“ účinkovaním.

Aj keď verejný život v čase komunistickej normalizácie nebol jednoduchý, našli sa umelci, ktorí radšej obetovali svoju kariéru, aby neobetovali svoju morálnu integritu. Gott si síce nesypal popol na hlavu, ale k minulosti sa postavil „chlapsky“ a svoju chybu si priznal. Koniec-koncov, nebol politikom, ani sa politicky neangažoval, bol a zostal hlavne, či iba umelcom. A vo východnom bloku mu nebolo rovného. Svojím talentom a ľudskosťou sa navždy zapísal zlatými písmenami do dejín populárnej hudby, preto nečudo, že národy za ním plačú. Českí politici mu dokonca neváhali vystrojiť poslednú rozlúčku s najvyššími štátnymi poctami.

Odpočívajte v pokoji, maestro!

Marek Horváth

šéfredaktor

OBSAH

MEMORIAL

Karel Gott 4

CESTOVANIE

Miesto, kde komunisti postavili svoje UFO 16

PICTORIAL

Mia Ferrari 20

TÉMA

Maracana 26

PICTORIAL

Alex Faye 30

INTERVIEW

Ján Gordulič 36

HOTLIST

Playboy na love trendov 42

SEX

Halloween je nový Valentín! 48

20Q

Tomáš Dumbrovský 52

PLAYMATE

Sylvie Kalman 58

INTERVIEW

Pavol Rusko o sebe 68

AUTO SNOV

Aston Martin Vanquish 72

Zagato Shooting Brake 74

AUTO LEGENDY

Škoda Kodiaq RS 76

AUTO LEGENDY

Lamborghini Countach 78

CESTOVANIE

Galapágy 82

LUXURY

Najdrahší hotelový apartmán sveta 84

HIGHSTYLE

Úlety aristokratov: Jeden známkoval milenky, iný osedlal medveďa 90

HITPARÁDA

10 dlhých čakání v športe 94

FÓRUM

Jantárová komnata 98

FITNESS

Je kardio nalačno účinnejšie? 100

MOTOŠPORT

Legendárne spojenia 104

ŠPORT

Sú šprintéri čistí? 106

PICTORIAL

NEGRIL – JAMAICA 116

PLAYBOY Slovakia Casting 118

PLAYBOY Slovakia Casting 118

UMENIE

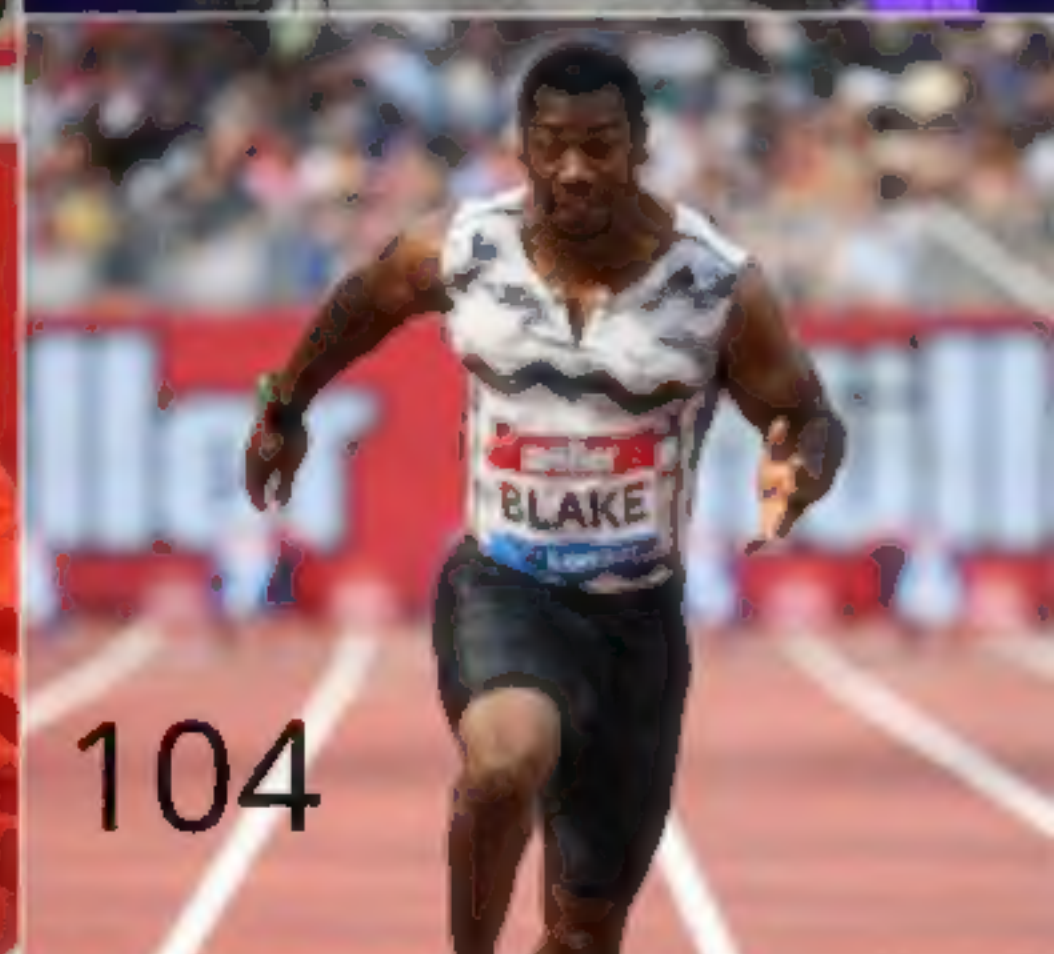
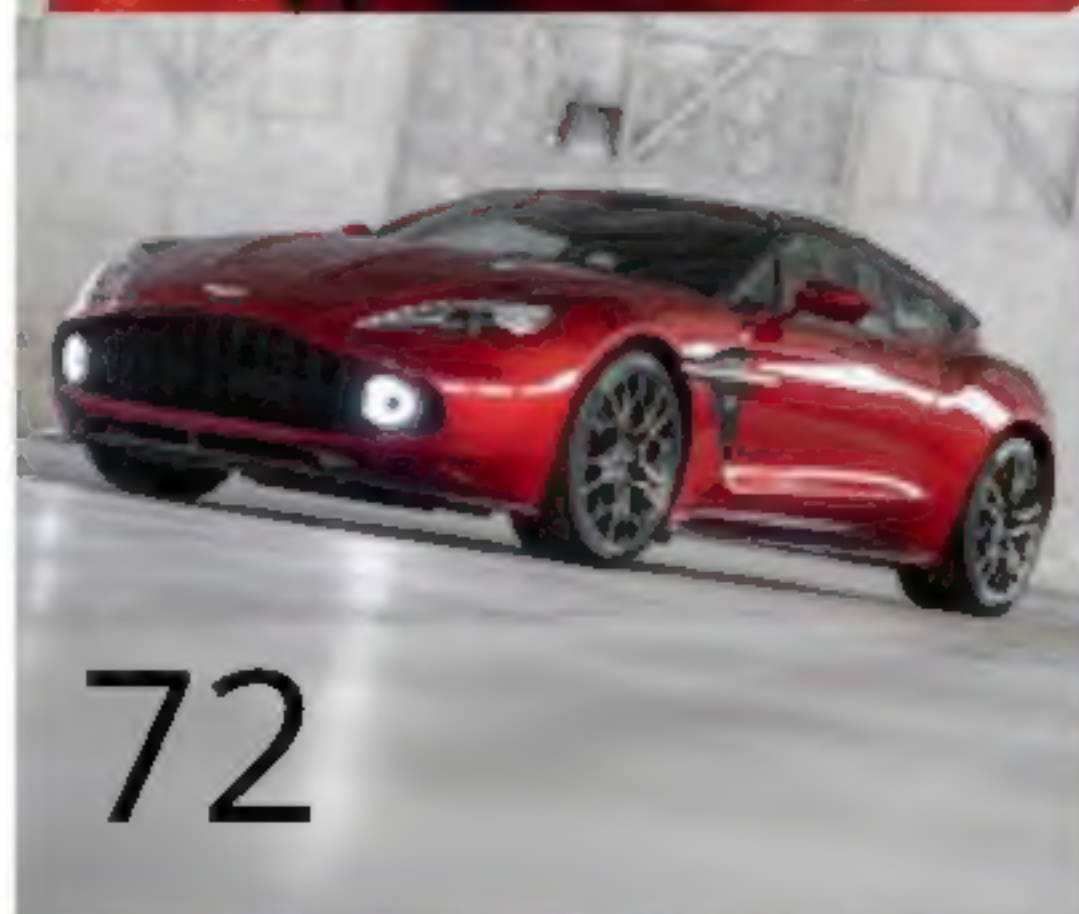
Dušan Sekela 118

CIVILIZÁCIA

Je viac zrníek piesku alebo hviezd vo vesmíre? 118

PLAYBOY

Október 2019

Karel Gott

Nezabudnuteľný Caruso populárnej hudby

Karel Gott bol nezameniteľným, neopakovateľným a nenapodobiteľným speváckym hlasom, aký československá a neskôr česká populárna hudobná scéna nepoznala a ktovie ako dlho ani nebude poznať. Svojím bel cantom si získal srdcia miliónov ľudí v bývalom Československu aj za jeho hranicami, predovšetkým v nemecky hovoriacich krajinách či v Poľsku.

Text: RICHARD CEDZO

V prvý októbrový deň navždy zmlkol „zlatý slávikov hlas“ ktorý si podmanil niekoľko československých generácií. Karel Gott navždy dospieval. Zostali po ňom len spomienky a obrovský archív hitov, z ktorých mnohé majú už šesť krížikov, a napriek tomu sa stále hrávajú v rádiách. Sú to pravé evergreeny. Málokto nielen v bývalom východnom bloku sa môže pýšiť toľkými speváckymi úspechmi, a to dokonca nielen medzi poslucháčmi, ale aj medzi hudobnými kritikmi. A hoci tento vyučený elektromontér spočiatku sníval skôr o kariére výtvarníka než speváka, náhoda a šťastie rozhodli, že sa stane najpredávanejším a zďaleka najúspešnejším spevákom.

Začiatky v pražských kluboch

Gottove spevácke začiatky vôbec neboli ľahké. Hudbe a spevu sa venoval po

nociach v pražských kaviarňach Alfa či Vltava, pričom každé ráno musel nastúpiť do továrne a odkrútiť si svoju šichtu. Spočiatku mu neprial ani prevládajúci spevácky trend, keď v (socialistickej) móde boli skôr barytónoví speváci a dopyt po „jemnejšom“ tenorovom prevedení skrátka nebol. Gotta to však neodradilo, práve naopak. Celý život sa

usiloval byť iný, nezameniteľný a táto „tvrdohlavosť“ sa mu oplatila. Odrazu to bol on, kto začal udávať trend. O výnimočnom speváckom talente sa začalo šuškať v hudobných kuloároch.

Vlastné divadlo

Zlomom v jeho kariére bola účasť v speváckej súťaži Československej televízie „Hľadáme písničku pro každý den“, kde v roku 1962 zaujal po boku Vlasty Průchovej s piesňou Až nám bude dvakrát tolik. Jeho talent si všimli dvaja geniálni českí „písničkáři“, (dnes by sme ich označili za hitmakerov) Jiří Suchý a Jiří Šlitr z divadla Semafor a Gottovi ponúkli angažmán. Gott mohol konečne naplno zažiarieť. Suchý zo Šlitrom mu onedlho zložili hudbu a text

prvého Gottovho hitu Oči sněhem zaváté, ktorý ho doslova katapultoval na vrchol československej populárnej scény a vyniesol mu prvého Zlatého slávika (1963). Čoskoro nasledovali ďalšie hity a účinkovanie v mimoriadne populárnom filmovom muzikáli Kdyby tisíc klarinetů, kde Gott žiaril popri ďalších speváckych hviezdach, ako boli Walde-
mar Matuška, Hana Hegerová, Eva Pi-
larová, Jiří Schý či, Pavlína Filipovská.

Hoci tvorivá atmosféra v Semafore bola úžasná, Gott sa veľmi rýchlo rozhodol pre vlastné hudobné divadlo, ktoré založil roku 1964 s bratmi Štaidlovými, Jiřím (textár) a Ladislavom (skladateľ). Stretnutie s bratmi Štaidlovými sa ukázalo ako nanajvýš prospešné a plodné. Bratia Gottovi doslova chrlili hit za hitom (Trezor, Bum, bum, bum, C'est

KAREL GOTT
one of the
many great
STARS
Now appearing in

EUROPA 68
with a
Brilliant cast of 130
Produced by Alan Lee
Directed by Paul Godkin
Now appearing in the Venus Room
of the

FRONTIER HOTEL
Las Vegas' Newest Luxury Resort
"PUT YOURSELF IN OUR PLACE!"
For reservations call 734-0110
NO COVER - NO MINIMUM

Las Vegas **SUN**
Aug. 31, 1967

la vie, Hej, páni konšelé, Pošli to dál a mnohé ďalšie). Gott sa v rozhovoroch pre médiá opakovane vyjadril, že práve na šesťdesiate roky vo svojej kariére najradšej spomína.

Bratislavská lýra a Polydor

V polovici šesťdesiatych rokov Gott dosiahol ďalšie dva prelomové úspechy. Najprv zvíťazil v medzinárodnej speváckej súťaži Zlatý kľúč Intervízie a o rok neskôr na Bratislavskej lýre, najprestížnejšej speváckej súťaži v bývalom Československu so slušnou medzinárodnou účasťou aj „západných“ interpretov. Gottova pesnička Mám rozprávkový dom vyhrala autorskú súťaž. S piesňou Pošli to dál zasa získal Cenu odbornej kritiky. V hľadisku vtedy sedel šéf veľkej západonemeckej nahrávacej spoločnosti Polydor, ktorý Gottovi ponúkol nahrávaciu zmluvu. Pre interpreta z východného bloku to bolo niečo výnimočné. Karel Gott bol naozaj výnimočný. Výnimočný dokonca aj pre západonemeckého poslucháča. Jeho plný hlasový rozsah od B po h s bravúrnymi vibrátami a nádherným zafarbením lahodil miliónom uší.

Z jeho prvej „nemeckej“ platne Gold Prague sa predalo takmer pol milióna výtlačkov a z Gotta urobila medzinárodnú hviezdu. S úspechom absolvoval aj prvé americké angažmán v Las Vegas (1967), kde sa stretol s veľkými speváckymi hviezdami, ako boli Tom Jones, Barbara Streisand, Frank Sinatra (ku ktorému ho často prirovnávali) či s Diane Ross.

Nový dvorný skladateľ

V roku 1968 Gott oslovil Jiřího Šteidla a po prvýkrát aj Karla Svobodu, talentovaného hudobného skladateľa, aby mu zložili pesničku na súťažný festival v Rio de Janeiro. Obaja autori sa spočiatku trápili, tvorivé sucho-

ty zaháňali alkoholom, keď vtom Jiří vykrikoval názov pesničky: Lady carnaval. Do desiatich minút ju aj otextoval a Karel Svoboda bleskovo zložil hudbu k najväčšiemu českému hitu 20. storočia. Gotta pesnička preslávila v mnohých krajinách sveta a jej text bol preložený do 36 jazykov. Netreba zabúdať, že Gott s ňou festival v Riu aj vyhral.

Autorské duo Šteidl - Svoboda bolo pre Gotta požehnaním a z ich spolupráce vznikali ďalšie hity, najmä v sedemdesiatych rokoch. Žiaľ, v októbri 1973 Jiří, vtedy len 30-ročný, zomrel pri automobilovej nehode. Gott tak stratil

„Šláger, dobrá
pieseň vzniká len
v čistej duši, ktorá
sa cíti slobodná
a tvorí spontánne.“

nielen skvelého textára, ale aj mimoriadneho priateľa. Jiří Šteidl mu celkovo otextoval 99 piesní. Pred smrťou ešte stihol dokončiť texty piesní do filmového muzikálu Noc na Karlštejne, pričom hudbu skomponoval Karel Svoboda. Svoboda sa neskôr podpísal pod ďalšie veľké Gottove „filmové“ hity Kdepak ty ptáčku hnízdo máš či nesmrteľnú Včielku Maju, s ktorou najväčší úspech zaznamenal v Nemecku.

Emigrácia a Anticharta

Gott sa celú svoju kariéru vyhýbal politike, nekomentoval ju, možno povedať,

že žil len hudbou. Keď si však v roku 1971 svojvoľne „predĺžil“ pobyt v západnom Nemecku, v radoch najvyšších komunistických pohlavárov to vzbudilo obrovské obavy. Veď išlo o jedného z najpopulárnejších umelcov a strana si nemohla takéto faux pas dovoliť. Spočiatku sa Gottovi vyhrážali, do jeho domu vtrhli príslušníci Štátnej bezpečnosti a zhabali mu platne aj iný majetok. Intervenovať musel až prezident Husák, ktorý Gottovi prislúbil beztretnosť a všetky pocty, pokiaľ sa z emigrácie vráti. Gott prikývol a Husák svoj sľub splnil. Ale nezabudol. Keď začiatkom

roka 1977 signatári Charty 77 oficiálne vydali svoje vyhlásenie namierené voči komunistickému režimu a jeho praktikám, zhysterizované vedenie strany zmobilizovalo umelcov a donútilo ich podpísať takzvanú antichartu. Vyhlásenie anticharty za spevákov prečítal Karel Gott. Aj keď sa za tento skutok nikdy neospravedlnil, chybu si neskôr priznal a hrdý na svoj podpis nebol. A hoci je za tento skutok často kritizovaný, nie je na škodu ho vnímať aj v kontexte predchádzajúceho pardonu, ktorý strana Gottovi udelila.

Najväčšie Gottove hity vznikli za éry bývalého režimu, no ani po jeho páde sa Gott nielen zo scény, ale ani z jej vrcholu nevytratil a ďalej žal úspechy a zbieral Zlaté sláviky. Tých napokon získal 42, čo je priam neprekonateľný výkon. Len málokto zo scény odchádzal v takom veku, s takou dôstojnosťou a noblesou, ako Karel Gott. Česť jeho pamiatke. ♡

GOLUXURY SUMMER TOUR 2019

9th-17th SEPTEMBER

POWERED BY

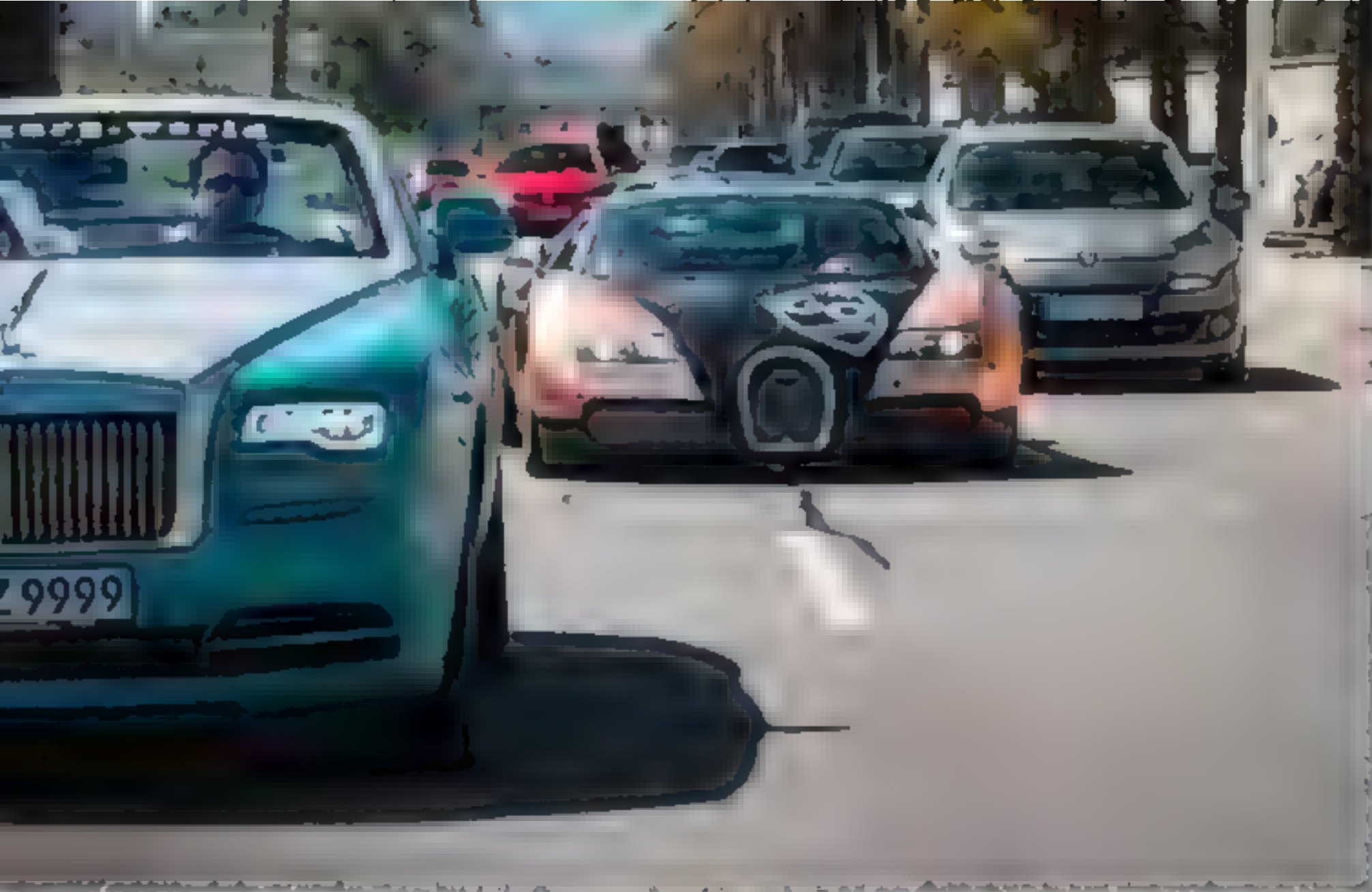
VALENCIA-IBIZA- MALLORCA-BARCELONA-MARSEILLES-MONACO

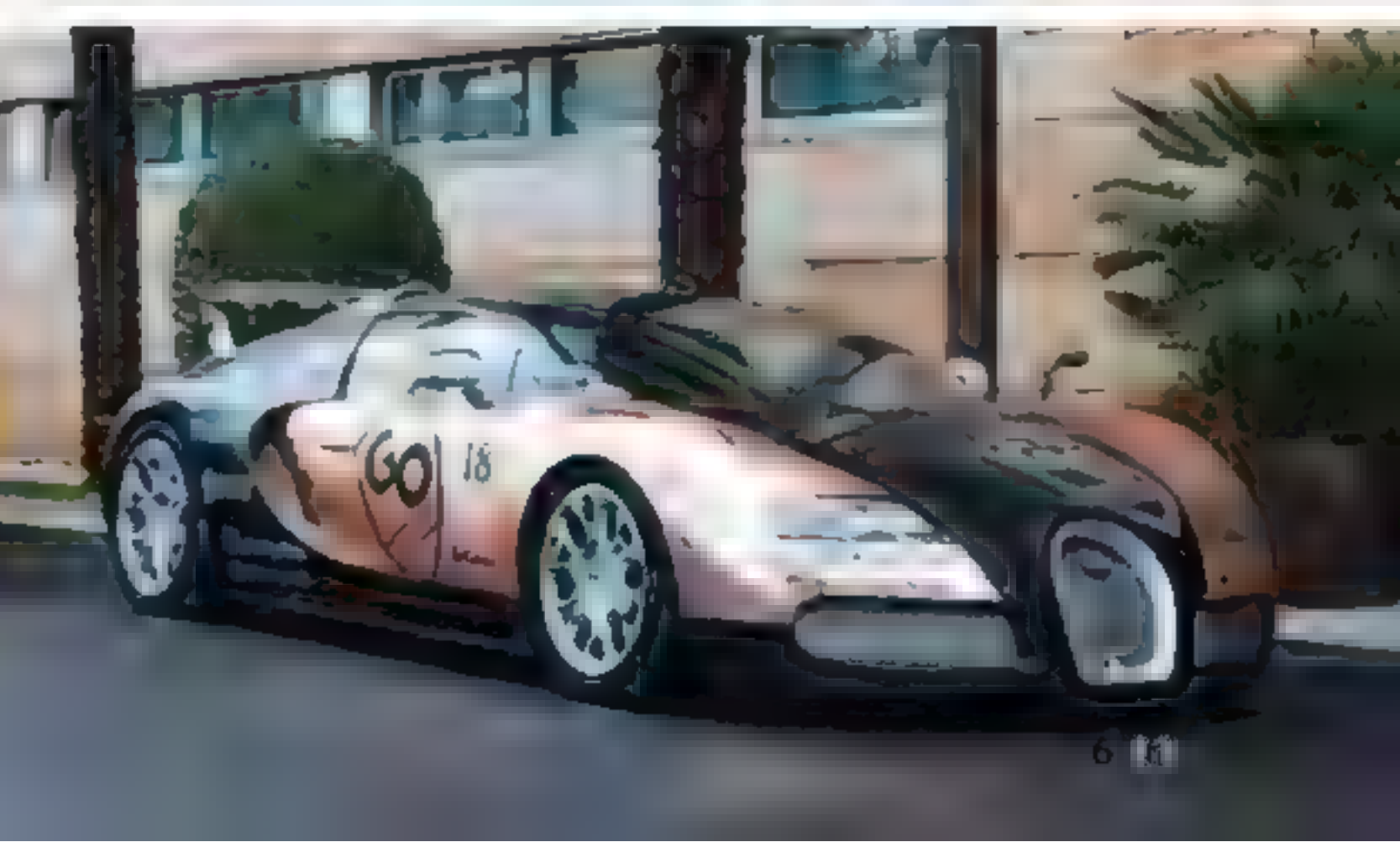
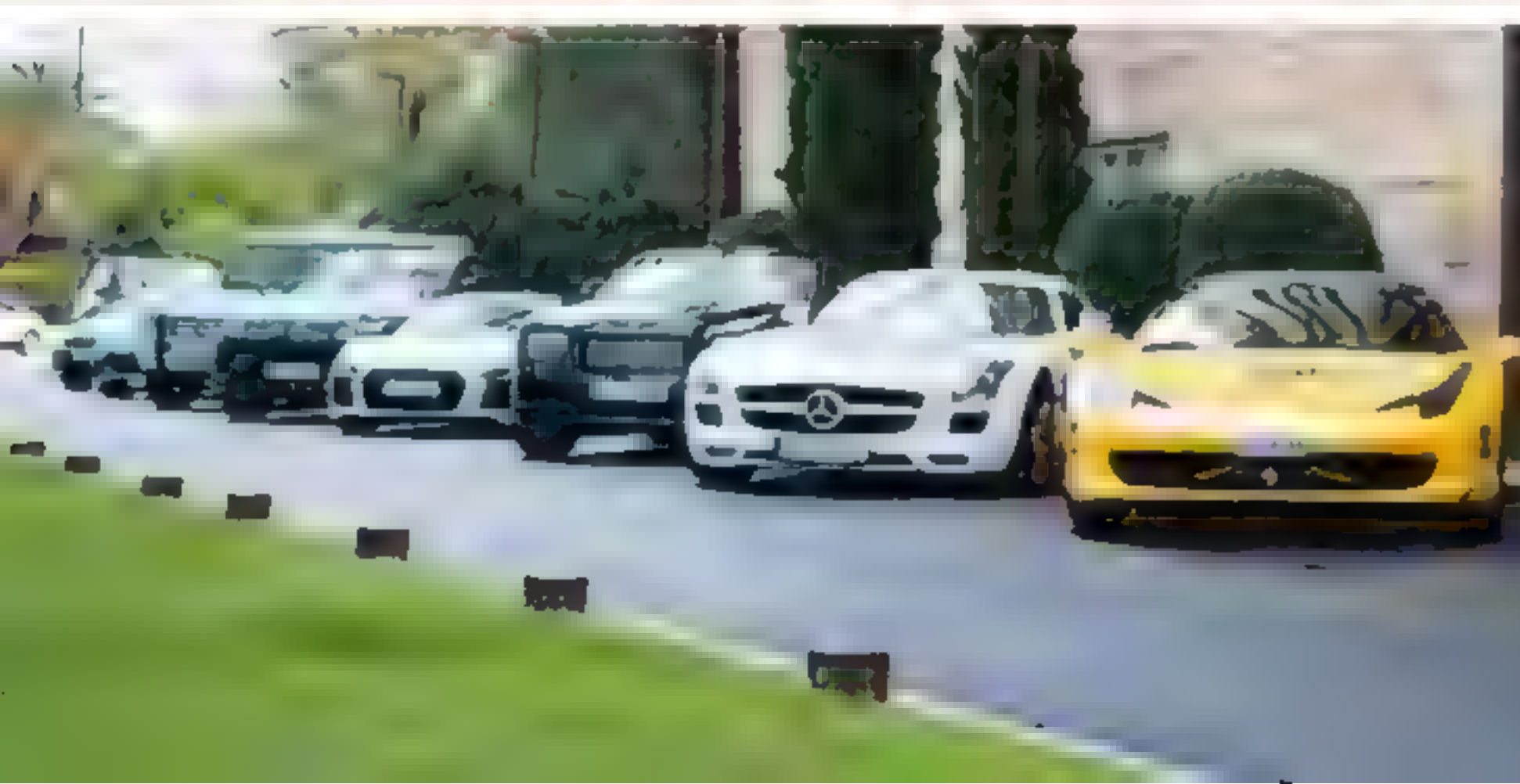

Už z názvu vyplýva, že išlo o obyčajnú tour. GOLUXURY Summer Tour 2019 štartovala v historickej VALENCII. Priaznivci luxusu priviezli svojich nachúpaných tátošov a výlet po Európe sa mohlo začať. Druhý a tretí deň pokračoval na vychytenom párty ostrove IBIZA. Azúrové, slnkom zaliate pláže, krásne ženy, luxusný hotel a hriešne drahé autá. Samozrejmou bola párty v ikonickom Pascha Clube. Tour pokračovala na ďalší obľúbený ostrov MALLORCA. Na účastníkov tour čakal luxusný, dych berúci hotel St. Regis. Skvelé miesto na oddych, prechádzky po pobreží s kvalitným sektom v ruke. Druhý večer na Mallorce sa niesol v skvelej atmosfére. Po úžasnej večery sa konala luxusná párty v Social Clube Mallorca. Champagne Shower bola samozrejmosťou. Na párty zavítala aj exotická playmate Julieth z Brazílie.

Ostrovská časť výletu sa pomaly končila a bol čas opäť sa premiestniť na pevninu. Šiesty deň bola na pláne famózna BARCELÓNA a pobyt v ikonickom W Hotel. Nádherný výhľad z hotela a skvelé kulinárske umenie vyčarili úsmev na tvári každému. Nasledujúci deň sa Španielsko zamenilo za francúzske MARSEILLE. Prenádherné mesto, plné pamiatok dýchajúcich silnou históriou zanechali veľkú stopu na srdci. GOLUXURY Summer Tour sa pomaly, ale isto blížila ku koncu, preto bolo potrebné sa dopraviť do poslednej destinácie, ktorou bolo MONTE CARLO v MONACU. Čerešnička na torte musí byť a preto boli hostia ubytovaní v nádhernom HOTEL DE PARIS. Nádherné miesta, luxusné autá, skvelí ľudia.... O tom bola GOLUXURY Summer Tour 2019, VALENCIA-IBIZA- MALLORCA-BARCELONA-MARSEILLES-MONACO.

PLAYBOY SLOVAKIA team bol pri tom!

Albatross Golf Tour 2019

Posledné dve edície

V septembrovú sobotu sa golfoví nadšenci a účastníci Albatross Golf Tour zišli na predposlednom, siedmom turnaji AGT vo Weltene v Báci.

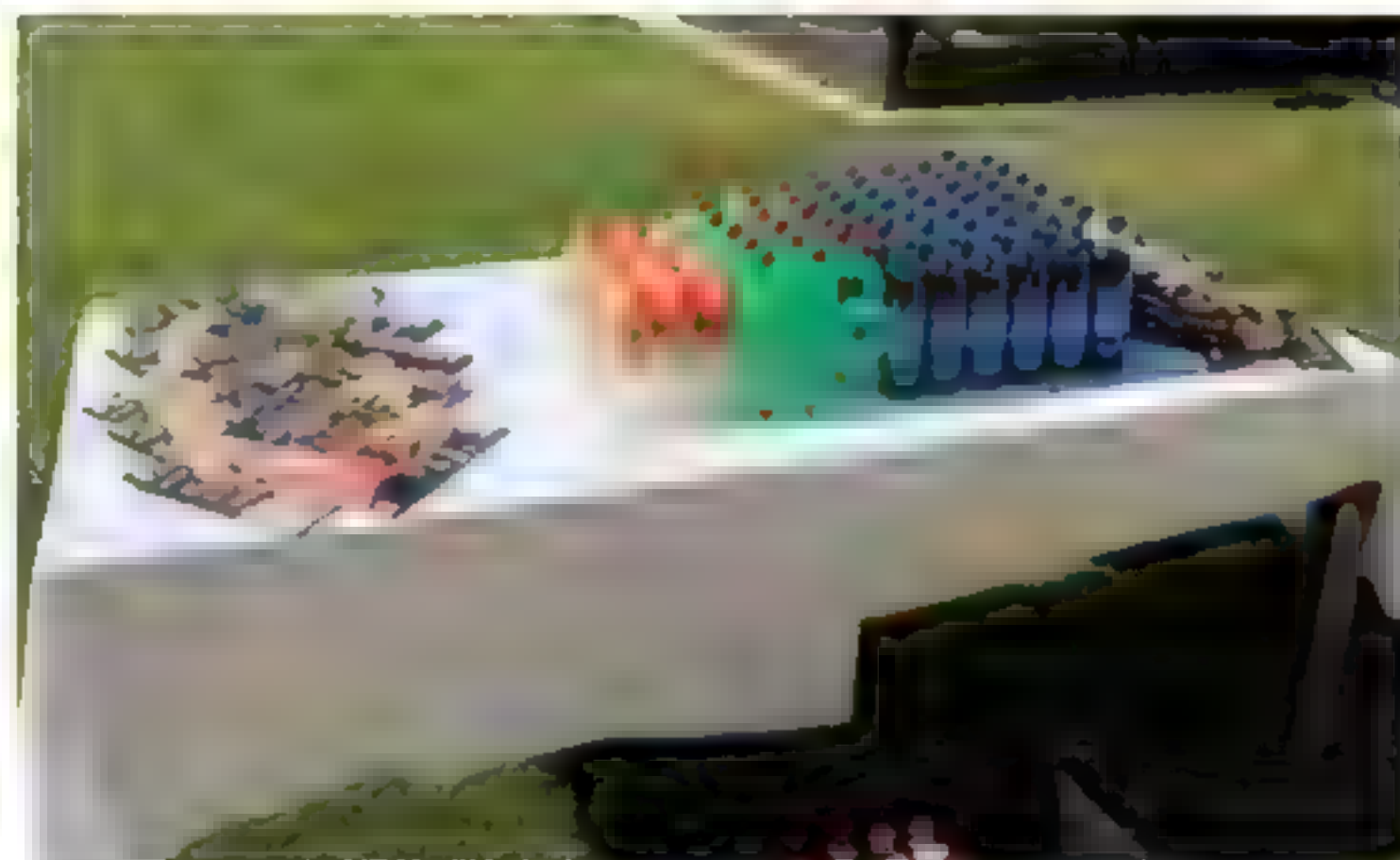
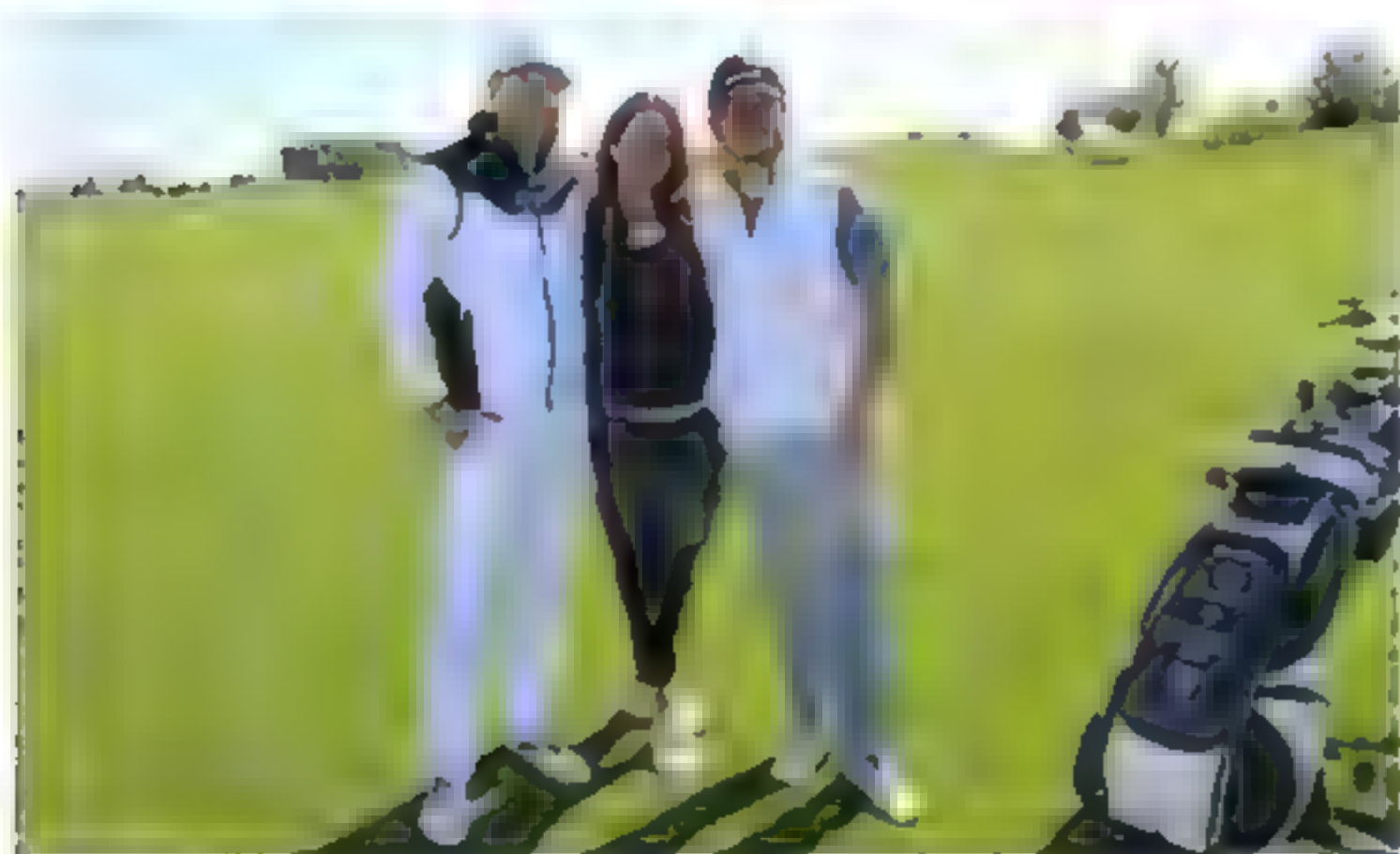
VÝSLEDKY podujatia AGT Welten v Báci

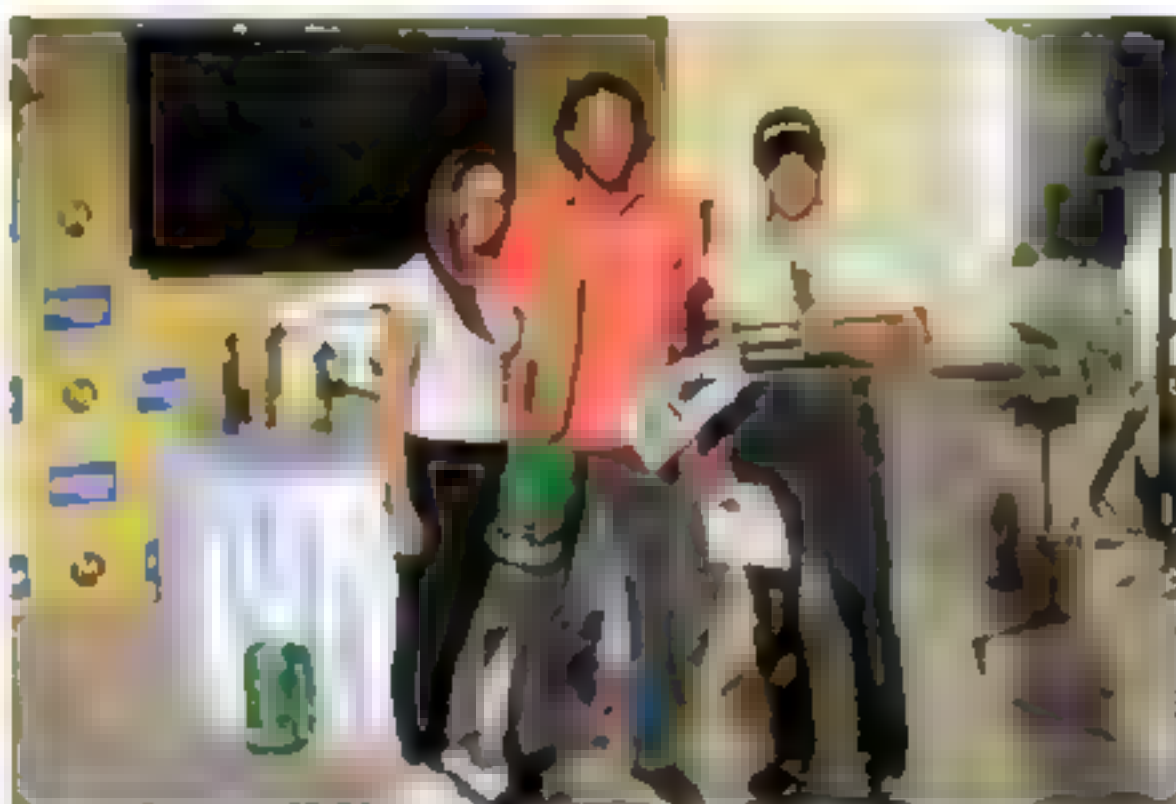
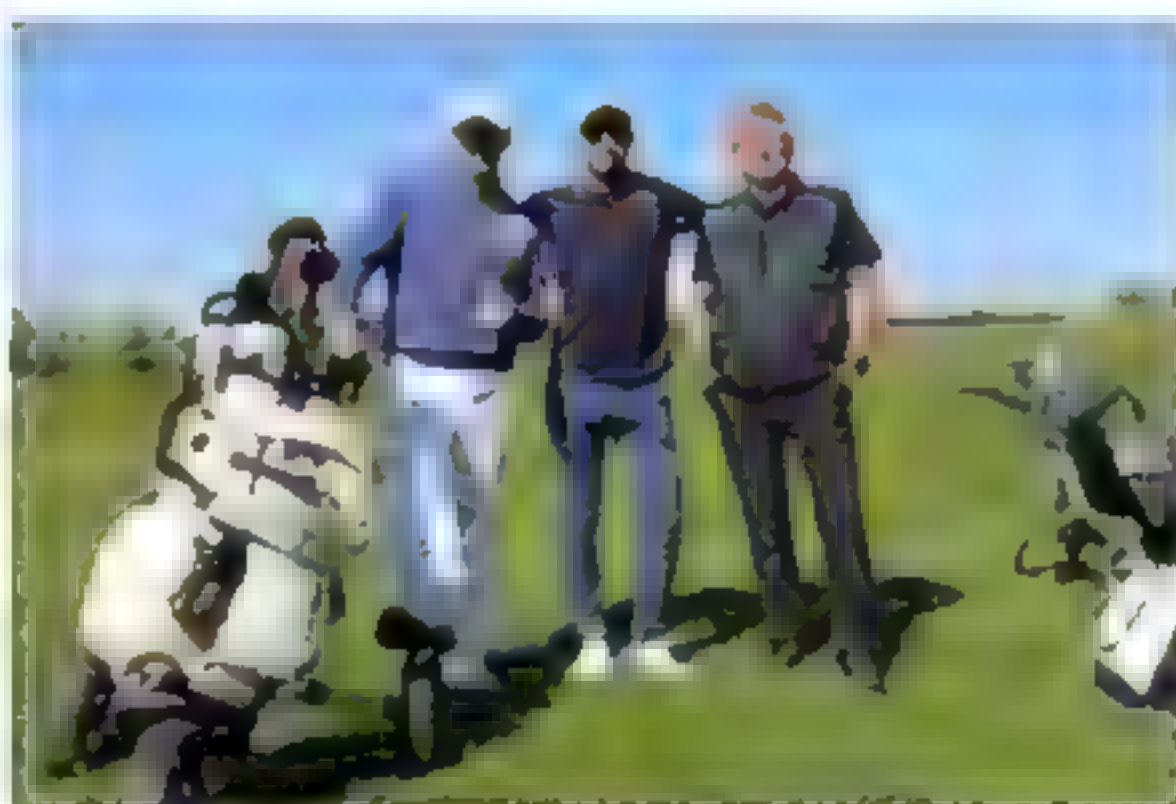
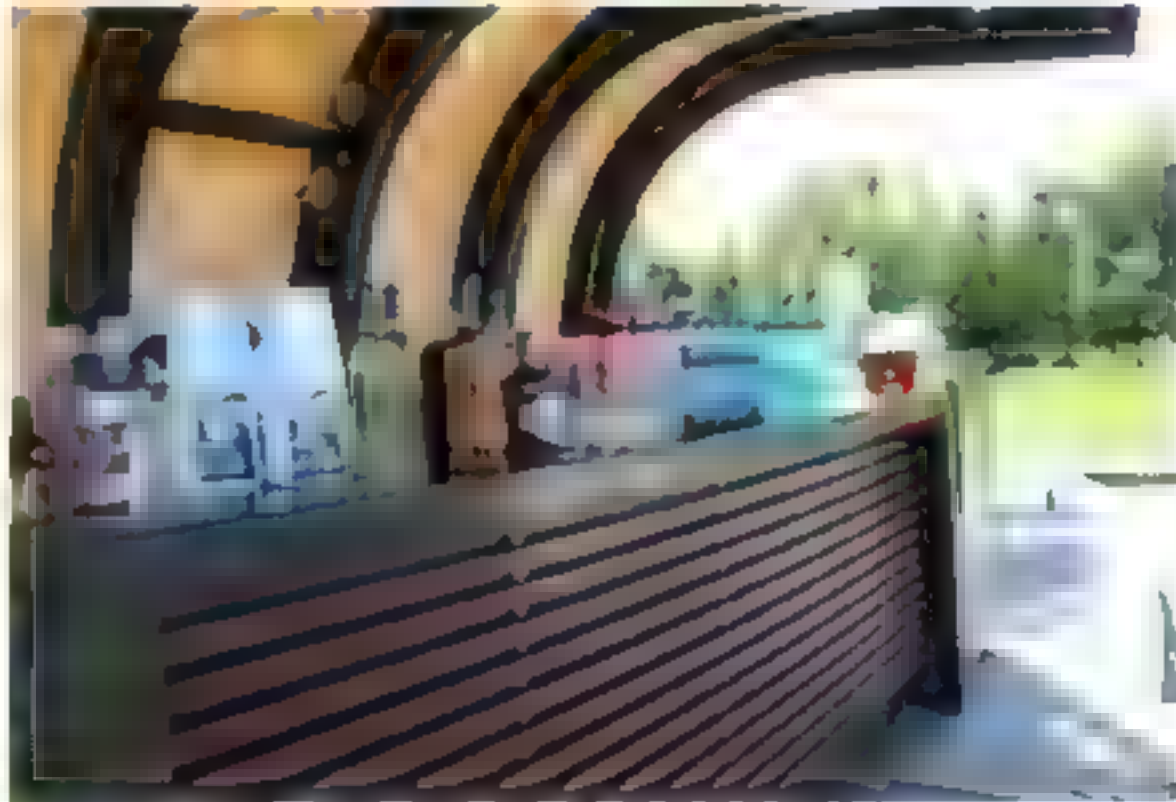
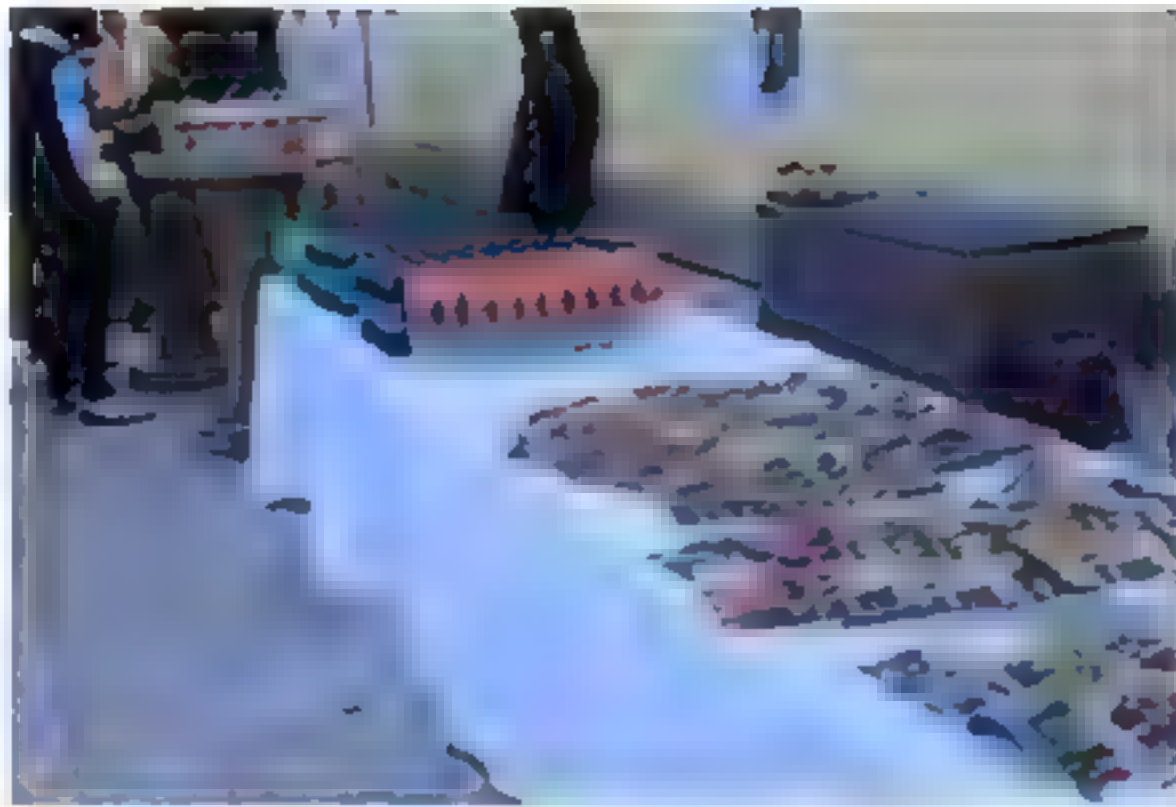
KATEGÓRIA A 0 - 22 stb. ženy/muži

1	BARBORA KAPLAN
2	TEREZA KAPLAN
3	BARBORA KAPLAN

KATEGÓRIA C 22,1 - 54 stb ženy/muži

1	TOMANKA Juraj
2	TOMANKA ML. Juraj
3	ČELIGA Jaros

Albatross Golf Tour 2019

Vyvrcholením Albatross Golf Tour 2019 bol posledný turnaj celej edície, ktorý sa konal v meste pod Zoborom 5. októbra 2019 na ihrisku RED OAK. Tentokrát sa hralo netradične až poobede, keďže jesenné rána sú už chladné. Po turnaji sa účastníci zišli na večeri, na ktorej boli vyhlásené výsledky daného dňa aj celkový víťaz za rok 2019. Súčasťou večera bola aj bohatá tombola a živá hudba, na ktorej sa golfisti zabávali do neskorých hodín.

VÝSLEDKY
turnaja AGT 2019 v RED OAK v Nitre

KATEGÓRIA A 18. stb. ženy/muži

1	RADL Tomáš
2	KRČMÁR Miroslav
3	BARÁTH Peter

KATEGÓRIA B 12,1 - 22 stb. ženy/muži

1	MAČKOVÁ Daneta
2	MAČKOVÁ Daneta
3	MAČKOVÁ Daneta

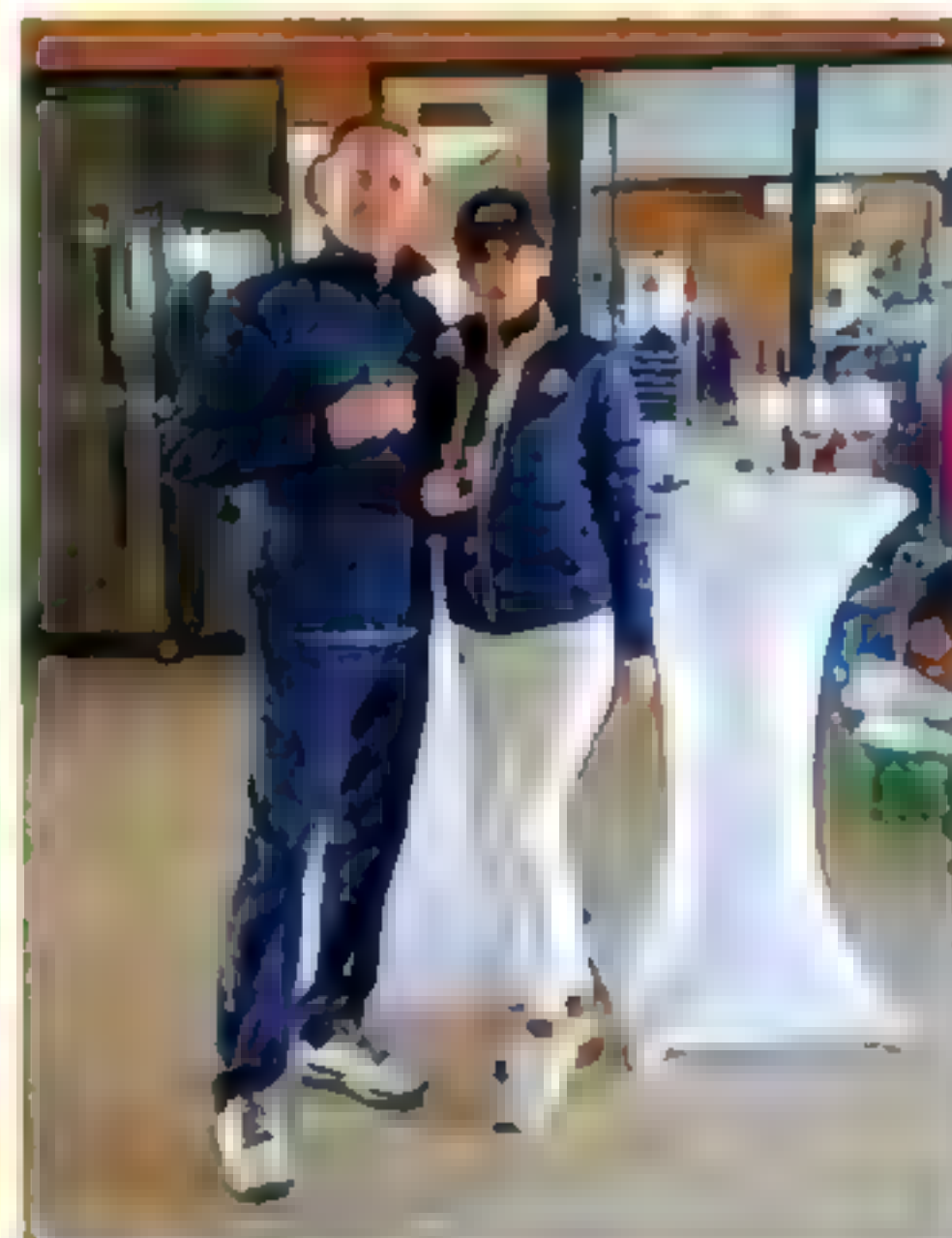
KATEGÓRIA C 22,1 - 36 stb. ženy/muži

1	MAČKOVÁ Daneta
2	MAČKOVÁ Daneta
3	MAČKOVÁ Daneta

KATEGÓRIA D 37 - 54 stb. ženy/muži

1	KLADNÝ An
2	KLADNÝ An
3	KLADNÝ An

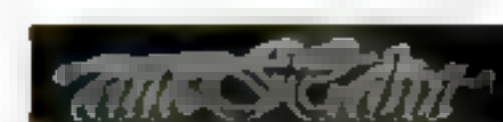
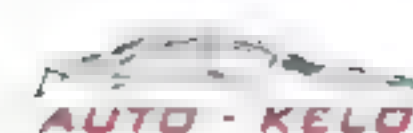
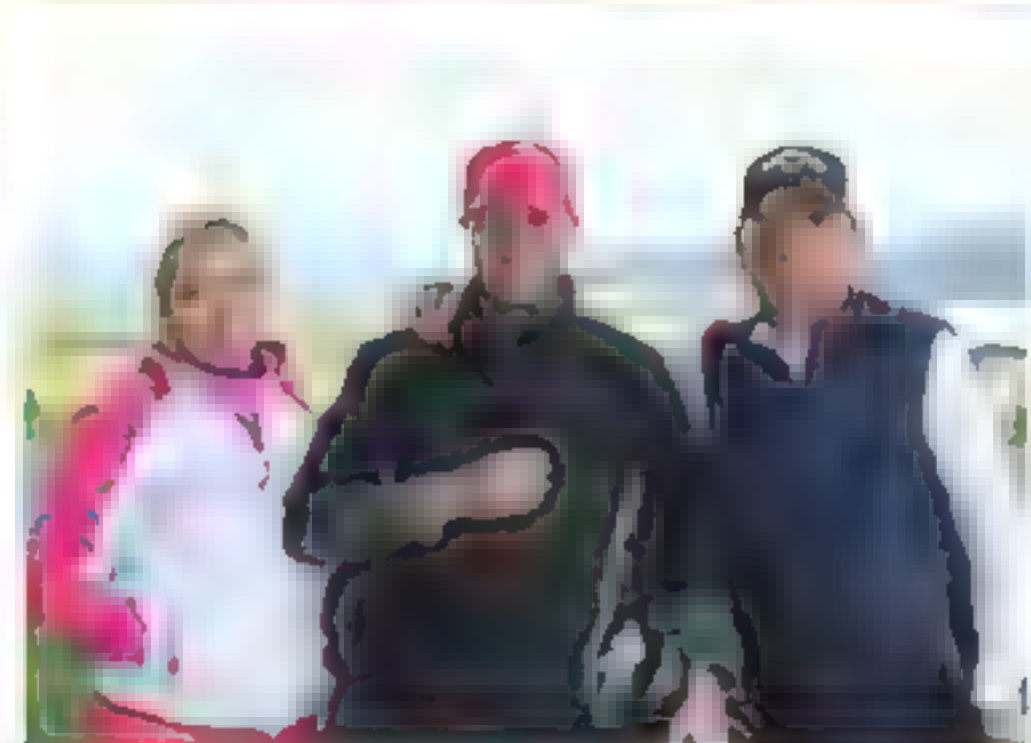
SLOVAKIA PLAYBOY

Celkový víťaz Albatross Golf Tour 2019

Celkovým víťazom tohtoročnej edície AGT sa stal **Marek Mikulec**, ktorý zároveň získal putovnú trofej Albatrosa a 8-dňový ultra all inclusive golfový pobyt v Turecku v rezorte Riu Kaya Palazzo. Túto cenu venovala spoločnosť Amibus Travel. Víťazovi gratulujeme a už teraz sa tešíme na Albatross Golf Tour 2020.

Miesto, kde
komunisti
postavili svoje

UFO

Už prvý pohľad evokuje scénu zo sci-fi filmu či postapokalyptického hororu. Pristálo na vrchole kopca UFO, alebo ide skôr o miesto ukryté v horách, kde sa v minulosti stretávali členovia nejakého tajomného spolku?

Text: GUSTAV MEDZIHRADSKÝ

Buzludža. Tak znie názov tejto stavby. Opustenej a schátratej. Dnes je len spomienkou na minulosť. Monument postavený na rovnomennej hore sa nachádza zhruba uprostred Bulharska v pohorí Stará planina. V roku 1868 sa práve na v týchto miestach stretli v poslednej bitke bulharskí povstalci bojujúci proti Osmanskej ríši. O viac ako dvadsať rokov neskôr sa Buzludža zapísala do bulharskej histórie ešte raz. Stala sa totiž miestom stretnutia tamojších ľavicovo orientovaných intelektuálov, ktorí sa rozhodli založiť Bulharskú sociálno-demokratickú stranu, predchodkyňu komunistickej strany.

Práve komunisti neskôr rozhodli o tom, že na tomto, pre nich symbolickom, mieste vyrastie majestátny monument slúžiaci ako pamätník historickej udalosti a tiež ako miesto na organizovanie rôznych zjazdov, rokovaní a slávností. Neprekážalo im ani to, že sa nachádza v odľahlej oblasti a že výrazným spôsobom negatívne pozmení scenériu inak človekom nedotknutej krajiny. Od najbližšieho väčšieho mesta Gabrovo je stavba vzdialená 12 kilometrov. Cesta k nej vedie cez lesy, z ktorých sa náhle za chrptom vynorí holý kopec s lietajúcim tanierom a vysokou vežou „ozdobenou“ päťcípou hviezdou.

So stavbou Buzludže sa začalo v januári 1974. Navrhol ju architekt Georgij Stojlov, niekdajší primátor Sofie. Aby mohla táto pýcha bulharských komunistov vôbec vyrásť, bolo potrebné zmeniť terén na vrchole hory. Použitím TNT tak bola jej výška znížená o deväť metrov na súčasných 1432 m. n. m. Vznikla tak rovná plocha, kde sa potom mohlo začať s výstavbou budovy, ktorej hlavnou časťou je kruhové auditórium pre takmer tisíc ľudí. Uvádza sa, že projekt si vyžiadal viac ako 14 miliónov bulharských levov. Pri prepočte na súčasné ceny by to predstavovalo vyše 30 miliónov eur. Do tejto sumy však neboli zahrnuté také položky, ako napríklad výstavba cesty a parkovacích plôch. Práce

prebiehali väčšinou len počas leta, keďže v zimnom období bola oblasť pokrytá snehom, a na výstavbe pamätníku sa podieľalo viac ako šesťtisíc ľudí. Slávnostne bol otvorený 23. augusta 1981. Vtedajší komunistický líder Todor Živkov na ceremoniáli okrem iného povedal, že verí, že na tomto mieste sa budú stretávať ešte mnohé generácie bulharských socialistov a komunistov. V skutočnosti to bolo len približne osem rokov.

V súčasnosti chátrajúca ruína bola naplánovaná ako pompézna stavba, v ktorej sa mali prijímať vážene zahraničné návštevy či organizovať celoštátne zjazdy. Veľkolepo pôsobila najmä obrovská hlavná sála s priemerom 42 metrov, v ktorej sa nenachádza ani je-

den stĺp a ktorá sa ešte aj dnes vyznačuje skvelou akustikou. Jej steny lemovali výjavy z histórie budovania socializmu a portréty najväčších komunistov ako Vladimír Iljič Lenin či Karl Marx. Uprostred stropu je umiestnený veľký kosák s kladivom, ktorý lemuje nápis „Proletári všetkých krajín, spojte sa.“ Pri stavbe auditória použili aj biely mramor či kobaltové sklo.

Miesto začalo chátrať po páde komunizmu v roku 1989, až sa nakoniec z neho stala ruína. Vonkajšie steny sú postriekané grafitmi, strecha sa rozpadáva a cez diery v nej dovnútra preniká svetlo. Tráva rastie už aj v interiéri a niektoré veci, ktoré mali hodnotu, medzičasom ukradli. Hoci boli vstupy

do budovy uzamknuté a zatarasené, dá sa dovnútra dostať cez niektoré diery v stavbe. Miesto občas niekto stráži.

Kontrast medzi schátranou minulosťou a modernou dobou vytvárajú veterné turbíny roztrúsené po okolitých kopcoch. V posledných rokoch viackrát zazneli hlasy o tom, že monument by sa mal zrekonštruovať a stať sa pamiatkou, či skôr mementom pre budúcnosť. Vzhľadom na očakávané vysoké finančné náklady sa však k tomuto kroku zatiaľ nepristúpilo.

Práve pochmúrna atmosféra tohto miesta sa však stala hlavným lákadlom pre turistov zo zahraničia, ktorí sa v Buzludži musia cítiť, ako keby prežili apokalypsu. ▼

Mia Ferrari

Mia Ferrari si dokáže veľmi rýchlo získať priazeň fanúšikov. Je jemná, extravagantná, vášnivá a láskavá. Jej sexi krivky zdobia zaujímavé tetovania. Okrem fotenia sa venuje aj štúdiu a umeniu. Keď raz zbadáte Miine fotky, budete túžiť po ďalších a ďalších...

MARACANA:

Brazílsky klenot,
ktorý strácal
svoj lesk

Maracana, Wembley, Old Trafford či Camp Nou. Každý z najslávnejších futbalových štadiónov sveta má svoj jedinečný príbeh. Ten týkajúci sa brazílskej Maracany sa začal písať 2. augusta 1948.

Text: JÁN KARAŠINSKÝ

Svoje meno dostal štadión podľa rieky, ktorá preteká v jeho blízkosti. Samotný názov Maracana pochádza z jazyka pôvodných obyvateľov a v preklade znamená „zelený vták“. Rovnako ako štadión a rieka sa volá aj mestská štvrť, kde v súčasnosti žije približne 30 000 obyvateľov najmä zo strednej vrstvy. Maracana je dodnes zaužívaný, no už dlhé roky neoficiálny názov štadióna. Od roku 1966 sa totiž volá Estádio Jornalista Mário Filho. Štadión bol premenovaný na počesť brazílskeho novinára Mária Filha a to krátko po jeho smrti. Počas svojho života sa totiž Filho, pracujúci pre O Globo a Jornal dos Sports, výrazným spôsobom zasadzoval o výstavbu Maracany. V období pred futbalovými majstrovstvami sveta 1950 inicioval, aby hlavný štadión vyrástol v blízkosti centra mesta a nie vo štvrti Jacarepague. Filho so svojou iniciatívou uspel a nový štadión tak začali stavať na mieste niekdajšej dostihovej dráhy Derby Clube, a to len pár kilometrov od širšieho centra mesta.

Plány najväčšieho štadióna na svete

MS v roku 1950 boli prvými po dlhej dvadsiťročnej prestávke spôsobenej II. svetovou vojnou. Spočiatku to pritom vyzeralo tak, že futbalový šampionát bude mať ešte dlhšiu prestávku, keďže najskôr sa nenašiel žiadny záujemca o jeho organizovanie. Európske krajiny bojovali s následkami vojny a financie zákonite smerovali do opravy infraštruktúry a obnovy hospodárstva. Na organizovanie nákladného športového podujatia európske štáty peniaze dávať nechceli. Napokon sa prihlásila Brazília. Stalo sa tak na kongrese FIFA v roku 1946, pričom si stanovila podmienku, že sa šampionát uskutoční o rok neskôr oproti pôvodným plánom. Najskôr sa totiž počítalo s tým, že MS sa budú konať už v roku 1949. Brazílčania prezentovali šesť štadiónov v šiestich rôznych mestách. Ako hlavné dejisko určili plánovaný štadión s kapacitou takmer dvestotisíc miest vo vtedajšom hlavnom meste krajiny Rio de Janeiro.

Dva roky na stavbu

S prípravami na výstavbu nového štadióna sa začalo v roku 1947 a so samotnými stavebnými prácami 2. augusta 1948. V tom čase zostávali do začiatku majstrovstiev menej ako dva roky. Ambiciózny plán sa už od začiatku nedarilo plniť a dochádzalo ku sklzom v termínoch. Na stavbe Maracany pracovalo 1500

robotníkov a v záverečných mesiacoch aj po urgenciách zo strany FIFA o ďalších 2000 viac. Štadión bol napokon do užívania odovzdaný včas, hoci ešte nebol úplne dokončený. Chýbala napríklad podstatná časť zázemia vrátane toaliet či priestorov pre novinárov. Napriek mnohým nedostatkom FIFA povolila odohrať na Maracane zápasy MS. Napokon ich na novom štadióne odohrali osem, z toho v piatich prípadoch išlo o stretnutia domácej reprezentácie. Šampionátu sa malo pôvodne zúčastniť 16 tímov, ale do Brazílie ich pricestovalo iba trinášť. Z každej zo štyroch základných skupín postupovali ich víťazi do finálovej skupiny, kde sa opäť hralo systémom každý s každým. Okrem Brazílie boli jej účastníkmi Uruguaj, Španielsko a Švédsko. Priebeh turnaja smeroval k očakávanému vyvrcholeniu, ktorým bol zápas medzi Brazíliou a Uruguajom. Jeho dejiskom bola, pochopiteľne, Maracana, pričom domácim stačila na získ titulu aj remíza. Uruguajčania potrebovali bezpodmienečne vyhrať.

Rana z Maracany

A tak bol 16. júla 1950 štadión po prvýkrát vypredaný. Podľa oficiálnych štatistik sledovalo zápas Brazília – Uruguaj 199 854 divákov, čo je vôbec najvyššia návšteva v histórii futbalu. Viaceré odhady dokonca hovorili o tom, že na štadióne bolo ešte viac divákov – približne 210 000. V tom čase mala totiž Maracana väčšinu miest určených na státie a sedadlá boli len vo vybraných sektoroch a v zónach pre dôležitých hostí. Ako je dodnes dobre známe, Uruguajčania zápas prekvapujúco vyhrali 2:1. Rozhodujúci gól strelil Alcides Ghiggio v 79. minúte a Uruguajčania sa vďaka nemu stali majstrami sveta. Nadviazali tak na víťazstvo z prvých MS 1930, ktoré hostili vo svojej krajine. Pre hrdých a sebaistých Brazilčanov bola prehra veľkou ranou. Samotný zápas vošiel do histórie ako Maracanazo (v preklade niečo ako Rana z Maracany).

Pelého 1000. gól

Definitívne bol štadión dokončený až v roku 1965, teda sedemnášť rokov od začatia prác. Maracanu využívali ako domáci stánok všetky štyri najznámejšie futbalové kluby z Ria: Fluminense, Flamengo, Botafogo a Vasco da Gama. V roku 1969 práve na Maracane strelil Pelé svoj tisíce gól kariéry, a to v zápase

medzi Vasco da Gama a Santosom, za ktorý vtedy hrával. Videlo ho 65 157 divákov. Miesta na státie sa na Maracane nachádzali až do deväťdesiatych rokov. Impulzom pre zmenu všetkých miest na sedenie bola tragická udalosť z júla 1992, keď v zápase medzi Botafogom a Flamingom prišli o život traja fanúšikovia po tom, ako sa zrútila časť tribúny. Približne v rovnakom čase bola zároveň Maracana

vyhlásená za národnú pamiatku, čo znamenalo, že už nikdy nemôže byť zbúraná.

Pod novou strechou

Významnou rekonštrukciou prešiel štadión v spojitosti s MS 2014 a OH 2016. V rámci nej bolo napríklad pôvodné zastrešenie z betónu, ktoré chránilo pred počasím len malú časť tribún, nahradené strechou zo sklolaminátu. Zároveň

boli staré sedačky vymenené za nové v modrej, žltej a bielej farbe.

Štadión opäť určili za hlavné dejisko futbalového šampionátu, avšak už s redukovanou kapacitou 74 738 divákov. Paradoxne, domáca Brazília si na ňom nezhrala ani raz. Všetci fanúšikovia „kanárikov“ verili, že sa mužstvo s hviezdym Neymarom predstaví na Maracane vo finálovom zápase. Brazíl-

čania však skončili v semifinále a to po zahanbujúcej prehre 1:7 s Nemeckom.

O dva roky neskôr počas olympiády bola Maracana dejiskom otváracieho aj záverečného ceremoniálu a tiež zápasov futbalového turnaja. Aspoň teraz sa brazílski futbalisti opäť na čele s Neymarom tešili, keď vo finálovom zápase pred 63 707 divákmi zdolali Nemecko na pokutové kopy.

V zúboženom stave

Záverečný ceremoniál olympijských hier bol na tri roky poslednou významnou udalosťou v histórii štadióna. Nasledujúce mesiace boli totiž pre Maracanu veľmi smutné. Do sveta sa vtedy dostali fotografie „futbalového chrámu“ v zúboženom stave. Vytrhané sedadlá, ukradnuté zariadenia a technika, no predovšetkým trávnik bez života a plný hnedých škvrn. Vlastník štadióna, ktorým je spolkový štát Rio de Janeiro a tiež jeho prevádzkovateľ, spoločnosť Odebrecht, sa totiž dostali do veľkých finančných problémov a nedokázali zabezpečiť nákladnú prevádzku štadióna. V dôsledku organizovania olympijských hier vytvorili obrovské dlhy. Vyústilo to až do situácie, že elektrárne začiatkom roka 2017 vyplí takmer na mesiac dodávku prúdu, čo okrem iného znamenalo, že sa na štadióne nesvietilo a trávnik nemohol byť zavlažovaný. Dlh voči elektrárnam vtedy dosiahol v prepočte takmer milión amerických dolárov. Obdobie bezvládia využili vandali, ktorí okrem iného odcudzili aj bronzovú bustu Mária Filha. Havarijný stav priam posvätného miesta výstižne odzrkadľoval situáciu, v akej sa Brazília po organizovaní dvoch najväčších športových podujatí nachádzala. Bola zadlžená a nefunkčná. Situácia sa časom mierne zlepšila a začiatkom marca na Maracane odohrali zápas Pohára osloboditeľov medzi Flamingom a argentínskym San Lorenzom. Jeho organizovanie údajne vyšlo na rovný milión dolárov.

Nádejou do budúcnosti je aspoň skutočnosť, že Maracana má už nového správcu, ktorým je francúzska spoločnosť Lagardère. Aby štadión mohol opäť fungovať na patričnej úrovni, plánuje do jeho opráv investovať približne päť miliónov dolárov. V lete tohto roku sa na Maracane konalo finále kontinentálneho šampionátu Copa América. ♣

Krásna Alex si fotenie nášho pictorialu veľmi užívala.

Uznajte, že čipkované prádielko jej pristalo. Sexi brunetka má rada mužov, ktorí ju dokážu rozosmiať.

Neznáša nevychovancov a buranov. Miluje cestovanie, rada spoznáva nové krajiny a príjemných ľudí. Voľný čas trávi so svojimi psíkmi, Guccim a Kolou.

Alex Fayee

Výška: 167 cm | Váha: 50 kg | Vlasy: hnede
Oči: modré | Pôvod: Swansea, Južný Wales
Instagram: @iamaexfayee

Foto MARIO GOTTI

Ján GORDULIČ:

Dobrý vtip pretrvá desaťročia

Sedíme s fotografom v kaviarni na Hviezdku, vyzeráme Janka Gorduliča a očakávame najhoršie. Nielenže sa o komikoch hovorí, že sú v súkromí celí ušomraní a nevrlí, my sme navyše tohto vytiahli na rozhovor, keď u neho doznievala angína. Nafigu kombinácia, ktorá sa, našťastie, úplne minula s realitou. Moderátor Ťažkého týždňa, zakladateľ úspešného brandu Silné reči, producent a ostrieľaný televízny veterán na stretnutí pokašľiaval len sporadicky a neprejavoval žiadnu averziu voči úsmevu. Šupol si lbalgin a praženicu a porozprával nám, ako sa od mastenia Counter-Strike v zákulisí Pošty pre teba prepracoval až na špičku slovenského stand-upu.

Text MONIKA ERDÖFY

Narodil si sa do dabingovej rodiny, v médiách si bol doma prakticky od malička. Aj si skúšal rebelovať a vyhrážať sa inou profesiou?

Jasné. Pamätám si, že som ako malý jazdil po byte na kolieskovom kresle a nakladal som taburetku. Naboku som mal strčenú hokejku a celé to bolo smetiarske auto s nakladačom. Byť smetiárom bol vtedy sen každého dieťaťa. Preto som sa aj ja hral, že po byte vysypávam kontajnery. V druhej-tretej triede som zas chcel byť dopravný policajt. Učiteľkám som chcel dávať pokuty za to, že boli ku mne zlé. A predsa si skončil – či skôr začal – pri dabingu...

V dabingu som začal účinkovať akoby omylom. Bola vtedy chrípková epidémia a keďže ochoreli iné dabingové deti, zavolali ma zachraňovať výrobu. Mama (známa dabingová režisérka Štefánia Gorduličová, pozn. red.) ma zavolala a nejako ma tam naučili dabovať. Potom som veľmi chcel ísť na konzervatórium, no mama mi povedala, že hercom môžem byť kedykoľvek, a nemusím mať na to ani školu. Nasmerovala ma na klasické gymnázium, tak som tam teda išiel. Následne som chcel ísť na herectvo na VŠMU, no mama znovu trvala na tom, že hercom môžem byť hocikedy, a že si mám vyštudovať niečo normálne. Tak som vyštudoval filmovú a televíznu produkciu a manažment.

Tento rok oslavuješ desiate výročie svojej stand-up kariéry, však?

Áno, 23. novembra máme desať rokov od nášho prvého vystúpenia v rámci Silných

rečí. Je to jedna z vecí, čo som odrazu objavil a neplánovane pri nej zostal. Nechce sa mi veriť, že je to už desať rokov.

Ako vyzeral ten neplánovaný začiatok?

Môj kamarát, ktorý dlhé roky prevádzkoval na Medenej ulici známy bar, vtedy otváral Nu Spirit Club. Vedel, že v pondelky a utorky tam chce robiť diskusie a v piatky a cez víkendy tam budú žúry. Vyšlo mu, že aj stredy a štvrtky ho bude treba naplniť nejakým dobrým programom. Keďže často chodil do Londýna a tam sa zoznámil so stand-upom, ukázal mi to. Nikdy predtým som o tom nepočul, ani som to nevidel. Bol som v tomto smere úplne nepopísaný list. Poprosil ma, či by som to uňho trochu nerozbehol. Najprv som sa toho obával a bolo to naozaj prehováranie na niekoľkokrát. Vedel som, že ak to chceme robiť dobre a vo väčšom, potrebujeme to robiť v nejakom tíme. Zavolať som si teda zopár kamarátov, nejako sme to vyskladali a začali to teda robiť.

Kedy si o sebe zistil, že si vtipný?

To zistíš ešte niekedy na základnej škole. Rozkukáš sa a začneš trepať hlúposti. Učiteľkám to lezie na nervy, no spolužiaci sa na tom zabávajú. Pamätám si, že som bol triednym šašom celú základnú a keď som išiel na strednú, povedal som si, že s tým prestanem. Aj mama mala príhovor o tom, že sa pri nových spolužiakoch môžem nanovo zadefinovať. A... nevyšlo. Triednym šašom som bol ďalšie štyri roky. Na výške to bolo to isté. Vždy som bol ten,

kto vymýšľal a skúšal, čo bude vtipné. Toľkokrát som už bol za toho trápneho, že už sa toho ani nebojím. Nie je príjemné, ale patrí to k experimentovaniu a hľadaniu v humore. A už je toho našťastie menej.

Nemáš niekedy chuť dupnúť si nohou, aby ťa ľudia konečne brali vážne?

Aj hej. Zvykne ma zaboliť, ak diskutujeme o niečom vážnom a odrazu zaznie odkaz, že čo sa má čo poštár Jano k takýmto veciam vyjadrovať. Tými pár slovami a tým, že som niekedy dávno mal v televízii nejakú úlohu, dokážu ľudia odpáliť všetko, čo mám ja alebo niekto iný naštudované, odžité a tak podobne. To býva naozaj nepríjemné. Paradoxné pritom je, že ľudia, ktorí takéto veci hovoria, bývajú zväčša tými najväčšími ignorantmi. A nedokážu chápať, aký je svet bohatý, alebo že nie je čiernobiely. Videl som, ako istý veľkohubý politik o Tomášovi Hudákovi, ktorý robil desať rokov v spravodajstve a niekoľko rokov bol dokonca vedúcim vydania, napísal, že čo sa má čo tento zlý stand-up komik vyjadrovať. Vadí mi toto zjednodušovanie. Človek môže byť dobrý stand-up komik, fejtonista, scenárista aj novinár.

Sám si sa mu nevyhol. Roky si mal na čele nálepku poštára Janka. Bol to pre teba odrazový mostík či skôr taká podivná kariérna odbočka?

Pošta pre teba bola super v tom, že štyri dni do mesiaca sme nakrúcali po Slovensku a dva dni sme boli v štúdiu. Keď som mal nejakých 26 či 27 rokov, čo bol približne druhý či tretí rok vysielania, začal som si

reláciou dobre zarábať. Za šesť dní som si zarobil na celý mesiac. Zvyšok času som mohol buď fajčiť trávu, alebo chodiť po krčmách. To človeka baví nejaký tri-štyri mesiace, no potom začne prirodzene rozmýšľať, čo ďalej. Mal som vtedy čas na svoje vlastné veci. Na písanie scenárov aj stand-up. Prvé scenáre som bol ochotný robiť aj zadarmo, že to skrátka len skúsím. Ak to bude zlé, zahodím to, a ak náhodou dobré, uvidíme, čo ďalej. Mal som teda voľný čas na to, aby som sa naučil niečo nové.

Nechytala ťa v tom čase kríza identity, že si sa ráno pozrel do zrkadla a videl si tam poštára?

To vôbec nie. Naozaj. Venoval som tomu len toľko energie, koľko bolo potrebné, neprežíval som to. Ja som tam bol len kdesi v backstage a kým sme uviedli toho človeka so slúchadlami, hral som sa na počítači Counter-Strike. RTVS mala vtedy prekvapujúco rýchlu wifinu s nízkou latenciou, veľmi vhodnú na takéto hry. Mal som niečo rozohrané, keď ma vtom niekto potľapkal po pleci, že už treba ísť, lebo je tam niekto, koho treba uviesť. Ľudia v štábe vedeli, že mi treba povedať, o koho ide, ako napríklad, že je to ten pán z Považskej Bystrice, ktorého hľadá jeho brat. Stávalo sa mi aj to, že sa ma Katka niečo opýtala a ja som vôbec netušil, o čo ide. Týždeň predtým sme boli navštíviť osemnásť ľudí, z toho pätnásť slúbilo, že príde, nejakí ďalší vypadli, nevyriešilo sa to a ja som bol často úplne stratený. Nakrúcali sme takým tempom, že sa mi tí ľudia občas plietli.

Poštár Janko bola veľmi vďačná, zaujímavá a poučná práca, ale zároveň som z relácie tri roky pred jej skončením dobrovoľne odišiel. Poďakoval som sa, ale cítil som, že už stačilo. Aj napriek tomu, že som si tam zarábal slušne a dokonca mi ponúkli ešte lepšie peniaze, cítil som, že musím ísť ďalej.

Pamätám si, ako som pred rokmi išla prvýkrát na stand-up do „Káčečka“. A teda priznávam, nebola som vďačná diváčka. V polovici som ušla, lebo sa na to nedalo pozerieť. Musel si aj ty v začiatkoch občas čeliť rednúcemu publiku?

Určite. Často aj preto, že sme si vtedy veľa pomáhali nadávkami a vulgarizmami. Teraz je to z tohto pohľadu oveľa lepšie.

Musím povedať, že celá šou bola prvé tri-štyri roky stále na vážkach. Pomer dobrých komikov k tým zlým rástol veľmi pomaly. Dôvod bol aj ten, že sme vtedy vystupovali raz za mesiac, kým teraz máme aj pätnásť či dokonca rekordných osemnásť večerov! Plus sú tam rôzne firemné akcie a súkromné záležitosti, čo si chalani nájdu sami. Človek si tak má možnosť vyskúšať nový materiál viackrát za mesiac. Keď si ide niekto už štvrtýkrát nejaký set, presne vie, čo treba prerobiť, čo vyhodíť a ako sa zariadiť, aby nenastalo ticho. V mnohých ohľadoch sme dnes oveľa ďalej ako vtedy pred rokmi. Sme profesionálnejší.

Takže anatómiu vtipu už máš v malíčku?

Áno, za tie roky sa zmenilo viac vecí. Asi pred štyrmi rokmi som dal preč svoje meno a už to nie je Stand-Up Comedy Show Jána Gorduliča a jeho hostí, ale len

Stand-Up Comedy Show. A patrí všetkým účinkujúcim. Neznamená to, že ak tam nebudem ja, nebude to dobré. Už to nie je o tom, že ja si niekoho pozývam, ale že všetci spolu tvoríme Stand-Up Comedy Show Silné reči. Asi dva roky dozadu som navyše začal tlačiť na to, aby sa komici vyrovnali. A tých slabších som začal upozorňovať na to, aby trochu zamakali a pridali. Niektorým som jasne povedal, že potrebujú pomoc a že ak chcú, môžeme sa stretnúť mimo a porozprávať sa o tom, ako to urobia. Chcel som dosiahnuť jedno: Ak uvidíš plagát, kde budú Silné reči, nemusíš si pozerieť, kto bude vystupovať, lebo budeš mať záruku, že to bude dobrá šou.

Ako žena si ale musím aj trochu rypnúť. Prečo je v tíme Silných rečí tak málo komičiek?

Dôvod je ten, že vy ženy si zo seba neviete robiť srandu. Strašne veľa báb chce byť za

chrumkavé. Chlap si vie urobiť uťahovať z toho, že prdí, je tučný, má špinavé tričko, ožral sa, má zlé dni a tak. U žien je to tak, že ich aj spoločnosť trochu tlačí do pozície, že by takéto veci vlastne nemali vôbec rozprávať. Že majú byť slušné, pekné, za dámy. Stand-up komičky ale nie sú dámy! Mali by vystúpiť zo svojej komfortnej zóny, no keď to spravia, často sa im to potom vráti v tom, že ich napríklad majú v okolí za matky, ktoré si rady vypijú. Ako sa to stalo u Lujzy Garajovej Schramekovej. Musela viackrát vysvetľovať v rôznych rozhovoroch, že čo odznie na javisku, nie je pravda, ale komediálna nadsázka. Lujza robí s Didianou Sit Down Ladies Comedy. Kým Lujza už niekedy ide za hranicu toho, čo môže povedať, cítim, že Didiana sa kvôli tomu, čo všetko už má za sebou, trochu drží na uzde. Lujza vyšla z Radošinského naivného divadla, kde bola zvyknutá zabávať ľudí aj tým, že si zo samej seba robila srandu. Rozprávať sa o chľapatých nohách či PMS pre ňu nie je problém. Práve na tejto dvojici vidím, že Lujza tú hranicu prekročila už dávno, kým Didiana sa zvykne vždy pri niečom zastaviť. Je mi to trochu ľúto, ale u žien sa to deje. My komici však vidíme, že zachovanie dekóra za každú cenu stand-upu vôbec neseď.

Podlieha humor trendom? Vnímaš za tých desať rokov na scéne zmeny v reakciách publika?

Nemyslím si. Som presvedčený, že dobrý vtíp pretrvá roky, dokonca desaťročia. Dobrý vtíp je všeobecný. Nie je viazaný na nejakú dobu, na nejakého človeka či na nejakú konkrétnu situáciu. Aj stand-up komici často vychádzajú z toho, čo by mohlo byť blízke čo najväčšiemu počtu ľudí. Vždy som hovorieval, že najvdáčnejšími témami sú cestovanie MHD, lekári, vzťahy v domácnosti. To, čo pozná každý z nás. Vždy bude vyhrávať observačný humor. Že máš situáciu, ktorú zažívaš dennodenne, a zrazu sa na ňu niekto pozrie z úplne iného pohľadu. Navyše takého toho prekvapujúceho a zábavného. Som rád, že stále viac ľudí u nás vie, čo je stand-up a vníma ho. Vedia, čo od toho asi môžu čakať. Zlé je však to, ak si človek pozrie niečo na internete, nepáči sa mu to, lebo je to trápne, a tak nepríde ani na Silné reči. S tým dosť bojujeme. Potešilo by

ma, keby všetci, čo chcú vidieť stand-up, sa prišli na nás pozrieť. Aspoň raz. Naživo je to niečo úplne iné ako v televízii či niekde na webe. Tam niekedy odchádza aj tretina toho humoru a srandy. Navyše to nikdy nie je to isté. Každá šou je jedinečná.

V ktorom formáte sa ty osobne cítiš komfortnejšie? Keď robíš Silné reči, alebo Ťažký týždeň?

Je to úplne iná skúsenosť. V Ťažkom týždni mám pred sebou čierne koliesko kamery a je za tým drina, že treba urobiť poradu, námet, scenár, strih, úprava, čítam si to, skúšam si to. Väčšinou sú to dve až tri verzie. Vo finále sa to ešte poslednýkrát niečím doplní, pustí von a máš za to tak maximálne lajky či pozitívne komentáre. Bolo super, keď sme sa teraz nedávno dozvedeli, že sme podľa jedného prieskumu s chalanmi zo Zomri prvými dvoma zdrojmi, ako ľudia od 18 do 20 získavajú informácie o politike. To nás strašne potešilo. Čo sa týka Silných rečí, tam máš spätnú väzbu okamžite. Ak povieš zlý vtíp, je ticho a ty sa cítiš ako najväčší debil. Začína panika a rozmýšľaš, čo máš pripravené ďalšie, čo by mohlo zabrať, aby si to vytiahla z toho bodu, kde si. Keď to naopak od začiatku funguje, je to úžasný pocit. Teraz máme najbližšie v pondelok šou v Starej tržnici a mám pocit, že mám pripravených kvalitných sedem minút, ktoré by mohli ľudí zabaviť.

Sú teda dva pocity. Jeden je, že odovzdávam mnohým ľuďom svoj pohľad na svet. Ťažký týždeň si vždy pozrie nejakých sto až dvestotisíc ľudí. Druhý je ten, keď stojím na pódiu a dostávam od ľudí v klube instantný feedback. Je super vidieť, ako ich na dve hodinky vytrhneš z ich bežných životov, na ktoré na tú chvíľku zabudnú a zabávajú sa.

Hovoriš o odovzdávaní svojho pohľadu na svet ľuďom. Je tam aj väčšia zodpovednosť? Vnímaš, že už to nie je „len“ sranda, ale reálne sa stávaš nástrojom verejnej mienky?

My tú hlavnú zodpovednosť cítime smerom k Aktualitám.sk. Redakcia na nás tlačí, aby sme boli čo najviac objektívni. Musíme si dávať sakramentsky bacha na také spojenia, ako je trebárs Fico a alkohol, Kaliňák a drogy, Danko a plagiátorstvo. Ak o niečom nie sú rukolapné dôkazy, nedá sa to ani z srandy spomenúť ako

fakt. Niekedy teda musíme ubrať plyn. Ťažký týždeň nie je o mne, ale o celom tíme skvelých ľudí, ktorý reláciu pripravuje. Stretneme sa raz za týždeň, nadhodíme si témy a diskutujeme o tom, ako ich máme spracovať. Sú tam často rôzne uhly pohľadu a každý sa snaží prezentovať ten svoj názor. Vo výsledku však máme ucelený výstup, ktorý sa riadi naším vnímaním sveta. Na prvom mieste máme slobodu jednotlivca, a teda, že oslavovať príslušnosť k nejakému štátu je pekné, ale nacionalizmus vie byť veľmi nebezpečný. Takisto je v pohode byť veriaci, ak tým neobťažuješ ľudí naokolo. To, že by sa nemalo kradnúť a ľudia by si mali viac pomáhať, sú hodnoty, ktoré všetci máme a ktoré sa snažíme pretláčať. Tvrdíme, že sám jednotlivec by mal žiť tak, aby svojím správaním neubližoval nikomu naokolo. To v Ťažkom týždni akcentujeme a popri tom poukazujeme na ľudí, ktorí to podľa nás takto nerobia. Sme presvedčení, že to, čo hlásame a hovoríme, je správne. Snažíme sa pritom vyhýbať škodlivým veciam. Niekedy sa stane, že človek príde s niečím naozaj tvrdým, čo sa mi už zdá cez čiaru...

A čo je už cez čiaru?

Robiť si napríklad srandu z ľudí, ktorí nemôžu za to, čo robia. Alebo upozorňovať na ľudí, ktorí šíria škodlivé myšlienky. Takí nám naozaj nestoja za to, aby sme si z nich uťahovali. Sú totiž ľudia, ktorými by sa tí normálnejší nemali vôbec zaoberať.

Koľko žalôb si za tie roky pozbieral?

Nebola ani jedna! Náš predchádzajúci vysielateľ však zaplatil za to, že sme použili záznam z dronu od nejakého Slováka, ktorý sa tým profesionálne živí. On si za to, samozrejme, vypýtal peniaze. To bolo paradoxne to jediné, čo nás postretlo, odvtedy si dávame ešte viac pozor.

Žiadna trafená hus nezagágala? Nechodia ani listy z parlamentu?

Vôbec nič. Ozývajú sa ale dve skupiny, ktoré mi raz za tri mesiace napíšu niečo protivné. Sú to buď Kotlebovi fanúšikovia, alebo priaznivci kňaza Kuffu, ktorí šíria kresťanskú lásku tak, že sa mi vyhrážajú. Takže tieto dva ultra-tábory.

Manažérsku časť máš zjavne pod palcom. Základnou jednotkou tvojej brandže je ale humor,

umenie byť vtipný. Dá sa to naučiť? A dá sa to aj odnaučiť, keď ťa zadlávi kreatívny blok?

Naše šťastie je to, že sme tím. Oň sa dá v týchto prípadoch skvelo oprieť. Stret-neme sa, nadhodíme tému, jeden z nás si otvorí zápisník a tí ostatní hádžu nápady, čo by sa k nej hodilo. Kto a čo kde povedal, na čo nemôžeme určite zabudnúť, čo by sa tam hodilo, a prečo. Je to tímová práca, no ak sa niekto z nás už rozhodne ísť do nejakej témy, často je do nej aj skutočne pohrúžený. A teší sa, že už to konečne spíše. Príprava teda trvá určite dlhšie. Keď sa napíše scenár, v konečnej fáze ho ešte dvaja ľudia čítame a ovtipňujeme ho.

Komici sa vraj zo zásady nesmú na cudzích vtipoch, čo ako by im kútikmi trhalo. Naozaj?

To nie. Určite sa smežeme... na každom desiatom vtipе. Naozaj sa vieme zabaviť. Na každom vtipе sa však nesmejeme najmä preto, lebo všetky v duchu analyzujeme a vravíme si, ako by sme to možno vypo-intovali lepšie. Komici sa nesmú aj preto, lebo vedia, ako a čo funguje, baví nás tá príprava a skôr sledujeme štruktúru a výstavbu vtipov. Stand-up komici sa smú na tých najväčších debilných. Akože „orol, kam letíš?“ „No a čo!“ To je vtip! Čím horší a čím viac ide cez všetky čiary, tým lepší. Máš rád absurdnosti, tak tipujem, že keď otvoríme tému tvojich „guilty pleasures“, bude to šťavnatá odpoveď...

Existuje na YouTube jedna ruská relácia, ktorá sa volá Stop Cham, v preklade Zastav sedláka. Je to skupina vodičov v Moskve a v Petrohrade, ktorá napomína ľudí, ak zle parkujú. Ak sa s nimi začnú ľudia hádať, na predné okno im nalepia obrovskú papierovú nálepku s nápisom „Kašlem na ľudí, parkujem si, kde chcem“. To dokážem pozerať celé hodiny!

Aká najoriginálnejšia urážka sa ti počas tvojej humoristickej kariéry ušla?

Ja si to normálne zapisujem. Oceňujem, keď ľudia pospájajú nejaké nimi vymyslené slovíčka. Sú to hovadiny, ale naozaj zaujímavé.

„Gordulič, ty si karikatúra sám na seba, ty ovisnutý estrogén chazarský.“ Tam je všetko. Že mám problémy s erekciou, mám ženské hormóny a som z jednej vetvy židov-

ského národa. Pekné. „Gordulič, prostitút-kam sa platí za sex a ty si nechávaš platiť za vymývanie mozgov. Aspoň vidno, čo si zač, charakter sa nenosí.“ Tiež super. „Ty nový antikrist. Pokiaľ ťa platila RTVS, bolo ti dobre, eštébácka sviňa.“ Výborné bolo aj toto: „Keď ťa stretnem, tak ti naplujem do ksichtu, ty sviňa!“ Odpísal som mu niečo v tom duchu, že je to fakt konštruktívna kritika, no keď ma stretne na živo, bude stáť niekde v rohu a pozerá sa ticho do zeme. Tri dni bolo ticho. Potom prišla odpoveď: „Pre-páčte, pán Gordulič, nechal som sa uniesť.“

Pomáha ti humor v manželstve?

Aký je život s komikom?

Žiť s komikom je otrasné. Ja sa vystrieham všade inde a domov prídem ako ofučaný debil. Niekedy nám však ten humor po-môže pri hádke, keď sa začneme vzájomne podpichovať a skončíme pri tom, že si uve-domíme, čo robíme. Aj v mojom novom stand-upe hovorím o spoluzití s Luciou, konkrétne o umývaní riadu a o chodení mokrou nohou z kúpeľne po byte. Práve tieto vzťahové veci mi teraz pomohli urobiť veľmi dobrý stand-up. Humor je však u nás doma pomenej, som totiž rád, keď nemusím žartovať. Lucia je úžasná v tom, že sa smeje všetkým mojim vtipom. Naposledy ma úplne príjemne prekvapila, keď sama nejaký vymyslela. Odpadol som. Začína sa odo mňa učiť debilným vtipom. To, že sa jej podarilo vyrobiť čierny humor, ma naozaj zahrialo pri srdiečku.

Čo ťa dokáže najviac rozčúliť?

Sedláčina, čo znamená drzosť, hlúposť a ignorancia. Parkovanie na chodníkoch, odhadzovanie ohorkov na trávu. To, že si serieme do vlastného hniezda. Hnevá ma ten rozkol, že ľudia nadávajú na politikov, ale niektorí sami sú presne ako oni. A keby sa dostali na ich miesta, robili by presne to isté. Vidím totiž, ako sa ľudia správajú sami k sebe, nehovoriac o tom, ako pristupujú k okolitej prírode. Nebavia ma a nezná-šam lacné skratky a odrby. Vytáča ma, keď ľudia nadávajú, aký je tento štát na hovno, no neurobia nič preto, aby začali od seba. Keď mi jeden chlapík staval skri-ňu v byte, musel som si od neho vypočuť polhodinový traktát o tom, ako mu Fico zrušil firmu, ako sa mu ťažko žije, no po-tom sa mi týždne nevie ozvať, mešká a ruší dohody. Môže mi rozprávať koľko chce,

ako mu štát bráni podnikáť, keď vidím, ako sám nedodríava dohody.

Netreba nám stand-up komikov v parlamente?

Komici by to určite nikdy robiť nechce-li. Aby si mohol byť politik, potrebuješ byť trochu narcis, trochu despota a mať pohyblivé morálne hranice. Navyše, ak by sme boli v politike, už by sme si z tých vecí nemohli robiť srandu, lebo by sme mali v rukách tie možné riešenia. Ľudia by od nás čakali, že ich problémy aj vy-riešime, keď sme už tam. A sranda by to nebola. To je presne problém Pellegriniho, ktorý stále omieľa frázu „keby som mal tú možnosť“. Kokos, veď si iba premiér! Ten alibizmus je strašný. Ak mám niečo v rukách, nemôžem byť takýto zbabelý.

Teba „nelámali“ na vstup do politiky?

Také to obšmietanie tam bolo. V rovine, že ak by ma to zaujímalo, mal by som dvere otvorené. Vtedy si musí ale človek vybrať. Teraz som vo veľmi príjemnej po-zícii, keď si z toho môžem robiť srandu. A robiť si to podľa seba, tak, ako to cítim. V duši som liberál, v niektorých veciach až libertarián, čiže som presvedčený, že ak by štát z niektorých vecí vycúval a dal ľuďom možnosť viac o sebe rozhodovať im samým, bolo by to lepšie. Myslím, že ak by mali ľudia viac peňazí, čiže dane by boli nižšie, prirodzene by aj viac prispievali na charitu a podobné záležitosti. Keby im niekto zrazu prestal brať toľko peňazí, radi by sa začali viac starať o seba a o svoje okolie. Preto aj ja prispievam tam, kam chcem, a podporujem veci, ktorým fandím. Po-litika ma zatiaľ neláka. Nemám pocit, že by som v nej mohol dokázať niečo viac.

Tak držím palce, aby ťa aj naďalej bavilo baviť nás. Nejaké hrejivé záverečné slová čitateľom Playboya a fanúšikom stand-upu?

Nebudte sedláci. Nerobte zle a neubližujte si. Samo Marec povedal jednu krásnu vec, že už nestačí dodržiavať pravidlá – treba ísť príkladom. Každý človek by si podľa mňa mal vybrať vec, problematiku, kto-rá ho zaujíma, či je to klíma, postihnuté deti, dôchodcovia, špina na uliciach alebo čokoľvek, a venovať sa jej, pokúsiť sa neja-ko prispieť k jej zlepšeniu. Byť aktívnym a uvedomelým občanom. ♡

PLAYBOY

NA LOVE

TRENDOV

Text MONIKA ERDŐFY

ŠORTKY, ČO VÁS NAKOPNÚ K VÝKONU

Pripravte sa, že v nasledujúcich rokoch môže byť vo Vysokých Tatrách poriadne husto! Fyzické výzvy vysokohorskej turistiky pre menej trénovaných jedincov či ľudí v období poúrazovej rekonvalescencie pomôže zmierniť nová nositeľná technológia, vďaka ktorej vyleziete na kopec svižne ako s vrtuľou v zadku. Tím inžinierov z laboratória Harvardskej univerzity prednedávnom predstavil robotické šortky, teda model krátkych elastických nohavíc so vstavaným systémom motorov pre podporu pohybu a s algoritmom schopným okamžite rozpoznať, kedy nositeľ prechádza z chôdze do behu a naopak. Práve toto stavia motorové šortky o kategóriu vyššie ako doterajšie vynálezy z kategórie nositeľných technológií. Keďže z hľadiska kinetiky vychádzajú beh a chôdza z úplne odlišných princípov, nebolo ľahké vyvinúť zariadenie, čo dokáže plynule stimulovať pohybový aparát nositeľa pri jednej aj druhej aktivite. Šortky vážia päť kilogramov (budúce verzie však sľubujú ďalší váhový úbytok) a postroj s motormi sa dá jednoducho upevniť v krížovej časti chrbtice. Na jedno nabitie zvládnu približne osemkilometrovú túru.

BAR, KDE IDE
O ŽIVOT

2

JEDEN VZOR NESTAČÍ

Sezóna „škaredých tenisiek“ sa v móde drží už pár rokov a zatiaľ to nevyzerá, že je na ústupe. Nedávno naskočil na trend luxusný módný dom Burberry a v novej kolekcii predstavuje pár športovej obuvi s extravagantným dizajnom, ktorý v potope strakatých zvieracích vzorov stiahol ku dnu eleganciu patentovaného károvaného motívu, charakteristického práve pre túto značku. Ak si teda potrpíte na kvalitné remeselné vypracovanie adekvátne 600-eurovej cenovke a robí vám dobre, keď sa za vami otáčajú ľudia na ulici, je to jasná nákupná voľba. Ťažko by ste v súčasnosti hľadali výraznejší high-endový model topánok ako tohto „mačkopsa“, ktorému sa na ploche vo veľkosti chodidla pasie snáď celé safari.

ČAU, WALKMAN!

Vyberte perá a ceruzky, znova budeme navíjať pokrčené magnetofónové pásky! Sony na septembrovej technologickej výstave IFA 2019 predstaví reinkarnovaný walkman. Nový gadget vzdáva hold originálu, ktorý vstúpil na trh presne pred štyridsiatimi rokmi a spustil vtedy globálnu revolúciu v kategórii prenosného audia. Bohužiaľ, to navíjanie pásovk sme mysleli len symbolicky, pretože kryt zariadenia, imitujúci dizajn prehistorických walkmanov, nie je v skutočnosti nič iné ako štýlová kamufláž. Vo vnútri sa skrýva konvenčný moderný model mp3 prehrávača, plne vynovujúci súčasným štandardom. Poteší slušná 26-hodinová výdrž na jedno nabitie, bezdrôtová podpora streamovacích služieb a 16 GB interné úložisko. Už menej poteší odporúčaná cena, ktorú výrobca stanovil na 440 eur.

DEPROKRASTINÁTOR

Prokrastinácia je tá vychvaľovaná činnosť, o ktorej prospešnosti pravidelne čítavame vo výskumoch „amerických vedcov“. Teda v tých istých článkoch, ktoré by sme najradšej vytlačili a hodili na stôl šéfovi, ale neurobíme to, lebo vieme, že by nás s tým poslal rovno na úrad práce. Alebo by spravil niečo ešte horšie – nechal by nám na pracovný počítač nainštalovať Deprokrastinátor. Extenzia (www.deprocrastination.co), ktorú pár klikmi napojíte na internetový prehliadač, funguje na podobnom princípe ako detské zámky. Na dobu určitú, kryjúcu sa s vaším pracovným časom alebo s jeho vopred vymedzenou časťou, pretransformuje váš počítač na „pokojný ostrovček produktivity“, kde vás nebudú otravovať žiadne notifikácie, virály s mačiatkami ani updaty zo slovenských spravodajských káuz. Deprokrastinátor má ambíciu prekonávať benchmarky produktivity aj pomocou pridaného prvku súťaživosti a prichádza s funkcionalitou, ktorá umožní sieťové porovnávanie výsledkov. Môžete sa tak pretekať s ostatnými užívateľmi, kto je väčší macher a vydrží dlhšie čeliť neurotickému chveniu spôsobenému nanúteným facebookovým detoxom.

5

KRESLENÁ KAVIAREŇ

Ak raz budete mať cestu do kórejskej štvrte Tokia, nenechajte si ujsť návštevu 2D Cafe. Už jej názov celkom jasne naznačuje, čo vás čaká vo vnútri. Celý interier sa nesie v monochromatických farbách a tvaroch, ktoré na fotkách vyvolávajú dokonalú vizuálnu ilúziu dvojrozmernej reality. Klamanie zmyslov ešte zosilňuje farebné vyhotovenie čiernych pásov po okrajoch nábytku. Tie sú schválne kostrbaté a nerovné, čo pri pohľade z diaľky evokuje trhané ceruzkové skice. Tvorcovia sa so svojím nápadom pridali k čoraz populárnejšiemu biznis modelu „instagramovateľných“ reštaurácií a kaviarní, teda miest, ktoré svojím (ne)ošúchaným dizajnom volajú po fotkách a vďaka zdieľaniam majú postarané o bezplatnú publicitu, keďže robia zo zákazníkov dobrovoľných ambasádorov značky. Ak by ste mali chuť šokovať očné centrum mozgu a ocitnete sa v metropole Japonska, kaviareň je otvorená denne od jedenástej ráno do jedenástej v noci a vraj v nej majú bezkonkurenčný čierny čaj z tapioky.

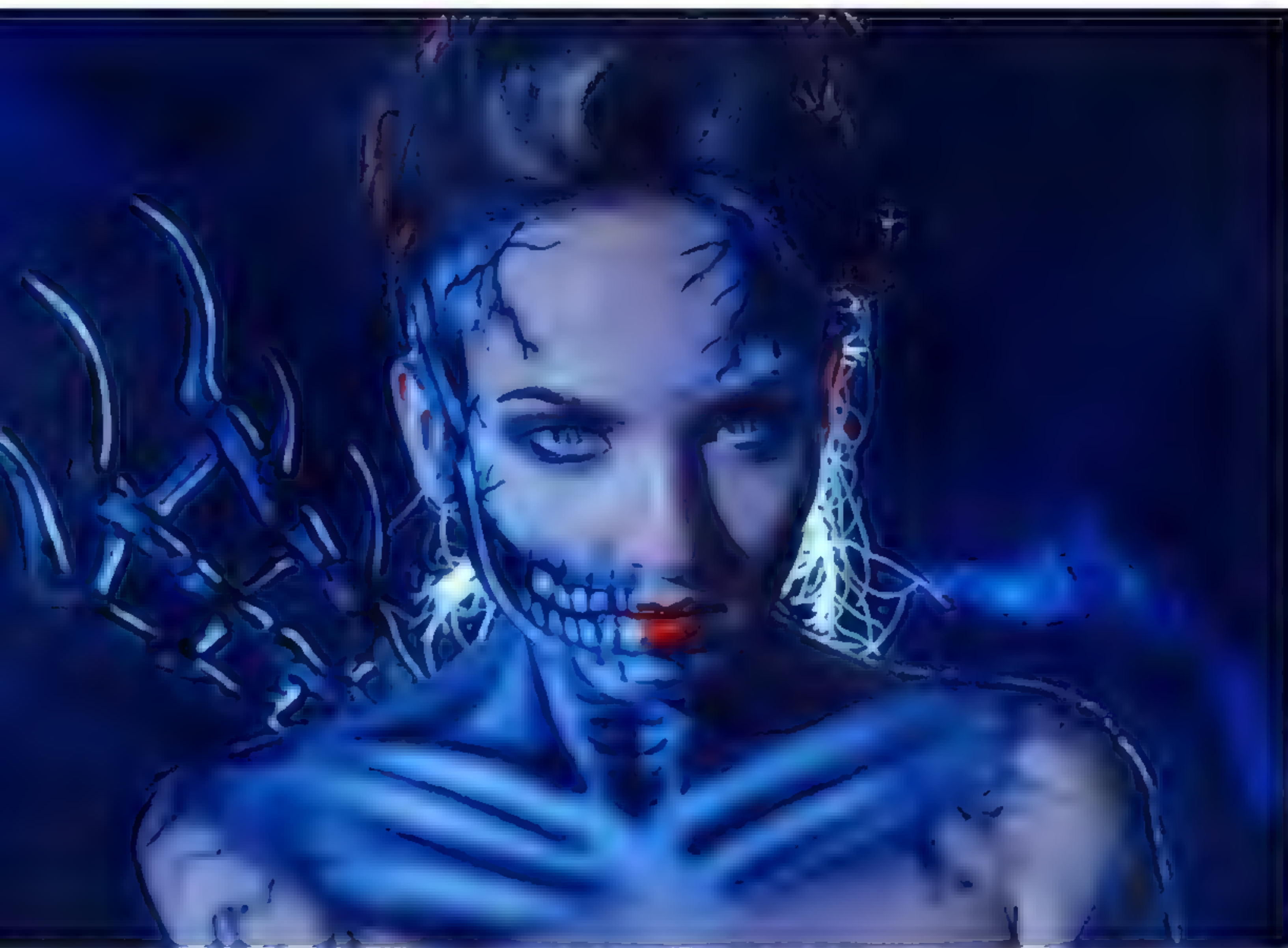
HALLOWEEN

je nový

VALENTÍN!

Čo majú spoločné 31. október a 14. február? Okrem mrazivého počasia a zvýšenej frekvencie facebookových výlevov od hejterov konzumu, vysadených proti „trápnym samozvaným sviatkom“, je tu ešte jedna príjemnejšia, naoko skrytá súvislosť. Oba dátumy vytvárajú priaznivú konšteláciu pre utužovanie vzťahov pod perinou. No zatiaľ čo sa valentínsky sex skloňuje kdekade, ten halloweensky je z hľadiska osvetý ako jeho chudobný príbuzný. To treba zmeniť!

Na úvod trochu cynickej sprchy. Posledný októbrový deň nie je nijak zvlášť sexi. Frivolné leto plné štekľivých dovolenkových zážitkov je, čo sa vyjavovania spomienok týka, záležitosťou praveku a do Vianoc, keď sa budeme k sebe túliť podgurážení vareným vínom a odbremenení od pracovného stresu, je ešte stále ďaleko. V televízii posilňujú ponuku hororov, v obchodoch s karnevalovými pomôckami práve vypredali posledné zásoby umelej krvi a environmentalisti sa chytajú za hlavu pri pohľade na to more plastov z lacných cintorínových sviečok. Nič z vyššie spomenutého nenaznačuje, že práve v tento deň by mohol rating vzrušenia búrať stropy. Tak sa na to pozrime ešte raz. Stačí zmeniť perspektívu pohľadu a zistíte, že Halloween má dobre našliapnuté stať sa novým Valentínom. Tu sú štyri dôvody, prečo náš deň previazaný so smrťou môže veľa naučiť o tom, ako si užívať (nielen intímny) život.

záberu lietajú končatiny či vyrvané orgány a príbehy sa odohrávajú v ponurých priestoroch polorozpadnutých nemocníc či viktoriánskych domov. Jedno krvilačné monštrum na striebornom plátne spraví pre váš milostný život viac ako desať Ryanov Goslingov! Lebo zatiaľ čo romantické komédie sabotujú vzťahy kladením nerealistických nárokov na partnerov, horory na nás pôsobia na prízemnejšom leveli, cez prvú signálnu. Navodzujú pocit strachu a ten je overené afrodiziakum. Halloween so svojou všadeprítomnou strašidelnou atmosférou efekt ešte násobí. A prečo sa túlime, keď sa bojíme? Podľa psychológov je hranica medzi strachom a erotickým vzrušením veľmi tenká, pretože vystrašený organizmus, zaplavený adrenalinom, je nabudenejší a citlivejšie reaguje na stimuly. Jedným z takýchto stimulov môže byť napríklad aj vaša polovička, čo sa vám po ľakacej scéne „nedopatrením“ ocitne v lone.

Horory, horory, kam sa len pozriete

Zabudnite na cukríkové romantické komédie. Najromantickejší filmový žáner pozostáva z filmov, na konci ktorých ostane živá cca desatina pôvodného osadenstva, z každého druhého

Pivo, tekvicový koláč a bonboniéra

Typický halloweenske pohostenie funguje ako nutrične vyvážená predohra. Tekvica je októbrová potravina číslo jeden a čo ste o nej možno nevedeli, je fakt, že už prosté tekvicové

fetovanie môže prispieť k vylepšeniu kondície v trenírkach. Vo Výskumnom centre pachov a chutí v americkom Chicagu prebehol experiment, počas ktorého si mali mužskí participanti privoňať k tekvicovému koláču. Nemuseli ho ani ochutnať a efekt bol pozoruhodný. Prakticky okamžite došlo k až 40-percentnému zlepšeniu prekrvenia v intímnych partiách. Tekvicu poznáme ako prírodnú viagru aj vo forme jadierok, cenného zdroja zinku, čo je minerál nevyhnutný pre mužské sexuálne zdravie. K halloweenskemu menu nezaбудnite pridať krígel tmavého piva kvôli vysokému podielu železa. To pomáha červeným krvinkám vytvárať hemoglobín zodpovedný za okysličovanie krvi, čo – rovnako ako v prípade tekvice – prispieva k vyššiemu postelnému výkonu. A čokoládové bonbóny? Čím krémovjšie, tým lepšie. Fenyletylamín obsiahnutý v čokoláde funguje ako spúšťacie tlačidlo na ovládači od ženského libida. Zvyšuje túžbu, zintenzívňuje euforické pocity a uspokojenosť.

Šteklivé kostýmové hry

Ak je pre vás role-playing lákavá, ale až príliš uletená aktivita, neexistuje hádam ani lepší čas, kedy s ňou začať experimentovať, ako počas halloweenských žúrov. Vtedy vychádza do ulíc všetka záhrobná zberba ruka v ruke s uniformami každého druhu od zdravotníckych po cirkevné. To všetko pod diskretným rúškom anonymity, takže sa necítite rozpačito v zle sediacom trikote batmana, keď vidíte, že muži okolo vás to majú, chudáci, ešte horšie. Účasť na kostýmovom večierku môže byť dobrou zámienkou, prečo s vašou partnerkou podľahnúť času kostýmových hier a vymyslených identít. Tie so sebou nesú slobodu a uvoľnenosť, teda vysoko účinné zbrane proti stereotypu v posteli. Podporným argumentom pre vyskúšanie tohto typu spálňového korenia je aj vedecky doložené zistenie, že jeseň je u mužov vrcholom testosterónovej sezóny. V období, keď lístie opadá, niečo iné prekvitá – hladina pohlavného hormónu vykazuje vyššie hodnoty ako po zvyšok roka. Ak chcete popustiť uzdu svojich zvrhlých predstáv s hviezdíčkovým ratingom, tak teraz!

Memento mori

Na prelome októbra a novembra visí vo vzduchu všadeprítomná pripomienka smrti. Posilňujú ju vysvietené cintoríny aj akcie na pohrebné vence v kvetinárstvach. Neexistujú klapky na očiach, čo by vám dovolili nevnímať to. Čo je však zaujímavé, memento mori, hoci v sebe nesie ťaživý nános definitívnosti a strachu z neznáma, má aj svoje pozitíva. Môže dobre poslúžiť ako mentálny budíček pre tých, čo nežijú naplno a robia veci nezúčastnene. Pre ľudí, čo sa životom len tak „šuchú“ bez toho, aby sa vrhali do dobrodružstiev s razanciou, akoby mali byť ich posledné. Keď sa však človek ocitne v hraničnej situácii, je konfrontovaný s nečakaným úmrtím vo svojom blízkom okolí alebo v lepšom prípade len s jemnejším impulzom v podobe sprostredkovanej pripomienky smrti, dostáva elektrický výboj rovno do duše. Náhle precitne a uvedomí si vlastnú expiračnú dobu. To ho núti pridať percentá zaangažovanosti a hlbšie precítiť prítomnosť (všetci vieme, že nezaujatý sex môže byť ešte horší ako žiadny sex). A odtiaľ je to už len na krok k mindful milovaniu, ale o tom zas nabudúce... ♡

„Žena je
spoločensky
najvýznamnejšia
osoba“

Tomáš DUMBROVSKÝ

Vyštudovaný právnik, tretí najkrajší muž planéty a držiteľ titulu Master of Business Etiquette. Tomáš Dumbrovský pracuje na svojom veľkolepom projekte s názvom Gentleman 21. storočia, kde sa snaží apelovať na slušné správanie a pekné obliekanie. Rád by touto cestou mužov inšpiroval a vrátil do ulíc klasickú eleganciu, ktorá sa pomaly vytráca...

Text: BARBORA HRUBANOVÁ

Zdravím, Tomáš, ako sa máte?

Krásny dobrý deň, mám sa fajn, ďakujem za opýtanie. Niekedy, keď sa nakopí naozaj veľa pracovných povinností a musím všetko stihnúť v termíne, mi však do smiechu veľmi nie je. Ale to pozná asi každý. V týchto chvíľach je dôležité si povedať, že keď nejde o život, nejde o nič.

Ste vyštudovaný právnik.

Živíte sa touto profesiou?

Áno, živím. Venujem sa najmä občianskemu právu. Robím veľa zmlúv, žalôb či vymáhání pohľadávok. Tiež mám veľa prípadov týkajúcich sa rodinného práva a práva obchodných korporácií.

V roku 2014 ste získali titul Muž roka. Ako na to spomínate?

Dalo vám to niečo?

Spomínam na to len v dobrom. Dalo mi to veľa skúseností a tiež nezabudnuteľných zážitkov. Keď som robil svoj prvý rozhovor, bol som veľmi nervózny. Dnes už nie som a skôr si rozhovory užívam. Tiež som kvôli súťaži piloval rétoriku, čo to teraz využívam aj v mojej právnickej profesii. Tam je rétorika naozaj dôležitá. Tiež som získal veľa užitočných kontaktov. Keďže som sa v tom čase venoval modelingu, vďaka titulu som dostal veľa pracovných príležitostí. Za túto súťaž som naozaj vďačný.

Čo okrem nej považujete za svoje najväčšie životné úspechy?

Vyštudovanie právnickej fakulty a titul tretieho najkrajšieho muža sveta na medzinárodnej súťaži Mister International.

Ste vzdelaný, inteligentný aj šarmantný. Ste aj manuálne zručný?

Nepovedal by som o sebe, že som domáci kutil. Z vlastnej skúsenosti musím povedať, že niektorí muži sú naozaj šikovní. Ja som asi taký ten zlatý stred. Veľa ma toho naučil otec. Veľa vecí na dome si robíme sami, pokiaľ to len trošku ide. Samozrejme, všetci poznáme nábytok z jedného nemenovaného obchodu, a tie ich návody.

Je vidno, že na sebe denne makáte.

Zhrešíte občas, alebo dodržiavate striktné nastavené pravidlá?

Mám svoj vlastný režim. Šesť dní v týždni jem veľmi striktné a dosť málo. V práci sa mi kolegovia divia, že vydržím tak dlho bez jedla. V nedeľu mám potom taký voľný deň, čo znamená, že zjem všetko, na čo mám chuť, a to v akomkoľvek množstve. Vždy sa na ten deň teším a užijem si ho. Je to taký môj rituál. Samozrejme, ak som niekam pozvaný, tak je mi jedno, aké jedlo tam bude. Bola by veľká urážka hostiteľa, keby som odmietol niečo, čo pre mňa pripravil. To by som si nedovolil.

Ako sa udržujete vo forme?

Crossfit robím už asi desať rokov. Páči sa mi na ňom všestrannosť. Človek pri ňom precvičí celé telo a keď to robí poriadne, často sa pri tréningu dostane až na hranicu svojich možností. Človek tak musí prekonávať sám seba. Na tréning sa vždy teším, aj keď viem, že to bude bolieť. Je to aj tým, že som dvanásť rokov hral profesionálne hokej. Tam som sa naučil disciplínu, poriadku a odriekaniu. Hokej mi dal veľa.

Venujete sa etikete. Čo presne táto práca zahŕňa?

Nie je to zatiaľ moja práca, ale skôr koníček. Pred niekoľkými rokmi som doma objavil knihy o etikete od pána Ladislava Špačka a začalo ma to baviť. Ako sa správne obliekať, ako sa správne správať, čo znamená, keď je na pozvánke R.S.V.P. a podobne. Potom som sa aj úplnou náhodou s pánom Špačkom osobne stretol a stali sa z nás kamaráti. Teraz sa snažím neustále vzdelávať. Etiketa sa totiž vyvíja. Rovnako ako napríklad automobily alebo počítače. Získal som tiež titul Master of Business Etiquette. Tým som si splnil sen.

Viem o vás, že pracujete na veľmi zaujímavom projekte. Priblížte, prosím, našim čitateľom, o čo vlastne ide.

Je to môj osobný projekt s názvom Gentleman 21. storočia. Mám stránky na Facebooku aj Instagrame a svoj vlastný web ešte len pripravujem. Keďže sa venujem etikete a získal som spomínaný titul, povedal som si, že sa s tým, čo viem, môžem podeliť aj s ostatnými. Ide o to, že by som chcel trochu propagovať slušné správanie a pekné obliekanie. Dať mužom inšpiráciu. Aj keby som inšpiroval len jediného muža, tak to bude super. Naschvál som dal do názvu 21. storočie, aby bolo hneď jasné, že ide o etiketu a módu, ktorá je aktuálna. Ako som už hovoril, etiketa sa vyvíja. Nejde o etiketu, ktorá je z doby Jiřího Stanislava Guth-Jarkovského. Je to projekt o etikete a móde v 21. storočí.

V priebehu posledných rokov sa z mužov začala pomaly vytrácať klasická elegancia. Prečo sa to deje?

Máte pravdu. Mám pocit, že sa zo spoločnosti vytráca aj slušné správanie. Muži sa už nesprávajú ako džentlmeni. Keď vidím, ako ide staršia žena s ťaž-

kým kufrom po schodoch a okolo nej prechádza veľa silných mužov, pričom ani jednému nenapadne, aby jej pomohli, je mi z toho smutno. Myslím, že je to tým, že dnešná doba je skôr ležérna. Dnes chce každý len svoje vlastné pohodlie a na oblečení ľuďom už toľko nezáleží. Keď si vezmem košelu, sako a poltopánky, tak to, samozrejme, nie je také pohodlné ako tričko, šortky a tenisky. Muži si dnes nevezmú oblek už ani do divadla. Je to podľa mňa škoda. Aj ženám sa páči, keď je muž elegantný a džentlmen.

Považujete sa za džentlmena?

Áno, je to môj životný štýl.

Ako by mal podľa vás vyzeráť pravý džentlmen?

Muž, ktorý sa správa slušne, je empatický, milý, taktný a vie sa správne obliekať. Musím povedať, že mi záleží najmä na tom správaní. Muž nemusí byť oblečený podľa poslednej módy, ale keď bude taktný, milý, sympatický a bude sa pekne správať k ženám, tak je to pre mňa džentlmen.

Čo sú podľa vás najväčšie mužské faux pas v spoločnosti?

Keď má muž oblek s kravatou, povolí si na nej uzol a rozopne si vrchný gombík na košeli. Alebo vtedy, ak má muž oblek a keď si sadne, vykukne mu holé lýtko, pretože má krátke ponožky.

A u žien?

Žena je spoločensky najvýznamnejšia osoba, takže tej by som odpustil všetko.

Keď sme už pri tých nežnejších polovičkách, čím si vás vedia získať?

Svojím šarmom. Niektoré ženy to v sebe majú. To cítite okamžite. Mám rád ženy, ktoré sú dámami. Taký ten štýl prvej republiky. A tiež sa mi páči, ak žena pekne vonia a je skromná.

Opýtam sa aj opačne. Čo vás na ženách odpudzuje?

Keď sú vulgárne. To sa mi naozaj nepáči. Taktiež nemám rád, ak je žena arogantná. Ale to mi vadí aj u mužov.

Aké životné hodnoty vyznávate?

Slušnosť, pokora a disciplína.

Keby ste sa mohli niekomu poďakovať, kto by to bol, a prečo?

Moja rodina. Bolo by to za to, akí sú a ako ma neustále podporujú. Bez nich by som v živote nič nedokázal. Vážim si ich a som za nich vďačný. Rodina je pre mňa najviac.

Aké sú vaše plány do budúcnosti?

Chcel by som sa venovať právnickej profesii a etikete. Tiež by som v budúcnosti rád robil semináre o etikete. Inak sa snažím žiť prítomným okamihom a nič si veľmi neplánovať. Ako sa hovorí, keď chcete rozosmiať boha, povedzte mu svoje plány.

Váš odkaz pre našich čitateľov?

Žite tak, aby ste boli šťastí. A radujte sa z maličkostí. ♡

Foto: RADOŠLAV ORENIĆ, LINDA ORLIK, PETRA VČE
Styling: LOMBARDI FASHION HOUSE

Sylvie Kalman

Vlasy: blond | Oči: modré | Pôvod: Budapešť, Maďarsko | Instagram: [@sylvie_klmm](#)

Krásna modelka Sylvie pochádza zo susedného Maďarska. Vďaka svojmu dokonalému vzhľadu už zabodovala na rôznych súťažiach krásy. Dokonca vyhrala aj Miss Bikini v Maďarsku. Svoje korene nezaprie a zbožňuje domácu tradičnú kuchyňu. Sexi Sylvie tvrdí, že diéty nikdy nedrží. Denne sa venuje športovým aktivitám, vďaka čomu si udržuje štíhlu figúru. Má rada gymnastiku, balet a fitness. Imponujú jej inteligentní muži.

✦ PLAYMATE | OKTÓBER | SYLVIE KALMAN

Foto ADAM KONCSEK
Make-Up ANITA HEIZER
Vlasy JANOS HALLER
Stajl ng BARBARA RACZ

Ja podľa Stanislavského, tuším, aj súložím...

Úsmevy rozdávam zdarma,
ale telo si nechávam platiť.

Matka ma pred takými mužmi ako ty, Fero, varovala! Nie je to pravda, mama?

Sedí Milan pri bare, keca s barmanom a zrazu si všimne, že si vedľa neho sadla celkom pekná baba.

Tak jej začne kupovať panáky a zoznamovať sa. Rozprávajú sa spolu, smejú sa a potom jej navrhne, či nepôjdu k nemu do bytu.

Ženská súhlasí:

„Hej, tak dobre, si celkom zaujímavý, je s tebou aj zábava... Akurát je tu tá vec, že ja som zo siamskych dvojčiat a tu moja sestra – siamske dvojča, čo je vedľa mňa, nie je veľmi na tie posteľové dobrodružstvá. Ak ti to neprekáža, že musí ísť s nami – môže sa napríklad len pozeráť z okna?“

Milan odpovie, že mu to vôbec neprekáža, a tak sa hneď zoberú a vyrazia do jeho bytu. Tam ide všetko rýchlo. V priebehu pár sekúnd sú na gauči a Milan tú babu, ktorú zbalil v bare, pichá na všetky spôsoby.

Jej siamske dvojča sa tam však celkom nudí, takže keď si všimne, že na stene je zavesený trombón, poprosí Milana, nech jej ten nástroj podá, aby sa nejako rozumne zabavila. Milan nelení, trombón zloží zo steny a odovzdá. Potom sa bleskovo vráti do akcie a zatiaľ čo zas tvrdo pichá tú babu, siamska dvojčica neúnavne hrá na trombóne...

O štrnásť dní neskôr tieto dievčatá sedia na lavičke v parku a jedna hovorí druhej:

„Hej, pozri, tamto ide Milan, nezavoláme na neho?“

A druhá odpovedá:

„No, ja ti neviem. Myslíš, že si nás bude ešte pamatať?“

„Haló, polícia?“

„Autom som zrazil na ceste dve sliepky. Poradíte mi, čo mám teraz robiť? ... Aha, takže položiť na krajnicu, nech ich ďalšie autá nerozjazdia po celej vozovke. ... Rozumiem, to zvládnem, ďakujem. A počkajte ešte, čo mám urobiť s ich motorkou?“

Potácajúci sa opilec sa terigá po ulici a vrazí do nejakej ženskej.

Ženská na nič nečaká a vlepí mu poriadnu facku. Opilec sa chytí za tvár, nechápavo sa rozhliada okolo seba a hundre si:

„Dočerta, to nie je možné, to už som doma?“

Na vychýrenú ulicu vo Viedni sebavedomo vchádza do novembrovej číapkanice tučná dáma v strednom veku.

Je oblečená do dlhého kožucha od Versaceho a je celá doslova obťažkaná najrôznejšími balíčkami a taškami s logami slávnych luxusných značiek.

Vtom ju osloví zarastený muž v dotrhanom plášti:

„Madam, ospravedlňujem sa, že vás takto obťažujem, ale už celé tri dni som vôbec nič nejedol.“ Ženská sa zarazí, obdivne sa na neho pozrie a nadšene hovorí:

„Teda, pane, ste naozaj macher, chcela by som mať vašu vôľu.“

Stretnú sa v lese dva kliešte.

Jeden sa pýta druhého:

„Tak čo, ako ide život?“ A ten druhý kliešť odpovedá:

„Na to sa ma radšej ani nepýtaj, je len poludnie a už ma dnes dvakrát vytočili...“

Arabský synček sa rozpráva so svojim otcom.

„Oci, prečo nosíš stále na hlave šatku?“

„Taká šatka je veľmi praktická vec, synak. Chráni moju hlavu a moje oči pred slnkom, pred púštnym pieskom a pred ostrým vetrom.“

Chvíľa ticha. Potom opäť:

„Oci, a prečo stále nosíš ten dlhý úbor, ktorý vyzerá trochu ako nočná košeľa?“

„Synu, tá galábia je veľmi praktický odev, pretože chráni moje telo pred púštnym slnkom, a pritom je veľmi vzdušný.“

„Oci, a prečo stále nosíš sandále?“

„Sandále sú veľmi užitočné, synu. Chránia moje nohy pred ostrými kameňmi a piesok z púšte sa z nich sám vysype.“

„Tati?“

„Áno, synak?“

„A nemyslíš, že tu v Tepliciach, kde už žijeme dobrých desať rokov, je ti toto všetko úplne na hovno?“

„Ahoj, prečo si včera nebol na futbale?“ pýta sa kamarát kamaráta.

„Ále, žena ma tam nechcela pustiť.“

„To zase ja sa s ňou vôbec nezdržujem. Normálne ju prehnem cez koleno, vyhrniem jej sukňu, naložím jej a vyrazím. Skús to tiež.“

Nabudúce na futbale kamarát zase nebol.

„Prečo si nebol ani tentoraz? Vyskúšal si to, čo som ti poradil?“

„No jasné, že áno. Ohol som ju cez koleno, vyhrnul sukňu ... a potom som si povedal, ale čo, doma je tiež pekne.“

PAVOL RUSKO O SEBE

Kedysi patril medzi top manažérov v mediálnej oblasti, spoluzakladal veľmi úspešnú súkromnú televíziu, ktorú aj niekoľko rokov viedol. Potom prišiel vstup do vysokej politiky a nasledoval voľný pád. Dnes čelí dvom závažným trestným obvineniam, pre ktoré mu hrozí tvrdá basa. Aj to ho podnietilo k napísaniu pamätí, „ako to všetko naozaj bolo,“ ktoré mu vychádzajú knižne. Pavol Rusko nám porozprával o svojej knihe i najväčších kariérnych omyloch.

Text RICHARD CEDZO

Kedy presne ste sa rozhodli, že napíšete knihu spomienok na svoju kariéru nielen mediálne úspešného manažéra, ale aj politika, vrátane strmého pádu nadol? Čo bolo tým rozhodujúcim impulzom?

Sluboval som si to už dávno, ale akosi som sa stále nedokázal zbaviť neduhu, pre ktorý majú Nemci výstižné príslovie: „Morgen morgen, nur nicht heute, sagen alle faulen leute,“ ktoré v preklade znamená „Zajtra, zajtra, len nie dnes, vravia všetci lenivci“. Nebyť udalostí, ktoré pred dvoma rokmi neočakávane vstúpili do môjho života, myšlienka napísať knihu by zrejme nadobro odišla do zabudnutia. 21. októbra 2017 sa však na mňa v obchodnom centre Eurovea vrhlo osem kukláčov a môj život sa v jedinom krátkom okamihu zmenil na nepoznanie. Začal sa kolotoč podlých obvinení, výmyslov a klamstiev. Priviedol ma nielen do vyšetrovacej väzby, ale aj k napísaniu príbehu, ktorý v Ottovom nakladateľstve vychádza presne dva roky od môjho zadržania. Povie pravdu o mnohých klamstvách, priblíži niekoľko ľudských charakterov, odhalí nejedno tajomstvo a prevedie čitateľov zákulisím Markízy, politiky i podsvetia.

Viete svoje tvrdenia, ako sa veci mali v deväťdesiatych rokoch a neskôr, keď ste vstúpili na čele ANO do vlády, nejakým spôsobom dokázať?

Nuž, nebolo veru jednoduché spomenúť si na mozaiku udalostí pred dvadsiatich rokov, možno mi nejaké tie detaily aj ušli, ale som presvedčený, že všetky dôležité míľniky, fakty, udalosti či jednotlivé epizódy sú pravdivé. Dokazuje to nielen akási kolektívna pamäť priamych svedkov spomínaných udalostí, ale aj veľké množstvo dokumentov a listín, ktoré som musel preštudovať a ktoré sú, samozrejme, prípadným záujemcom k dispozícii.

Médiá o Pavlovi Ruskovi napísali kadečo, ako by ste vy charakterizovali Pavla Ruska dnes? Myslím z pozície manažéra, politika aj človeka, rodiča s bežnými sociálnymi rolami.

Všetci, ktorí majú to šťastie a zároveň i smolu, že sú slovenskej verejnosti známi, musia zvládnuť zaujímavý paradox: osobne ich totiž poznajú len stovky či tisíce, názor o nich si však z novín, časopisov, rádii či televízií vytvorí státisíce či dokonca milióny. Médiá sú ako oheň – pomáhajú, ale zároveň aj ničia. Keď špinia váš obraz v očiach tých, ktorí sú na ne odkázaní, lebo osobne sa s vami nikdy nestretli, môžete už len hľadať cestu ako prehrať s najmenšími stratami. „Pravda nudí – lož zabáva“ platí na Slovensku už dlhé roky a čím skôr to pochopíme, tým menej mediálnych sklamaní zažijeme. Rozčuľovať sa preto nad mediálnymi klamstvami je rovnakým mrhaním času ako učiť koňa lyžovať.

Ak sa však ponúka povedať v médiách hoci len pár slov bez toho, aby to niekto zmenil, upravil či prekrútil, treba to využiť: Takže Pavol Rusko je dnes oveľa menej dôverčivý k svojmu okoliu, mimoriadne sklamaný z politickej reprezentácie plnej nenávisti a zloby, zhrozený úrovňou veľkej časti žurnalistiky a potešený mnohými ľuďmi, ktorí mi aj v takýchto pre mňa ťažkých časoch, nezaбудnú vyjadriť podporu. Mám veľkú radosť z oboch detí, z mojej manželky Henrietky a teší ma, že sa naše vzťahy s exmanželkou Vierkou dostali v posledných rokoch do priateľskej roviny.

Čo považujete za svoj najväčší životný úspech, a čo, naopak, za svoje najväčšie zlyhanie?

V knihe je kapitola, ktorá spomína príbeh z filmu Radka Jouna „Proč?“ Je to krásna štúdia ešte z čias socialistickej republiky, v ktorej zlatá pražská mládež cestou na futbalové stretnutie demolovala pod vplyvom alkoholu celý železničný vagón. Jeden staručký psychológ sa zamýšľal nad dôvodmi, ktoré ich k tomu viedli. Pri hľadaní odpovede na otázku „Prečo to vlastne urobili,“ nachádza

krásne zdôvodnenie. Tvrdí, že každý z nás túži po sebe niečo zanechať, stvoriť „svoj podpis“ na tomto svete. Nuž a tí, ktorí nedokážu nič vymyslieť, vytvoriť či urobiť, túžia aspoň niečo zničiť. Jednoducho len tak: rozbiť lampu, rozkopať smetný kôš či aspoň zlomiť lavičku. Aby mohli raz svojim kamošom povedať: vidíš, tu som bol, toto som urobil. Toto je môj podpis na tomto svete...

Som veľmi rád, že ja spomínam na rozbité lampy, zlomené lavičky či zničené koše nemusím a dokážem uviesť lepšie „podpisy“, ktoré po mne zostanú: predovšetkým dve úžasné deti Lívia a Paľko, Markíza v Záhorskej Bystrici i Kia pri Žiline. No a, samozrejme, aj táto kniha v poličkách mojich – dúfam, že spokojných – čitateľov. Ak sa pýtate na najväčšie zlyhanie, tak jednoznačný prím hrá

priam závrtná schopnosť nájsť v politike tie najčernejšie bezcharakterné kreatúry a obklopiť sa nimi v nekonečne hlúpej predstave, že ma čaká jasný a krásny deň...

Opakovane vyjadrujete sklamanie z viacerých ľudí. Je za tým Vaša neschopnosť obklopiť sa „lepšími“ jednotlivcami alebo vo vysokých politicko-spoločenských hrách jednoducho prevládajú podrazy, korupcia a podobne? Potom ste sa na to nepripravili?

Na to sa pripraviť nedá – to musíte zažiť a ak sa podarí, aj prežiť. Keď sa pozeráte na skoky z mostíka, viete presne, čo vás čaká, ale skúste sa len na základe videného spustiť

čo i len z toho stredného! Bez postupného tréningu nemáte šancu. Určite by nám pomohlo, keby sme strávili prvé volebné obdobie v opozícii – ale po voľbách v roku 2002 sme si niečo také nedokázali ani len predstaviť. Chceli sme do vlády – hneď, tu a teraz. Zachraňovať Slovensko a mnohí, žiaľ, aj vlastné vrecká. Neboli sme schopní – a asi ani ochotní – predvídať, postáť a pouvažovať. Nevedeli sme, že beh na dlhé trate nie je behom na jedno volebné obdobie, nevideli sme jeden v druhom človeka, ale len jeho funkciu, vplyv a politickú moc. Podrazy, farizejstvo, klamstvá a korupcia boli už len smutným vyústením príbehu celej druhej vlády M. Dzurindu, ktorej sme boli sú-

časťou, ktorá tak dobre začala, a tak smutne skončila.

Čo si na živote a ľuďoch najviac vážite? Riadite sa nejakými zásadami?

Na živote zdravie, na ľuďoch schopnosť zanechávať po sebe podpisy, na ktoré môžu byť ich deti hrdé. Zásad, podľa ktorých sa oplatí žiť, alebo aspoň na ne v živote nezabúdať, je veľa – spomeniem aspoň tú, ktorú som často počul od svojich rodičov: nie je dôležité, koľko ľudí si bude pamätať tvoje meno, keď raz odídeš, ale koľkým si pomohol, keď si tu bol.

Vypovedali ste v tejto knihe všetko alebo už dnes plánujete písať pokračovanie Vašich pamätí?

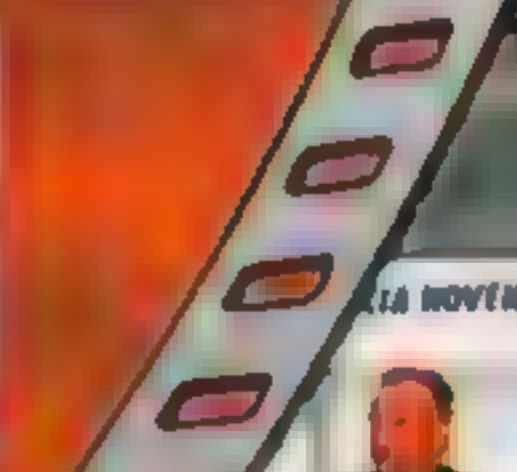
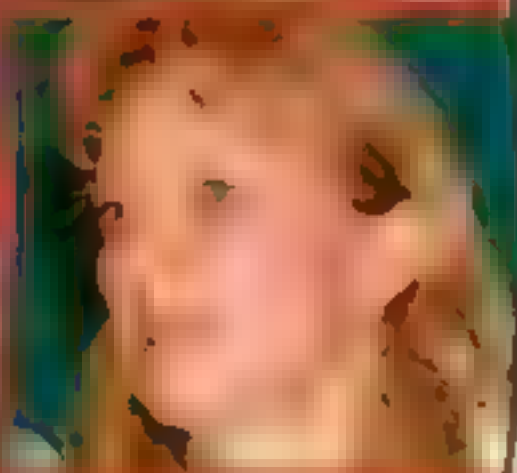
Rád by som vydal aj pokračovanie. Udalosti dnešných dní sú nielen na Slovensku, ale aj v mojom bezprostrednom okolí veľmi dynamické, pestré a mimoriadne zaujímavé, takže materiál na druhý diel sa priam sám ponúka. Myslím, že by bolo veľkou chybou to nevyužiť. No a, samozrejme, aj ja mám k daniu okolo mňa ešte veľa čo povedať – takže začiatkom budúceho roka sa čitatelia isto-iste dočkajú...

Aké sú Vaše najbližšie životné plány?

Nuž, ako som spomínal, v prvom rade napísať pokračovanie môjho príbehu a okrem iného v ňom porozprávať aj o svojich najbližších životných plánoch... ✎

Foto ARCHÍV P.R.

PAVOL RUSKO

**MARKÍZA,
POLITIKA
A MAFIA**

ČERVENÁ Aston Martin Vanquish Zagato Shooting Brake KRÁSKA

Krása okamihu

Stovky miliónov ľudí sa radujú z každej maličkosti. Nemusia vlastniť veľa vecí a žijú spokojný život. Potom sú však aj takí, ktorí všetko obetovali honbe za materiálnymi vecami a ziskom statusu, lenže keď získajú všetko, po čom túžili, často precitnú a aj napriek faktu, že peniaze im dožičili slobodu, nenachádzajú radosť takmer v nijakej činnosti a nenapĺňa ich nakupovanie, adrenalínové akcie ani nezáväzný sex. Žiaden stav ani sociálny status skrátka nie je ideálny, no práve druhé menované spektrum ľudí má dosť prostriedkov, aby vyplnili medzery v živote a pekné hračky zasa až tak rýchlo neomrzia a ani nestrácajú na hodnote. Aston Martin rovnako ako každá automobilka, ktorá cieľi na solventnejšiu klientelu, ponúka ešte čosi navyše. Okrem bespoko programu pravidelne uvádzajú limitované edície, tvoriace vrchol ponuky. Jednou z nich je aj obmedzená séria postavená na základoch modelu Vanquish.

James Bond jazdí v najnovšej sériovej produkcii Astonu Martin, obyčajní londýnski advokáti v niekoľkoročných kusoch a potom existuje niekoľko ľudí, ktorí si môžu dovoliť niečo špeciálne. Pre nich Aston vyrobil v spolupráci so slávnou milánskou karosárňou Zagato limitovanú edíciu modelu Vanquish a verzia Shooting Brake patrí k tomu najkrajšiemu, čo v ostatných rokoch opustilo brány fabriky v Gaydone.

Text MAREK LOMEN

Okrem karosárskych verzií Speedster, Volante a Coupé predstavili aj zaujímavo tvarovaný model Zagato Shooting Brake, ktorý odkazuje na vyše šesťdesiatročnú spoluprácu britskej automobilky a karosárne z Milána známej okrem iného aj vďaka množstvu unikátnych áut akými sú Ferrari 250 GT LWB/65 Berlinetta Zagato TdF, 575 GTZ, FZ93 Zagato, Alfa Romeo GT 1300 Junior Zagato či Bentley Continental GTZ.

Nový Shooting Brake sa drží desiatky rokov nastoleného trendu a má atypicky tvarovanú strechu, na ktorej vynikajú vypuknuté tvary. Tie kedysi plnili výsostne funkčnú úlohu – do auta sa museli zmestiť aj ľudia s prilbou na hlave, lenže pri nízkych GT-čkách by nezavreli dvere, a tak museli dizajnéri prispôsobiť tvary auta. Dnes ide skôr už len o estetický doplnok odkazujúci na pretekársku minulosť značky z Gaydonu, ktorý zároveň plní aj aerodynamickú funkciu, keďže koriguje tok vzduchu na zadnú časť auta. Upravený Vanquish vo verzii Shooting Brake navyše ani nie je primárne určený na okruhy alebo na bláznenie vo vysokých rýchlostiach. No nie, že by ich nezvládal! Má skvostný

zvuk, dobrý podvozok a výborný motor, lenže ruku na srdce – je to skôr umelecké dielo, ktoré väčšina majiteľov vytiahne maximálne na jazdu dlhými bulvármi známych veľkomiest, kde si spoza volantu užijú pohľady okoloidúcich. Je to škoda, ale fakt.

Overená technika

Pod kapotou Shooting Brake sa skrýva 5,9-litrový dvanásťvalec s maximálnym výkonom 600 koní a automatickou prevodovkou Touchtronic III. Ide o rovnaký motor, ako má sériový Vanquish. Napriek vyššej a o trochu ťažšej karosérii však dosiahne stovku za 3,7 sekundy a maximálna rýchlosť je obmedzená na 250 km/h. Väčšina z 99 kusov sa aj tak bude predierať na športovom režime s otvorenými výfukovými klapkami hustou dopravou a majitelia budú túžobne vyčkávať moment, keď zastavia na červenej pred plným prechodom ľudí a trochu sa zahrajú s pravým pedálom svojej vyše osemsto tisícovej hračky, ktorá bude onedlho ešte drahšia. ▼

Škoda Kodiaq RS

Jazdiť s SUV v klukatiacich sa zákrutách s úsmevom na tvári? V súčasnosti žiaden problém. Ide to však aj lacnejšie než s talianskym Urusom alebo Levantom. V Kodiaqu RS máte pod pravou nohou 500 Nm a v športovom režime sa z útrob navyše derie parádny zvuk. Návykové je aj zrýchlenie a s plynom na podlahe vás pneumatiky prosia o milosť.

Text: MAREK LOMEN

Skvelé zrýchlenie

Najväčší model v ponuky mladoboleslavskej automobilky a v rovno najvýkonnejšom variante. Takmer 240 koní a krútiaci moment rovných 500 Newton metrov sľubujú zábavu, no tabulkové hodnoty ešte neznamenajú istotu, že to tak bude. Overiť sa to dá na výbornej ceste, náročnej na schopnosti vodiča a zároveň dokonale preverujúcej podvozok a vyladenie auta, ktorú nájdete za malebnou dedinkou Winden am See. Niekoľkokilometrový úsek leží za odbočkou na Viedeň a vedie cez les.

Dvojprúdová, serpentínová cesta má povrch ako z rozprávky. Dieru ani zvlnený asfalt tam nenájdete a striedanie pretiahnutých a ostrých zákrut ukáže nielen torznú tuhosť karosérie, ale odhalí aj mieru bočných náklonov aj nedotáčavosť.

Kodiaq RS v športovom režime zvládol cestu bez zaváhania. Hmotnosť samozrejme nešlo pri nájazdoch oklamať, ale nestalo sa, a to ani vo vyššej rýchlosti, že by išiel predkom von. Kopíroval ideálnu stopu a pri apexe stačilo dať plný kotol. Trochu tvrdší podvozok

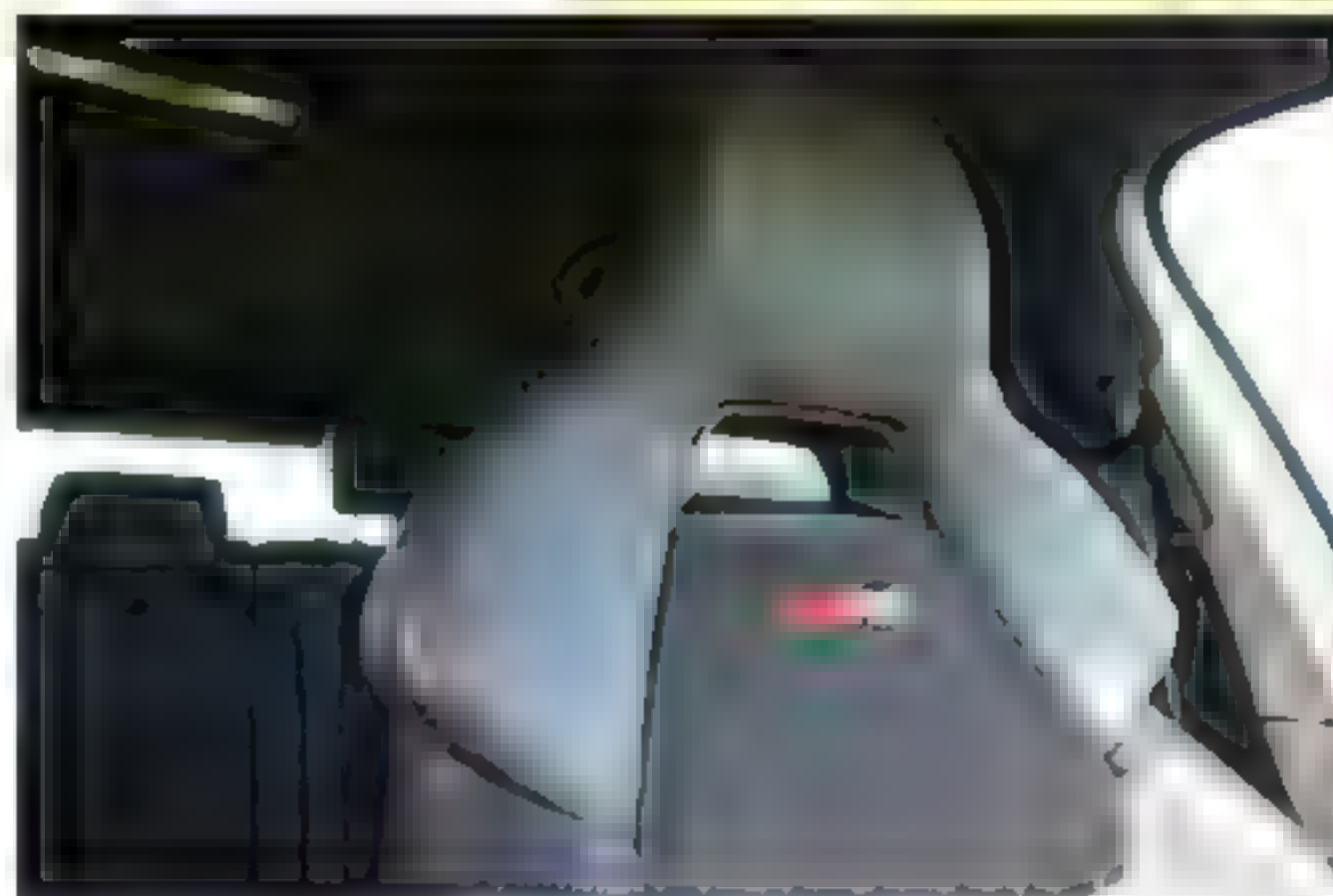
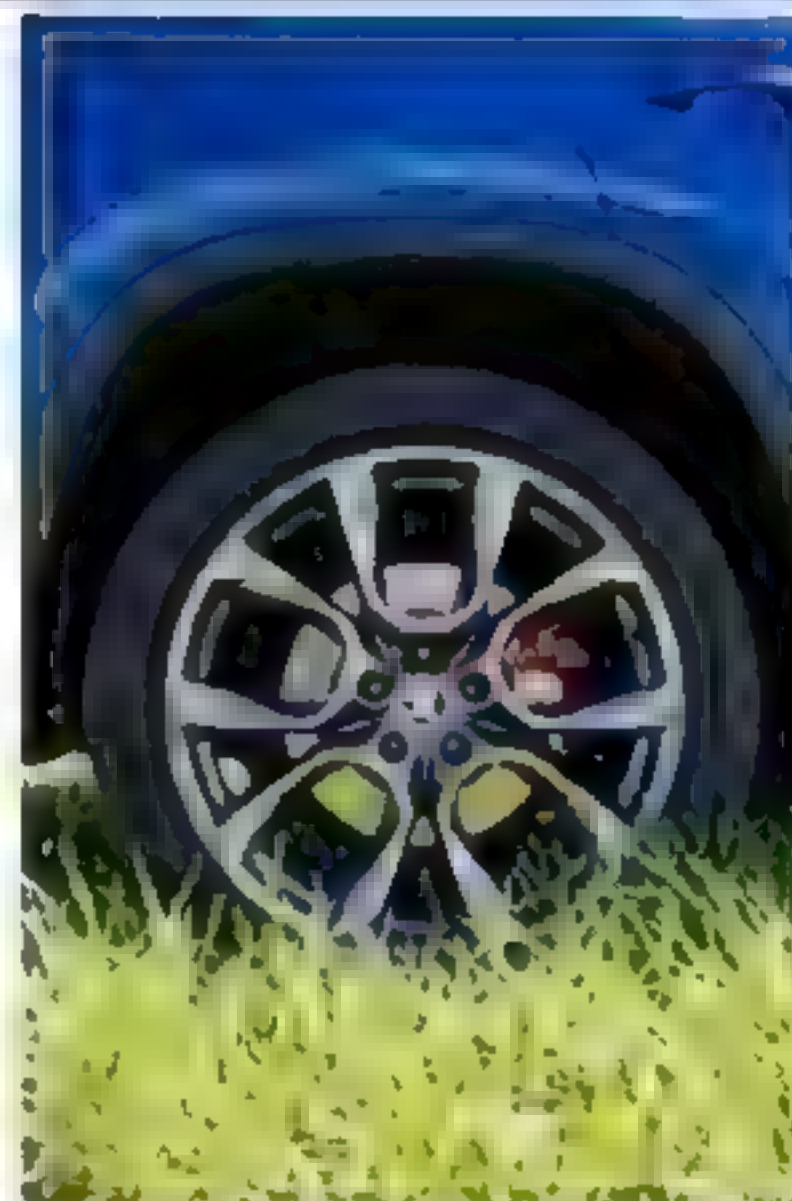
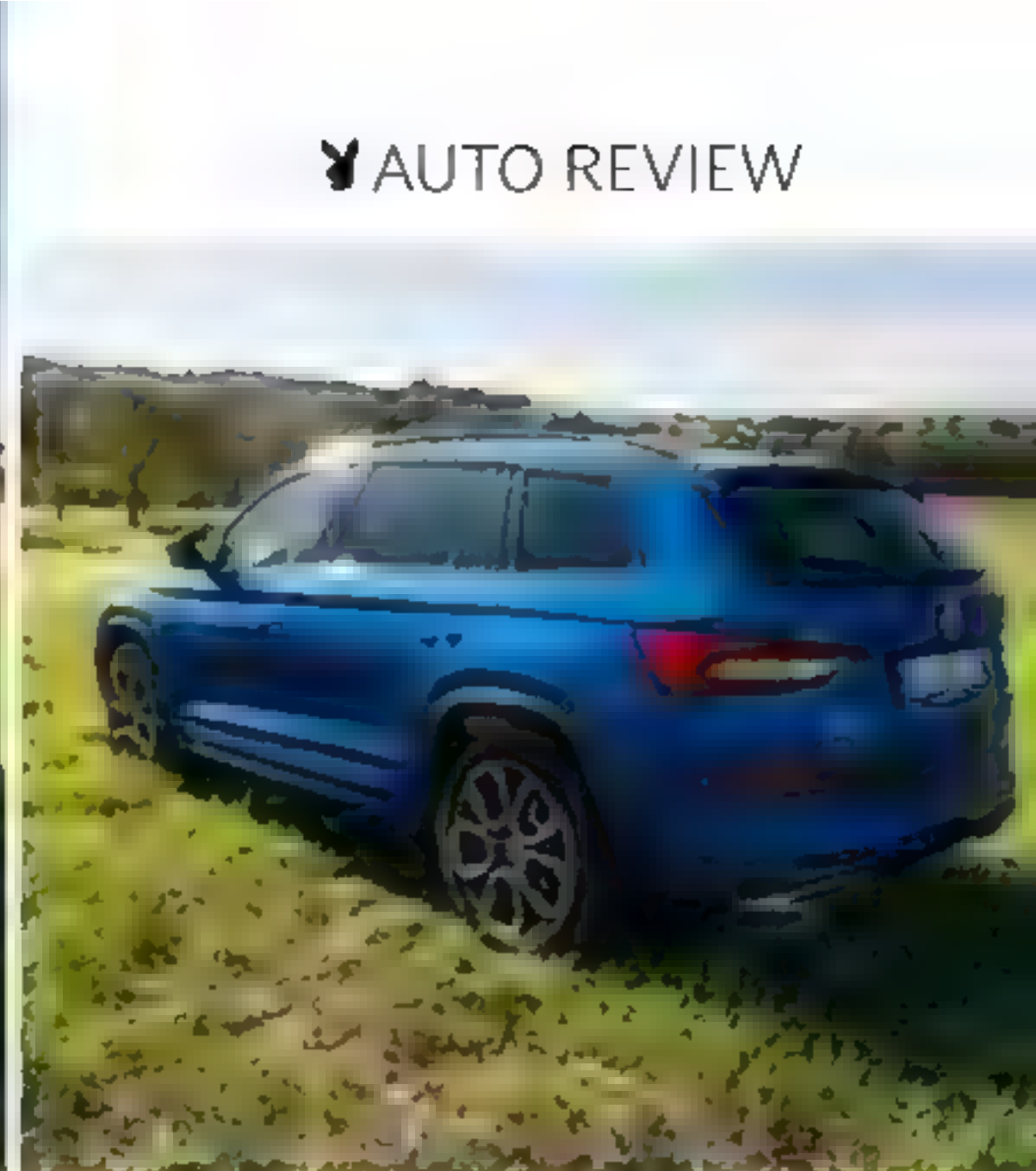
a dvadsaťpalcové pneumatiky dobre spolupracovali. Jazdu na nerovnom povrchu však občas sprevádza počuteľné pazvuky, ale to je neduh väčšiny veľkých SUV a RS-ko ich takmer vždy prehluší symfóniou z motora a výfukov. Negeneruje síce zvuk ako krabice od AMG alebo M-ka a nezahučí tak na celú ulicu, aby sa po vás nevrlo obzerali ešte aj seniorky nahodené v sviatočnom mieriaci na nedeľnú omšu, ale pekne vrčí. Dvojlitrový motor je prepojený so sedemstupňovou automatickou prevodovkou a keď sa poriadne roztočí tur-

bo a stiahnete si okná, budete sa usmievať od ucha k uchu, pretože dnu sa pri akcelerácii nahrnie veľa melodických frekvencií, ktoré stoja za zopakovanie.

Kodiaq RS však nie je len o rýchlej jazde. Bez problémov zvláda aj diaľničné presuny a výborný je aj v meste, kde oceníte vysokú svetlú výšku, audiosystém Canton a armádu asistenčných systémov, uľahčujúcich pohyb v úzkych uličkách a posúvanie v kolónach. Navyše mu nerobí problém ani poskakovanie medzi červenými, ktoré sa neodzrkadlí extrémnym nárastom spotreby. V špičke sa bez vypnutia športového jazdného režimu poľahky zmestíte v priemere do desiatich litrov.

Špičkové sedačky

Spracovanie interiéru Kodiaqu RS patrí k tým lepším, čomu pomáhajú vizuálne doplnky, akými sú kontrastné vyšívania sedačiek alebo komponenty stredového panelu s karbónovým vzorom. Nepôsobia lacno ani rušivo, takže sa môžete sústrediť na jazdu. Na červenej v meste zlikvidujete väčšinu SUV. Zvonka vyzerá vďaka hranatej karosérii nadčasovo a trochu agresívne, čo je iba dobre, pretože prerastenými autami bez charakteru je trhu presýtený, lenže športovo ladených kusov nie je nikdy dosť. Kodiaq RS síce váži takmer dve tony, ale napriek tomu na stovku zrýchli za sedem sekúnd a najlepšie zvláda prejazdy pretiahnutými zákrutami a na veľkých kruhových objazdoch môžete ísť pokojne aj šesťdesiatkou. Vtedy je už síce naklonený, ale za volantom je to stále príjemné, čo je výsledkom súhry viacerých premenných. Okrem spomínaného motora a podvozku tvoria kameň úspechu sedačky s výborným bočným vedením, vďaka ktorým sa môžete sústrediť na držanie ideálnej stopy. Za 52-tisíc eur tak dostanete poriadnu porciu výkonu zabalenú do elegantnej karosérie. Y

MOTOR:
2,0 TDI

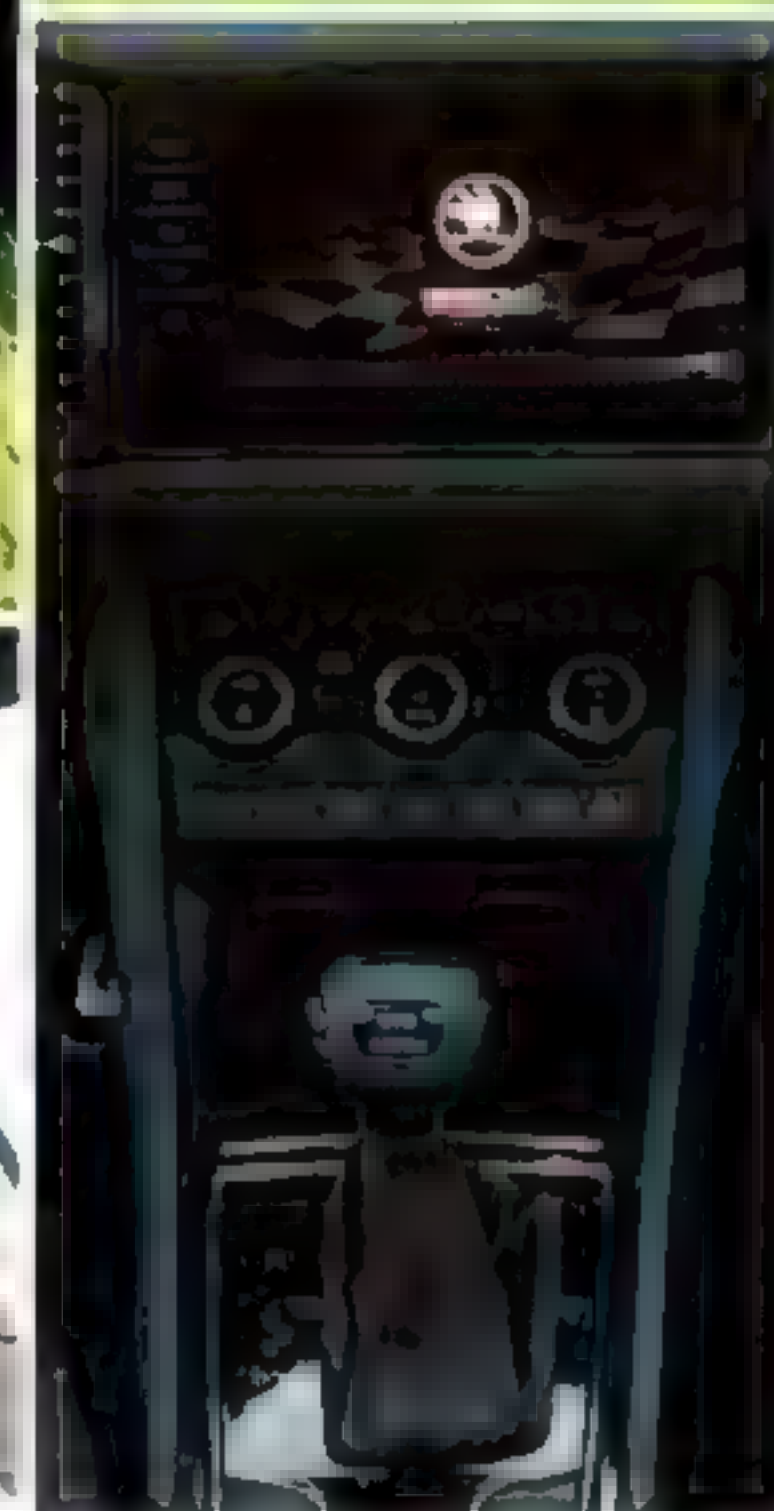
MAX. KRÚTACI MOMENT:
500 Nm pri 1 750 – 2 500
ot./min.

MAX. VÝKON:
176 kW

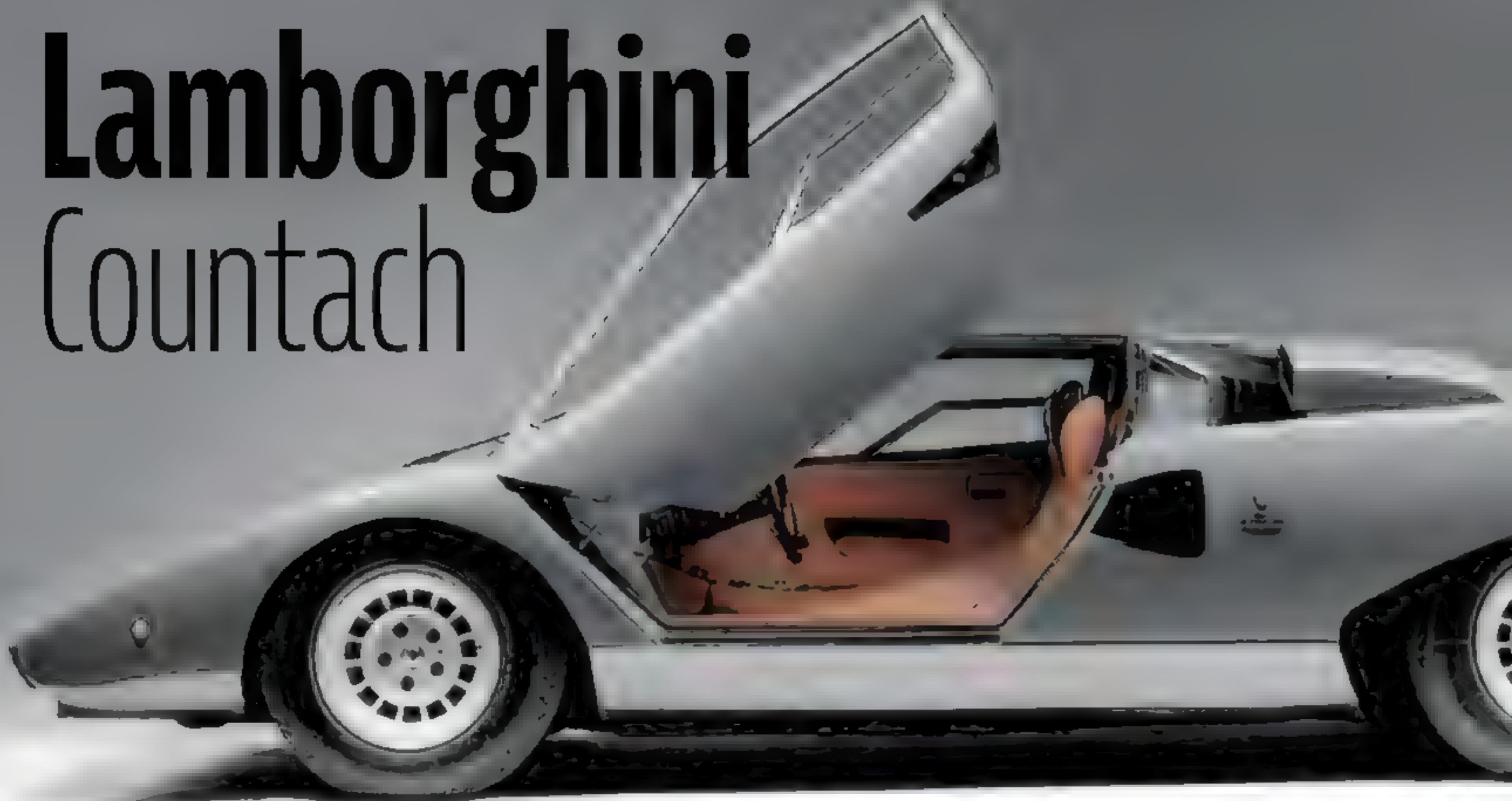
PREVODOVKA:
7 stupňový automat

ZRÝCHLENIE 0 NA 100
km/h: 7,0 s

MAX. RÝCHLOSŤ:
220 km/h

Lamborghini Countach

Nástupcu legendárnej Miuri obdivujeme už desiatky rokov vďaka talentu Marcella Gandiniho, ktorý na tomto skvoste začal koncom 60. rokov pracovať. Countach vyniká ostrými hranami a zvuk vyladeného motora V12 trhá bubienky ešte aj dnes.

Text ANDREJ OROL

Štafetu prebrali hrany

Aké sú dve najdôležitejšie autá v histórii Lamborghini? Ťažká otázka, ale väčšina ľudí odpovie, že Miura a práve Countach. Obe však nemôžu byť rozličnejšie. Miura oslnila trh ladnými krivkami a celkom jednoduchou aerodynamikou. Naopak priamy nástupca tohto modelu – Countach,

karosérie, ako Gandiniho prototyp LP500. Turínsky dizajnér vtedy pracoval pre známe štúdio Bertone, a keďže ako väčšina mladíkov túžil stvoriť auto, ktoré ho preslávi, nebral ohľady na praktickosť alebo ergonómiu. Aj preto sa pri návrhu neostýchal pracovať s výklopnými dverami, vysúvacími svetlometmi či obrovským zadným

spôsobil pri predstavení v roku 1971 na ženevskom autosalóne poriadny rozruch. Hodnotili ho ako výsledok dizajnérovho tripu z tvrdých opiátov. Koncom 60. rokov totiž fičali ostré hrany, lenže ani Lancia Stratos nemala toľko skosených panelov

prítlačným krídlom. Povráva sa, že keď videl prvý prototyp Countachu majiteľ automobilky zo Sant'Agathy, Ferruccio Lamborghini, onemel. Či v dobrom alebo v zlom, nikto nevie, ale keďže úhlavný rival z neďalekého Maranella predával červené špor-

tiaky ako na bežiacom páse, trífalý dizajn konceptu bez mihnutia oka odsúhlasil. Prototyp bol široký 185 a vysoký 103 centimetrov a kryt vzadu uloženého motora presahoval výšku sedadiel, takže klasické spätné zrkadlo by v interiéri bolo nanič. Preto dovnútra Gandini navrhol originálnu pomôcku inšpirovanú ponorkami – periskop, ktorý umiestnil nad sedadlo spolujazdca a prostredníctvom neho mal vodič dobrý prehľad o tom, čo sa mu deje za zadkom.

Odkaz minulosti

Srdcom prvého produkčného Countachu LP400 bol dvanásťvalcový motor s uhlom rozovretia valcov do 60 stupňov, ktorý bol uložený v priestorovom ráme z ocele. Tento agregát s výkonom 375 koní Lambo pritom kontinuálne vyvíjalo odvtedy, ako ho namontovali do prvého modelu 350 GT a vďaka početným modifikáciám ho používali ešte aj v Murciélagu SV na prelome milénia.

Pozdĺžne uloženie V12-ky šetrilo priestor a Countach mal vďaka tomu takmer doko-

nalé rozloženie hmotnosti, čo zlepšovalo stabilitu v ostrých zákrutách. Kratší rázvor navyše ocenili majitelia aj pri jazde v meste a ďalšou výhodou uloženia bolo, že sa k motoru poľahky dostali mechanici. Okrem toho vstupný hriadeľ pohonnej jednotky smeroval priamo k posádke a teda aj k riadiacej páke, čo znamenalo, že radenie rýchlosti bolo oveľa plynulejšie a rýchlejšie.

Countach sa však preslávil ako nie práve ekonomické auto. Šesť karburátorov Weber s elektrickými čerpadlami Bendix vysávalo palivo z nádrže raketovým tempom a na sto kilometrov si v priemere vypýtalo aj 25 litrov benzínu a to aj napriek faktu, že na výrobu karosérie používali ľahké hliníkové panely. S hmotnosťou 1 400 kilogramov a maximálnou rýchlosťou presahujúcou 260 km/h však patrilo k najrýchlejším autám na svete a automobiloví fanatici sa dodnes škriepia, či bola prvým supersportiakom Miura alebo Countach. Definitívna odpoveď samozrejme neexistuje, no klinovitý Countach spĺňa všetky aspekty. Má hlučný motor, obrovský výkon a jeho plagáty viseli nad posteľou tisícok chlapcov. ✚

DOBRODRUŽNÉ GALAPÁGY

Galapágske ostrovy (starší názov bol Korytnačie ostrovy) na východe Tichého oceánu sú skutočne unikátny raj na Zemi. Exotické súostrovie je miesto plné vzrušujúcich aktivít a prírodných klenotov a živočíšnych druhov, ktoré sú vysoko chránené.

MIESTNI „OBYVATELIA“

Najlepším spôsobom, ako prebádať toto malebné miesto, kde sa zvieratá a nie ľudia dávajú do centra pozornosti, je z morskej hladiny, alebo klasicky po pevnine. Galapágy sú domovom morských tuleňov a leguánov, ako aj slávnych obrích korytnačiek Galapagos, ktoré je skutočný zážitok pozoro

vať. Obrovské 200-ročné prítulné cicavce nájdete v národnom parku pri výskumnej stanici Charlesa Darwina na ostrove Santa Cruz.

SOPKA SIERRA NEGRA

Jedinečným miestom na zozname miestnych top turistických atrakcií je výlet k sopke Sierra Negra („Čierna hora“). Je to jedna z piatich aktívnych sopiek na 3000-ročnom ostrove Isabela, ktorá je druhým najväčším kráterom na svete a jediná, ktorú môžu turisti navštíviť pešo. Po prvom náročnom a horúcom výstupe na okraj sopky sú návštevníci odmenení nezabudnuteľnými zážitkami v podobe 300 metrov hlbokého kráteru a s neopakovateľnými výhľadmi na nádherné okolie.

GALAPÁGY

ŠPORT NA GALAPÁGOCH

Na ostrovoch existuje veľa kludných zátok, napríklad severne od San Cristobal, ideálnych na pádlovanie na doske, ktoré má svoje čaro ako si vychutnať okolité krásy prírody. Skvelým nápadom, ako prebádať miestnu prírodu a prales, je kayak. Je neuveriteľné, koľko úžasnej fauny a flory sa ukrýva v slaných vodách oceánu a fascinujúcich mangrovových lesoch. Vo vetvách stromov môžete pozorovať veľa hniezdiacich vtákov, ale aj tisícky hmyzu, žiab, jašterov a hadov. Šnorklovanie a potápanie je na Galapágoch naozaj neopísateľný zážitok, najmä v Prince Philip's Steps, Devils Crown a Punta Espinosa. Tieto miesta patria k tým naj-

lepším na pozorovanie rastlinných a koralových pokladov pod morskou hladinou a ponúkajú možnosť, ako prísť do blízkeho kontaktu s tuleňmi, tučňákmi a korytnačkami. Skúsení sprievodcovia vás zoberú do hlbších vôd, kde je možnosť vidieť veľa ďalších druhov morských rýb a živočíchov, planktonových veľrybích žralokov, kladivohlavé žraloky či dokonca kosatky. Rajom pre pokročilých surferov a windsurferov je Puerto Villamil pri ostrove Isabela, pre menej skúsených Tortuga Bay pri Santa Cruz, kde sú slabšie prílivové vlny. Samozrejmosťou a obľúbeným spôsobom, ako sa pohybovať na ostrovoch, je jazda na koni a horské bicyklovanie.

LÉON DORMIDO

Necelú hodinu plavby loďou od Puerto Baquerizo Moreno sa nachádza impozantný obrovský skalný útes León Dormido, ktorý z diaľky pripomína spiaceho leva, vďaka čomu dostal aj svoje pomenovanie. V strede medzi skalami je prieplav, cez ktorý môžu preplávať menšie lode. Pri útese nie je žiadna pevnina, čo ho robí rajom pre potápačov a lodných výletníkov, najočarujúci zážitok je pri západe slnka, kedy je pohľad na skalu najdramatickejší. Celodenné výlety sa organizujú pravidelne z Puerto Baquerizo Moreno.

JAZERO DARWIN

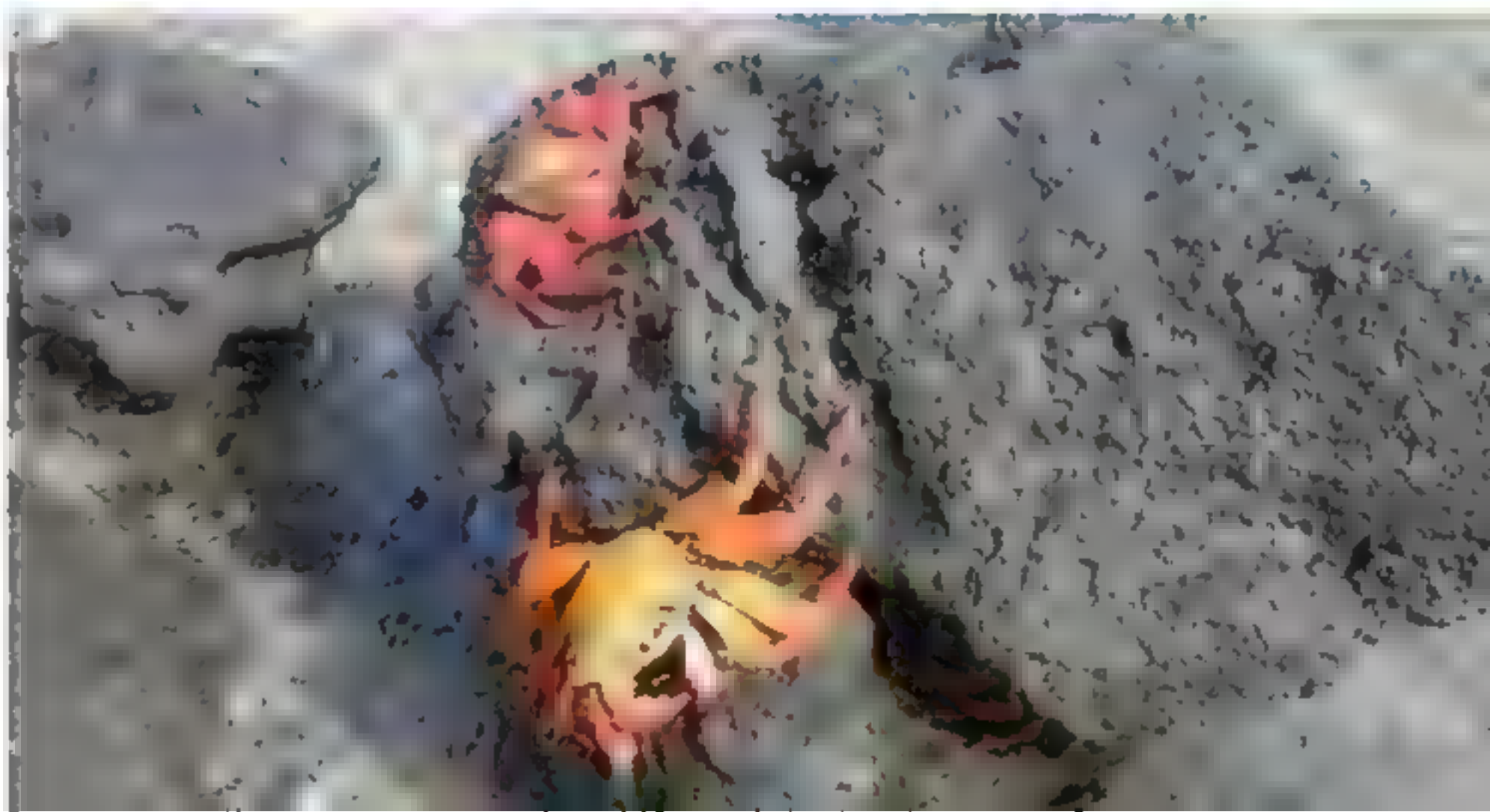
Po 2-kilometrovej túre na západnej časti ostrove Isabela sa ocitnete na neobyčajnom mieste, veľkej lagúne s vodou, ktorá je dvakrát slanšia než v oceáne. Turistický chodník vedie k nižším svahom pri sopke Darwin (1280 m), kde je možné pozorovať rôzne vulkanické útvary s nádherným výhľadom na okolité svahy. Niektoré úseky na tejto trase sú strmé a môžu byť nebezpečné, preto sa odporúča absolvovať túto cestu so sprievodcom. Trasa po útesoch vedie k nádhерnej zátok Tagus, kde je možné vidieť historické maľby a rôzne morske vtáky vrátane tučniakov Galapagos a kormoránov. V zátok je ideálne prostredie pre milovníkov potápania.

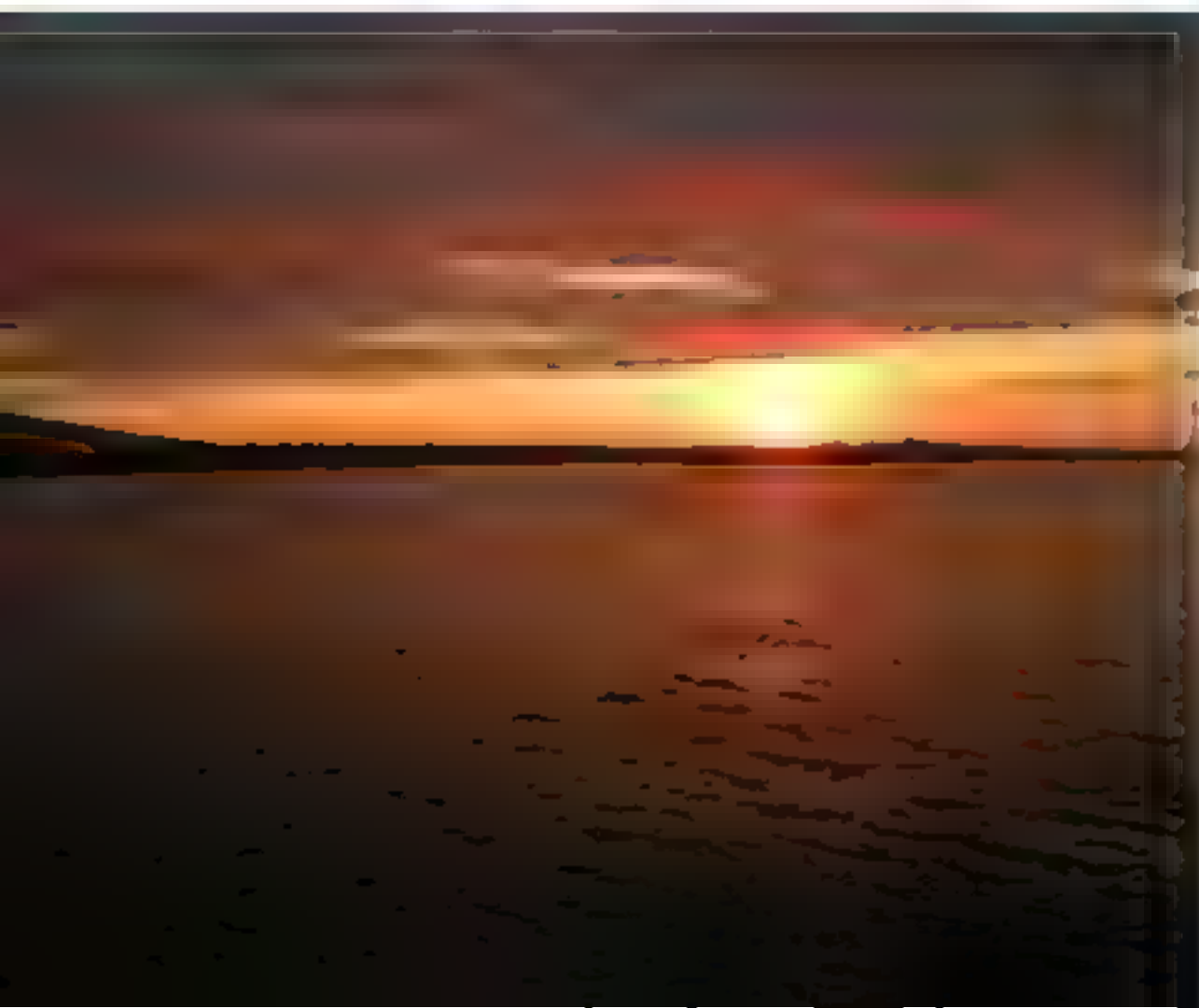
PUERTO EGAS

Jedno z najpopulárnejších miest na Galapágoch, na ostrove Isla Santiago je dlhé čierne pobrežie, kde sa časom vytvorili lávové jaskyne a zátoky. Práve tu žijú najrozmanitejšie voľne žijúce živočíchy, miesto, kde sa kolonie morských leguánov vyhrievajú na slnku a stovky krabov Sally Lightfoot priťahujú všadeprítomné volavky. Zátoky sú tiež obľúbeným útočiskom prekvapivo čulých tuleňov.

PLÁŽ TORTUGA BAY

Keď sa spomenie číre azúrové more s bielymi piesočnými plážami, práve Tortuga Bay patrí v Južnej Amerike k favoritom. Nájdete ju na konci 2,5-kilometrovej trasy juhozápadne od Puerto Ayora. Okrem plávania (na výbežku zeme, ktorá poskytne ochranu pred silnými prúdmi) a surfovania je to ideálne miesto na pozorovanie žralokov, morských leguánov, pelikánov a plameniakov.

Najdrahší hotelový apartmán sveta

Pariž? Londýn? Dubaj? New York? Las Vegas? Ani jedno z týchto miest. Hotelový apartmán s najvyššou cenou za prenocovanie sa nachádza vo švajčiarskej Ženeve. Za zážitok spojený s výhľadom na Ženevské jazero a Mont Blanc musí solventný hosť zaplatiť v prepočte až 69 000 eur za jednu noc.

TEXT: PETER AUGUSTIN

„Royal Penthouse Suite“ sa nachádza v hoteli Prezident Wilson, ktorý je situovaný na brehu Ženevského jazera v tesnej blízkosti švajčiarskeho sídla Organizácie Spojených národov. To je zároveň dôvod, prečo sú jeho častou klientelou významní štátnici a diplomati. V kráľovskom apartmáne, ktorého výraznou črtou sú celostenové nepriestrelné okná, boli svojho času ubytovaní aj prvý muž Spojených štátov Bill Clinton či jeho sovietsky náprotivok Michail Gorbačov. Najdrahší a najluxusnejší hotelový apartmán sveta zaberá celé najvyššie ôsme poschodie hotela a má neuveriteľnú rozlohu 1 680 m².

S výhľadom na vrcholky Álp
Hotel Prezident Wilson otvorili v roku 1962 a svoje meno dostal na počesť 28. prezidenta USA Woodrowa Wilsona, ktorý sa významnou mierou pričinil o vznik Spoločnosti národov, predchodkyne OSN. Hotel v súčasnosti patrí rodine Tammanovcov, ktorá ho kúpila v roku 1989 a do jeho renovácie následne investovala viac ako dvesto miliónov švajčiarskych frankov. Hotel dokopy ponúka 226 izieb a apartmánov rôznych kategórií, pričom ich cena sa začína na 500 švajčiarskych frankoch (v prepočte 440 eur). V čom je však výnimočnosť „Royal Penthouse Suite“?

Okrem svojej polohy a nerušeného výhľadu na Ženevské jazero, na pozadí ktorého je možné dokonca vidieť aj vrcholky Álp vrátane 70 km vzdialeného Mont Blancu, ponúka hosťom až dvanásť spální – každú s vlastnou kúpeľňou, jacuzzi, súkromnú posilňovňu a tiež možnosť využiť v každú dennú hodinu služby

vlastného kuchára, komorníka a šoféra. Dokopy je apartmán tvorený až šiestimi miestnosťami, okrem spální sú to ešte dve jedálenské a dve spoločenské miestnosti.

Dôraz na bezpečnosť

Najväčší hotelový apartmán v Európe v sebe taktiež ukrýva množstvo luxusných prvkov a zariadení. Či už je to podmanivý klavír Steinway, biliardový stôl Brunswick z roku 1930, alebo televízor so 103-palcovou uhlopriečkou od dánskeho high-end výrobcu Bang & Olufsen, ktorého cena prevyšuje hranicu 100 000 eur. Samozrejmosťou apartmánu tejto úrovne sú tiež priestranné šatníky, hodnotná knižnica, obrazy od známych autorov, nadrozmerný sejf, klimatizácia, vysokorýchlostné WiFi pripojenie a tiež jedálenský stôl umožňujúci stolovať naraz až dvadsiatim šiestim ľuďom.

Súčasťou apartmánu sú aj dve priestranné terasy, odkiaľ je možné sledovať vodnú hladinu a počas jasnej noci aj hviezdne nebo. Keďže častými hosťami najdrahšieho apartmánu sveta sú vplyvní štátnici a diplomati, je zvýšená pozornosť venovaná bezpečnosti. Okrem spomínaných nepriestrelných okien sú ďalšími takýmito prvkami bezpečnostné kamery, alarm, tiesňové tlačidlo a tiež súkromný výťah umožňujúci

hosťom nepozorovane opustiť hotel, alebo sa dostať k heliportu. Okrem dvojice Clinton – Gorbačov sa v minulosti na najvyššom poschodí ženevského hotela ubytovali aj iní významní

štátnici, ako boli britský premiér Tony Blair či saudskoarabský kráľ Salman. K ďalším známym hosťom patrili Bill Gates, Michael Jackson či Richard Branson.

Cena stúpila pred dvomi rokmi

Hoci cena 69 000 eur za jednu noc vyznieva opulentne, suma za prenocovanie môže klesnúť, pokiaľ sa v apartmáne ubytuje viac ľudí ako len jeden človek či manželský pár. Vzhľadom na to, že sa v apartmáne nachádza až dvanásť spální, môže napokon pri plnej kapacite 24 osôb vyjsť noc strávená na brehu Ženevského jazera dokonca na menej ako tritisíc eur.

„Royal Penthouse Suite“ je na čele rebríčka najdrahších hotelových apartmánov od roku 2017. Práve v tom roku stúpila cena za prenocovanie, keď sa posunula zo zhruba 54 000 eur na terajších 69 000 eur. V súčasnosti druhý najdrahší hotelový apartmán sa nachádza v newyorskom hoteli The Mark (v prepočte 64 000 eur za noc) a tretia priečka patrí hotelu Martinez vo francúzskom Cannes (45 000 eur za noc).

WILSON

PHOTO SHUTTERSTOCK

JEDEN ZNÁMKOVAL MILENKY, ÚLETY ARISTOKRATOV INÝ OSEDLAL MEDVEĎA

Text MONIKA ERDŐFY

Zdá sa vám, že spoločenská rubrika Nového Času má málo šťavy? Skúste si občas prelistovať staré kroniky a zistíte, že súčasné bulvárne plátky sú v porovnaní s nimi decentným čítaním k nedeľnému obedu. Zozbierali sme pre vás výstrelky členov vyššej society. Mali moc, pôžitkárske gény a bujarú fantáziu, a nič z toho sa nebáli použiť!

Zápisky zo sexuálneho denníka

Ak by sme mali hľadať patróna všetkých bonvivánov, netreba za ním chodiť ďaleko. Približne 25 kilometrov od juhomoravského mestečka Znojmo sa týči hrad Bitov a jeho posledný majiteľ, Jiří Haas mladší, bol učebnicovou definíciou pôžitkárstva. Prezývali ho český Casanova, pretože okrem značného majetku podedil po predkoch aj atraktívne črty a podľa dobových svedectiev ich mladý barón využíval, kade chodil. K erotickým hrám pristupoval vedecky – viedol si denník, v ktorom podrobne dokumentoval všetky intímne stretnutia a výkony svojich slečien hodnotil známami, čo mu určite dalo zabrať, keďže za svoj „najúrodnejší“ rok ich vystriedal takmer 300! Jiří budoval aj u rovnakého pohlavia. Mal totiž filantropický zvyk podnikáť neohlásené nájazdy do miestnych krčiem, kde zatiahol všetky otvorené účty a platil jedlo aj pitie až záverečnej. Jiří miloval zvieratá, a bola to doslova láska za hrob, pretože svojich chlpatých miláčikov nechával po smrti vypchať, takže sa mu postupne na hrade nakumulovala zbierka päťdesiatich vypreparovaných tvorov. Špeciálne miesto v jeho srdci mala levica Mietzi-Mausi, ktorú kúpil od majiteľa cirkusu a každý deň mu robila spoločnosť pri stole počas obeda.

Tresty pre nekultivované psy

Milovník fauny Jiří by si nepochybne

rozumel s Francisom Henrym Eger-
tonom, grófom Bridgewateru. Britský aristokrat a veľavážený akademik nezdíeľal poľovnícku záľubu svojich rovesníkov, ako sa v 18. storočí očakávalo od muža v jeho postavení. Francis bol ale zaniatený psíčkár. A keď píšeme zaniatený, myslíme tým naozaj ZANIE-
TENÝ. Pre svojich štvornohých kamarátov usporadúval opulentné večierky, hostil ich pri stole zároveň s členmi rodiny a bol posadnutý myšlienkou, že zvieratá by mali ovládať zásady etikety rovnako ako ľudia, preto od svojej svorky vyžadoval pri obede podbradník, sedenie na stoličkách a jedenie zo strieborných misiek. Outfity pre psy, vrátane topánok, nechával Francis šiť z drahých dovozových materiálov u svojho krajčira a pokiaľ ho niektorý z členov zvieracieho absámblu sklamal tým, že sa pri stole správal ako... ehm... zviera, trest ho neminul. Previnilec bol dočasne vykázaný z komnát, oprostý od výdobytkov luxusu, prezlečený do low-cost služobníckej uniformy a ponechaný len tak sa ponevierať, aby mohol so sklopenými ušami premýšľať o svojej nekultúrnosti.

Muž, ktorý bol morskou pannou

Robert Stephen Hawker, na rozdiel od vyššie spomenutých pánov, pochádzal z jednoduchšej rodiny, ale bol to šplhač. Na spoločenskom rebríčku si prilepšil sobášom so svojou 41-ročnou krstnou

mamou so šľachtickým titulom. Robert mal v čase svadby 19 a chceme veriť, že to bol zväzok z lásky. Dvojica sa usadila v britskom pobrežnom sídle Morwenstow, kde Robert pôsobil ako vikár, poet a predovšetkým – náruživý narušiteľ bezbrehej vidieckej nudy. Písala sa polovica devätnásteho storočia a poverčiví miestni si medzi sebou šepkali príbehy o morských pannách prebývajúcich v mori. Robertovi s jeho básnickou fantáziou a sklonom k exhibicionizmu viac nebolo treba. Jeho novou záľubou sa stalo prezliekanie sa za bájne morské stvorenie. Noc čo noc sa pod rúškom noci vybral na pláž, nasadil si falošný chvost, parochňu z rias a ohromne sa bavil, keď mohol nastražiť náhodných okoloidúcich – najskôr ich priviedol na pokraj infarktu a keď videl, že má plnú pozornosť svojho od strachu poblednutého obecnstva, etudu ukončil dramatickým skokom do vln za pokriku: „Boh ochraňuj kráľovnú!“

Adrenalinový junkie

Šľachtic John Mytton, jedna z najpodivuhodnejších figúrok anglickej smotánky z prelomu osemnásteho a devätnásteho storočia, bol celoživotný aspirant na Darwinovu cenu (in memoriam ocenenie pre ľudí, čo si svojou hlúposťou koledovali o smrť, a aj si ju vykoledovali). Vyhláseného adrenalinového junkieho prezývalo jeho okolie Šialený Jack, pretože sa rád vrhal do situácií, pred ktorými bežní ľudia s pudom sebazáchovy unikajú. Pamätným sa stal incident, keď s koňom cválal po chodbách hotela a pred zrakmi užasnutých hostí (nie celkom ladne) preskočil z nádvoria hotelovej reštaurácie cez okno až na ulicu. Raz sa zahral na parkúrového jazdca a pri prechode mestom kočom sa v plnej rýchlosti pokúsil primäť koňa, aby preskočil ponad zatvorenú bránu. Inokedy

sa snažil zbaviť sa čkania metódou šoku, a tak si podpálil vlastnú košeľu. Na panstve Šialeného Jacka žili dve tisícky psov, ktorých zvykol z roztopaše prezliekať do karnevalových kostýmov a namiesto vody plnil ich misky šampanským. Závislosť od hraničných zážitkov korunoval účasťou na párty, na ktorú sa nechal dopraviť na chrbte živého medveda.

Dedička so súdnym fetišom

Meno Caroline Prodgersovej je späté s prvopočiatkami londýnskych taxíkov. Tak ako dnešní vodiči zdieľajú medzi sebou blacklisty nepríjemných zákazníkov, kočiši z Londýna v druhej polovici devätnásteho storočia si dávali avízo, kde sa zdržiava obávaná Caroline Prodgersová. Kto mal tú smolu a zastavil jej, skončil s veľkou pravdepodobnosťou na súde. Caroline bola výbušná a prostoreká dedička miliónového majetku, ktorá si

po rozvode vylievala zlosť na taxikároch. Napriek tomu, že patrila medzi najbohatšie Londýňanky, nachádzala si výhovorky, aby im nemusela platiť – napríklad nespokojnosť s rýchlosťou jazdy. Fráza „nadáva ako kočiš“ nabrala v jej prípade opačné garde. Taxikárom, domáhajúcim sa jazdného, šťavnato vynadala a ešte na nich podala žalobu za hrubé správanie. Dá sa povedať, že to robila „zo športu“, keďže počas života stihla popohnať pred súd vyše 50 z nich. Neboli však jediní, kto dostal predvolanie. Majetná neurotička neváhala žalovať napríklad aj svoju kuchárku za to, že si spieva v službe či hodinára, čo jej dodal nesprávny model hodín do domácnosti. Jej súdny fetiš vyvrcholil oficiálnym odporúčaním sudcu, aby si zaobstarala vlastný koč na prepravu, keďže kvalita miestnej taxi služby jej evidentne nevyhovuje. Poslednýkrát zahviezdila v lokálnych novinách už po smrti, keď jej škodoradostní kočiši nechali napísať uštipavý smútočný oznam: „Zomrela Caroline Prodgersová, teroristka londýnskych taxikárov.“ ♡

HOROSKOPY

PLAYBOY OKTÓBER 2019

KOZOROŽEC

Keď sa zalúbime, najprv sa cítime, akoby sme dosiahli vrchol šťastia. Poznáte ten pocit, z vlastnej skúsenosti i z románov. Svojím spôsobom to tak je, pokiaľ je náš cit opätovaný. Čo s tým však budete ďalej robiť, je vo vašich rukách! Vložte časť tej príjemnej energie aj do nejakej spoločnej, mysliteľnej činnosti. Neskôr, keď ošiaľ lásky pomíne, budete mať na čom stavať.

VODNÁR

Pokiaľ vás trápi samota, vydajte sa na cesty. Tie naozajstné alebo trebárs len tie v mysli. Ak ste vo vzťahu, možno bude vhodné, aby ste skúsili viac cestovať. Rozmýšľajte o partnera a nuda, to sú aspekty, ktoré môžu končiť neskôr smrťou vzťahu. Preto sa preventívne snažte o pohyb a obohatie vzťahu o nové podnety. Neprešľapujte v minulosti. Nebojte sa pracovných ciest! Možné sú služobné cesty až za more či až oceán.

KRAB

Možno ste doteraz mysleli viac na hmotné stránky života a viaže vám vzťah. Skúste sa riadiť starou pravdou: Rob druhým to, čo chceš, aby iní robili tebe. Svetielko nádeje tu je, ale musíte chcieť obidvaja nájsť to, čo vám chýba. Jedným z názvov tejto karty je aj Bieda. Ak teda prežívate obavy z finančnej straty, uvedomte si, že najhoršou biedou je strata viery v seba samého.

BARAN

Ak ste nespokojní v práci, skúste sa zamyslieť nad pozitívnymi faktormi, ktoré vás k tejto robote priviedli. Všade je niečo a každý šéf má svoje chyby. Priznajte si, že vy ich máte tiež. Pokiaľ vám však naozaj dlhodobo potvrdzuje, že v práci je čím ďalej tým menej dobrého, poobzerajte sa teda po novom mieste. Skôr to však bude ako s tou trávou pred kopcom...

BÝK

Nepodľahnite zvodom a lákadlám, ktoré sú okolo vás. Prechíľte vaše mimovoľné vzťahy si môžete použiť ako partnerstvo. Pozoruj na sklony k tyranii či na druhej strane k slepej poslušnosti. Každý extrém vo vzťahu je nedobry. Učíme sa jeden od druhého, ale nie za cenu sebazničenia, či víťazstva nadobudnutého zastrášaním. Na druhej strane, mesiac október prináša vynikajúci sex. Pokiaľ je so stálym partnerom, prečo aj nie?

BLÍŽENCI

Ľudia obdivujú vašu kreativitu. Berte však vzťah aj trochu prakticky. Mesiac október nám prináša budovanie a usporiadanie energií do určitého systému, aby sme sa vyznali v bežnom živote. Niekedy to nejde bez určitej tvrdohlavosti. Hlavne, keď sa potrebujeme presadiť. Všetko však treba robiť s mierou, aby sme nepoškodili svoje partnerstvo.

RAK

Občas sa stáva, že sa človek bojí načrieť do určitej záležitosti, aby niečo nepokazil. Nakoniec týmto spôsobom oslabuje vzťah, keďže nie je úprimný. Možný je smutný, ale dobrovoľný odchod od trápenia, alebo starosti v citovej oblasti. Oviť vás pocit, že ste už na druhom brehu, ale hora pred vami je tmavá a smutná. Jevi sa tak preto, že je ešte v diaľke. Zmení sa na horu pravdy, ktorá nemusí byť dôvodom na melanchóliu.

LEV

Skúste byť nežnejší, oceníte povaby života i svojej partnerky, či naklonenosť partnera. Pochopte jeden druhého, aj napriek tomu, že ste si v minulosti ublížili. V robote tiež dobre padne, ak sú k sebe ľudia milší a vychádzajú si v ústrety. Ak nie ste spokojní s prácou, skúste si na nej nájsť aj niečo milé a pozitívne. Nevrlá kolegyňa má možno domáce problémy, alebo si namýšľa, že ju nemáte

radi. Milý úsmev, ktorý jej darujete hneď ráno, urobí zázrak.

PANNA

Majte sa radi. Platí pravidlo, že ako zmyšľáme o sebe, takí partneri nám prídu do cesty. Rozhodujte sa najprv srdcom, až potom rozumom. Volní možno konečne stretnú toho pravého a zažijú nielen zamilovanie, ale aj ušľachtilý cit, prechádzajúci do trvalej lásky. Stáva sa aj, že dlhodobo nemáte partnera, a zrazu prídu dvaja. Môže sa vám prihodiť, že sa budete rozhodovať medzi dvoma prácami.

VÁHY

Je načase začať po novom! Skryvate nejaké tajomstvo, do ktorých sa zamotáte, lebo si myslíte, že vás váš milovaný nepochopí? Radšej sa trápíte, cítite sa ako vo väzení a pritom to, čo v sebe skrývate, nemusí byť také strašné! Z vášho pohľadu to môže byť vážna vec, lebo tak to bolo zaužívané v rodinných tradíciách. Vyjdite z pravdou von, nech to je čokoľvek. Útava, ktorú poctíte, vám bude stať za veľa.

ŠKORPION

Práca je náš druhý domov, v ktorom strávime veľa času. Patriť medzi tých, ktorí vedia, čo chcú, ale väčšinou k tomu idú ako s bubnom na zajace? Trochu opatrnosti nezaškodí. Kto je nespokojný v zamestnaní, nech sa zamyslí, či nie je čas dať výpoveď. Október totiž naznačuje aj nový post, alebo nejakú inú zmenu v práci, po ktorej nastane odľahčenie na tele i duši.

STRELEC

Pokiaľ dokážu dvaja viesť rozhovor, je ešte dobre. Malá hádka často vyčistí vzťah od nedorozumení. Zamyslenie sa nad touto kartou vás má naučiť rozhodnosti a priamociarosti. Možno odhalíte nejaké tajomstvo, ktoré skrýva partner. Nedajte však na klebety neprajníkov vášho vzťahu. Komunikujte s partnerom a skúste mu veriť.

BOWIE ILUSTROVANÁ MONOGRAFIE

Pat Gilbert

Predtým ako vzal David Bowie svet útokom v kostýme glam rockového boha Ziggyho Stardusta, zaujal celú generáciu singlom Space Oddity z roku 1969. Počas viac ako 50 ročnej kariéry sa neustále umelecky vyvíjal. Spolupracoval s mnohými hudobnými legendami a oslovoval ďalšie generácie nad-

šených obdivovateľov. Bowie bol v prvom rade hudobník, ale okrem toho aj herec, maliar, producent, manžel, otec a priateľ. Keď hudobný svet v roku 2016 opustil, srdcia jeho fanúšikov po celom svete sa na okamih zastavili. Vplyv Davida Bowieho na hudbu, umenie a kultúru je nesmierny, rovnako ako odkaz, ktorý po sebe zanechal.

RYBY PRE VAŠE AKVÁRIUM

LEONARDO DA VINCI

Dmitrij Merežkovskij

Životopis veľikána talianskej renesancie z pera skvelého ruského autora. Leonardo, maliar, sochár, vynálezca, architekt, filozof, prírodovedec, fyzik, ktorý chcel ovládnuť prírodu, génus, čo o niekoľko generácií predstihol dobu, lákal spisovateľov všetkých čias a národov. Z bohatého autentického materiálu, skutočných dramatických udalostí a básnických vízií Dmitrij Merežkovskij majstrovskou rukou tká pradiivo veľkého románu, ktorý je pre čitateľa zážitkom a zároveň aj zdrojom poučenia. Obraz veľkosti a tragédie života Leonarda da Vinci rámujú autentické historické udalosti a reálne postavy talianskej renesancie.

RYBY PRE VAŠE AKVÁRIUM

Vyše 800 pôsobivých fotografií a 150 opisov sladkovodných akváriových rýb

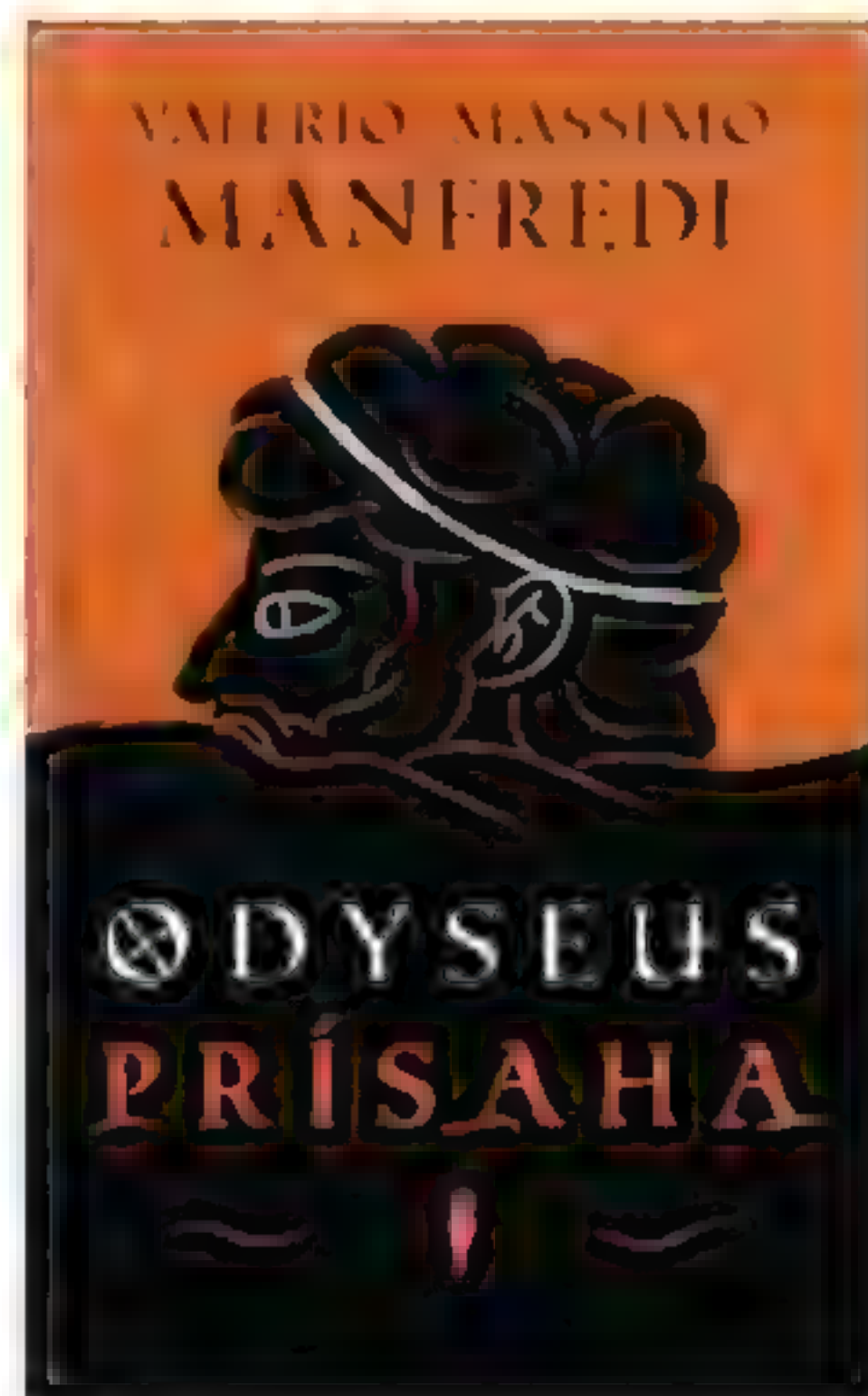
Geoff Rogers, Nick Fletcher

Kniha prináša nový pohľad na svet sladkovodných akváriových rýb, ktoré sú tu predstavené na špičkových fotografiách. Na stránkach knihy „plávajú“ a častokrát sa zdá,

ODYSEUS PRÍSAHA

Valerio Massimo Manfredi

Valerio Massimo Manfredi, skvelý rozprávač a archeológ, sa ako spisovateľ medzinárodne preslávil historickou trilógiou o Alexandrovi Veľkom. V knihe Odyseus – Prísaha opisuje najľudskejšieho hrdinu starých gréckych báji – Odysea. Narodil sa na skalnatej Itake a v dospelosti ho osud zavial takmer až na kraj vtedajšieho známeho sveta. Tak sa začína dobrodružný príbeh o Odyseovi, plný lásky, pomsty, hrdinských skutkov, víťazstiev aj prehiev. V prvej časti dvojdielného románového cyklu Manfredi prerozprával niektoré známe staré grécke báje ako napríklad príbeh o dvanástich Heraklových úlohách alebo o páde mocnej Tróje.

že sa zastavili a sledujú vás z bezprostrednej blízkosti s rovnakým záujmom ako vy ich. V tejto obrazovej galérii nájdete vyše 150 druhov takmer všetkých bežne chovaných akváriových rýb, u väčšiny z nich sú zobrazené aj ich rôzne vyšľachtené formy rozličných farieb a tvarov. Pôsobivé fotografie dopĺňa prehľadný a zaujímavý text, ktorý vám pomôže pri výbere rýb pre vaše akvárium.

10 DLHÝCH ČAKANÍ V ŠPORTE

Text JÁN KARAŠINSKÝ

ČAKANIE BEJZBALISTOV CLEVELANDU NA VÍŤAZSTVO VO SVETOVEJ SÉRII

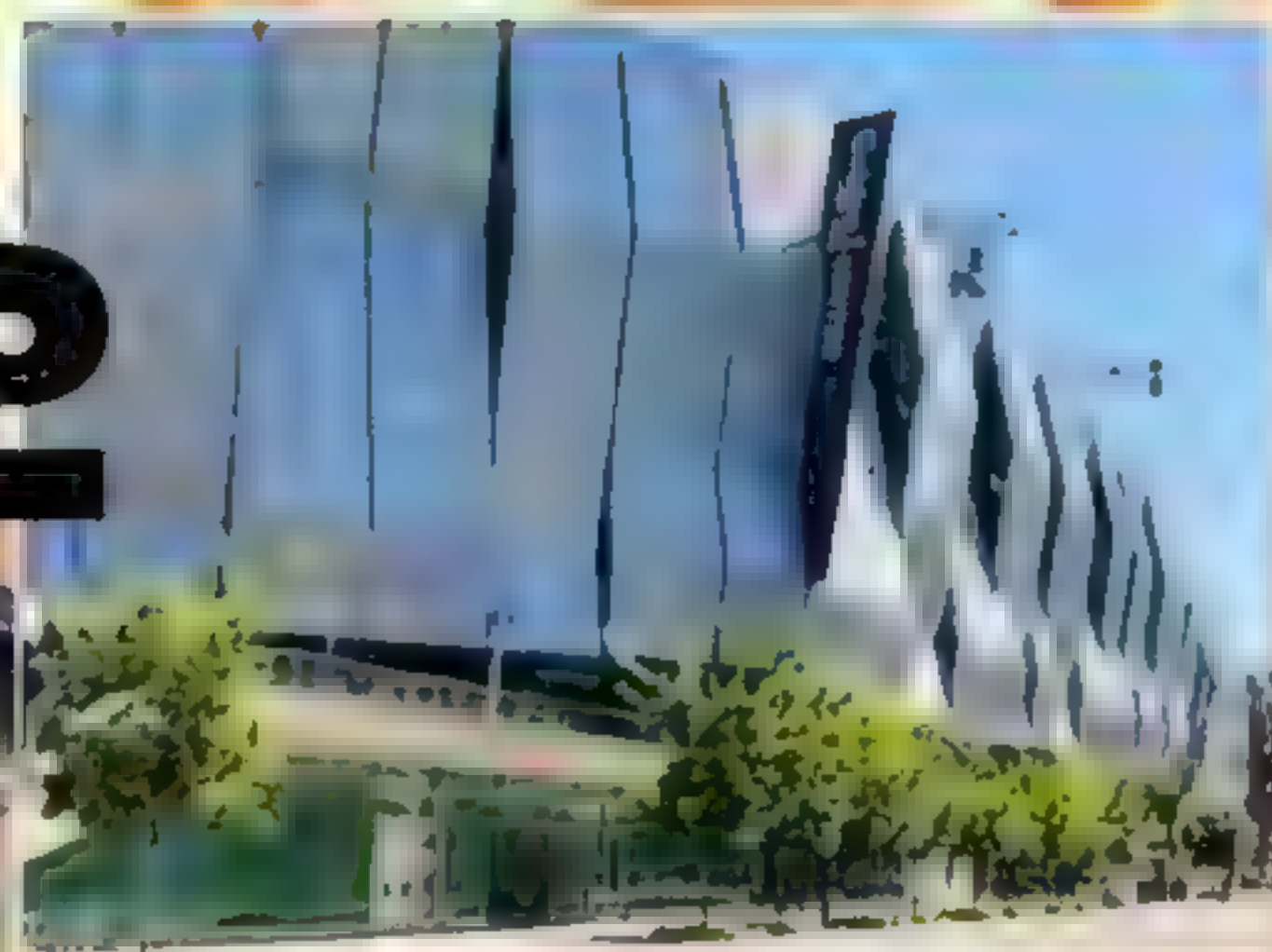
71 rokov. Taká neuveriteľne dlhá doba ubehla odvtedy, čo sa hráči Cleveland Indians stali šampiónmi americkej bejzbalovej ligy MLB. Drvivá väčšina fanúšikov tohto tímu, ktorý sa stal populárnym aj vďaka filmu Prvá liga s Charliem Sheenom, tak nikdy nezažila pocit absolútneho triumfu. Je to vôbec najdlhšia séria v americkom profesionálnom športe, pokiaľ berieme do úvahy štyri najpopulárnejšie súťaže, tzv. major leagues. Sú nimi bejzbalová MLB, basketbalová NBA, hokejová NHL a liga amerického futbalu NFL. Blízko k jej ukončeniu boli „indiáni“ v roku 2016, keď im chýbalo už len jediné víťazstvo. Vo finále ligy, ktoré je známe ako Svetová séria, viedol Cleveland nad Chicago Cubs 3:1 na zápasy. Napokon však sériu prehral 3:4 a z víťazstva sa tešili hráči Cubs. Tí pritom do tej doby čakali na titul ešte oveľa dlhšie – 108 rokov.

Každý športovec či oddaný fanúšik chce vidieť svoj klub na vrchole. Avšak v niektorých prípadoch im tento pocit nie je dopriaty. Ak sa tak deje niekoľko dlhých rokov po sebe, stane sa čakanie ubíjajúcim. Potom sa neraz začne hovoriť o nejakom prekliatí. Rok 2019 je v tejto súvislosti pozoruhodný tým, že sme v športovom svete zaznamenali hneď niekoľko ukončení „čiernych sérií“. Ide napríklad o hokejistov St. Louis Blues, ktorý získali Stanleyho pohár po prvýkrát vo svojej histórii a po 52 rokoch od založenia klubu. Kriketová reprezentácia Anglicka zas musela čakať 44 rokov, kým tento rok dokázala vyhrať majstrovstvá sveta v športe, ktorý má svoj pôvod práve na Britských ostrovoch. Basketbalisti Toronto sa zas ako prvý kanadský tím v histórii stali šampiónmi NBA.

ČAKANIE BASKETBALISTOV SACRAMENTA NA TITUL V NBA

V najlepšej basketbalovej lige sveta ťahajú najdlhšiu negatívnu sériu hráči Sacramento Kings. Majstrovskú trofej zdvihli nad hlavu iba raz v histórii. Bolo to ešte v roku 1951, keď klub fungoval ako Rochester Royals a sídlil na východe USA. Až potom sa postupne cez Cincinnati a Kansas presťahoval do Kalifornie. Všetko nasvedčuje tomu, že 68-ročná séria sa ešte predĺži, keďže Kings patria k najslabším tímom NBA. Za posledných trinásť rokov ani raz nepostúpili do play-off.

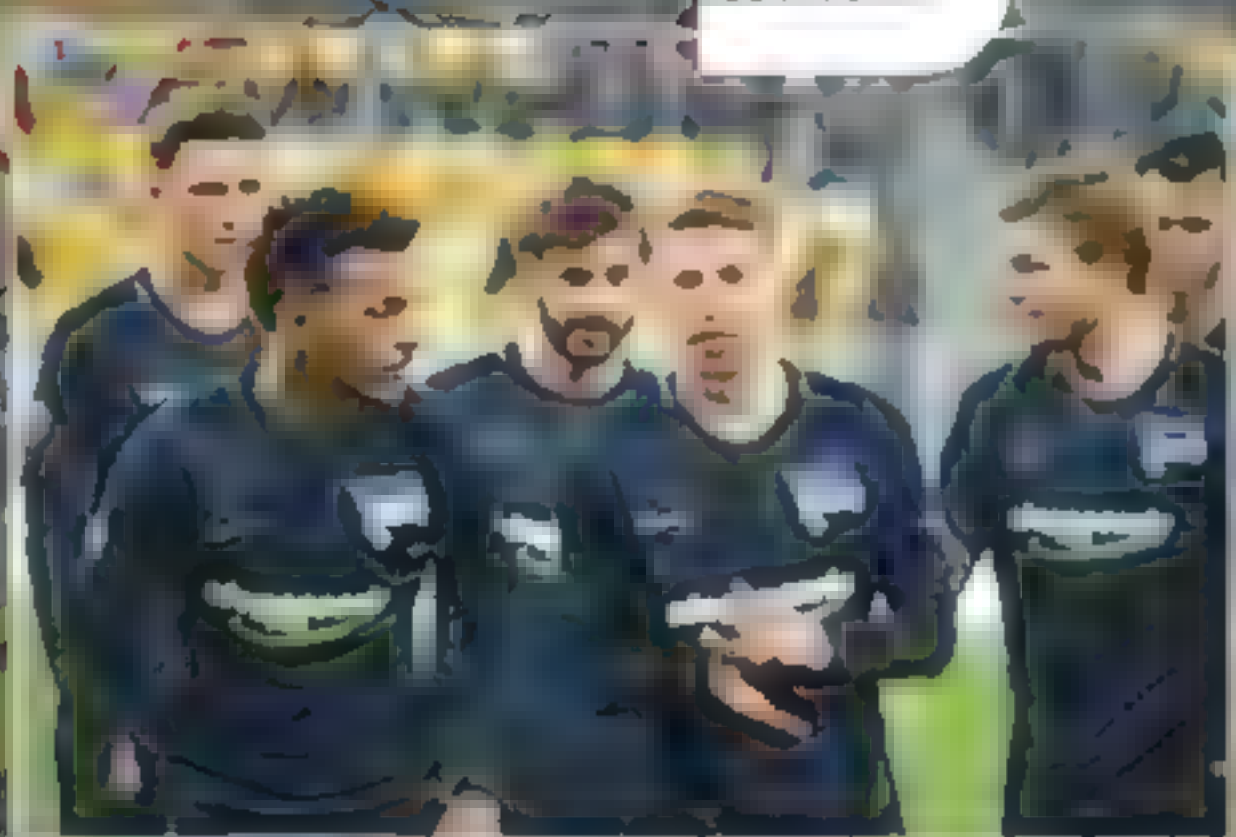
2

3

ČAKANIE BERLÍNA NA TITUL VO FUTBALOVEJ LIGE

Nemecké hlavné mesto neoslavovalo futbalový titul niektorého zo svojich klubov už 88 rokov. Naposledy sa totiž berlínske mužstvo stalo víťazom nemeckej ligy v roku 1931, keď triumfovala Hertha. Držiteľom trofeje sa stala ešte aj rok predtým a v dávnej minulosti získali titul dva dnes už neexistujúce berlínske kluby: BFC Viktoria 1889 a Blau-Weiss Berlin. Od roku 1931 však trvá majstrovský pôst. V posledných rokoch patrí Hertha k tým lepším tímom Bundesligy, jej najlepším výsledkom za posledných desať rokov je však 6. miesto. Od tejto sezóny je nováčikom najvyššej nemeckej súťaže aj druhý berlínsky klub Union.

4

ČAKANIE ANGLICKÝCH FUTBALISTOV NA TITUL Z MS ALEBO ME

Rok 1966. Na povrch Venuše dopadá sovietska sonda Venera 3 a stáva sa prvým objektom na inej planéte ako Zem. Skupina Beatles hrá v San Franciscu svoj posledný koncert a vysiela sa prvý diel seriálu Star Trek. A futbalisti Anglicka získavajú zatiaľ svoj posledný veľký titul. Svetovými šampiónmi sa hráči Albionu stávajú na majstrovstvách sveta v domácom prostredí, keď vo finále na londýnskom Wembley zdolávajú SRN 4:2 po predĺžení. Od roku 1966 však už na svoj ďalší triumf len márne čakajú, pričom na ceste za vysnívaným titulom sa zúčastňujú ďalších 13 majstrovstiev sveta a 13 majstrovstiev Európy. Ani raz sa pritom neprebojujú do finále.

ČAKANIE HOKEJISTOV USA NA TITUL Z MS

5

V súčasnom hokeji sa často hovorí o takzvanej „silnej šestke“, ktorú tvoria Kanada, USA, Švédsko, Fínsko, Rusko a Česko. Sú to historicky najúspešnejšie krajiny a zároveň každoročne najväčší kandidáti na titul z majstrovstiev sveta. Jedna z týchto krajín však na zlato z MS čaká už od roku 1960.

Práve vtedy totiž naposledy triumfovali hokejisti USA, keď na olympijských hrách v Squaw Valley zdolali Kanadu. V tom čase bola olympiáda zároveň aj hokejovými majstrovstvami sveta a tak hráči USA získali okrem olympijského zlata aj titul majstrov sveta. Od tej doby však už ďalší titul neprišiel, rovnako ani účasť vo finále. Čakanie sa predĺžilo aj kvôli tomu, že ďalší olympijský triumf z roku 1980, známy ako „Zázrak na ľade“, sa už nezapočítal medzi výsledky z majstrovstiev sveta.

ČAKANIE TORONTA NA STANLEYHO POHÁR

Toronto Maple Leafs patrí medzi takzvanú „Original Six“, čo je skupina šiestich najtradičnejších účastníkov hokejovej NHL. Zároveň je Toronto z historického pohľadu druhým najúspešnejším klubom súťaže, keďže víťazom Stanleyho pohára sa stalo už trinásťkrát. Naposledy to však bolo ešte v roku 1967. Odvtedy jedni z najoddanejších fanúšikov NHL už len márne čakajú, pričom séria Toronto je dnes vôbec najdlhšou spomedzi všetkých tímov NHL. Kanadským tímom sa celkovo v posledných rokoch nedarí, keďže naposledy niektorý z nich zdvihol nad hlavu Stanleyho pohár ešte v roku 1993. Boli to hokejisti Montrealu.

7 ČAKANIE ŠTÁTU MINNESOTA NA VÍTAZSTVO V MAJOR LEAGUE

V USA je dvanásť štátov, v ktorých sídlia kluby zo všetkých štyroch najprestížnejších športových súťaží. Jedným z nich je aj štát Minnesota ležiaci na severe krajiny, v ktorom majú svoje sídlo kluby Minnesota Wild z NHL, Minnesota Timberwolves z NBA, Minnesota Vikings z NFL a Minnesota Twins z MLB. Spomedzi dvanástky štátov je práve Minnesota tím, ktorý na víťazstvo niektorého zo svojich tímov čaká najdlhšiu dobu. A to od roku 1991, keď naposledy uspeli bejzbalisti Twins.

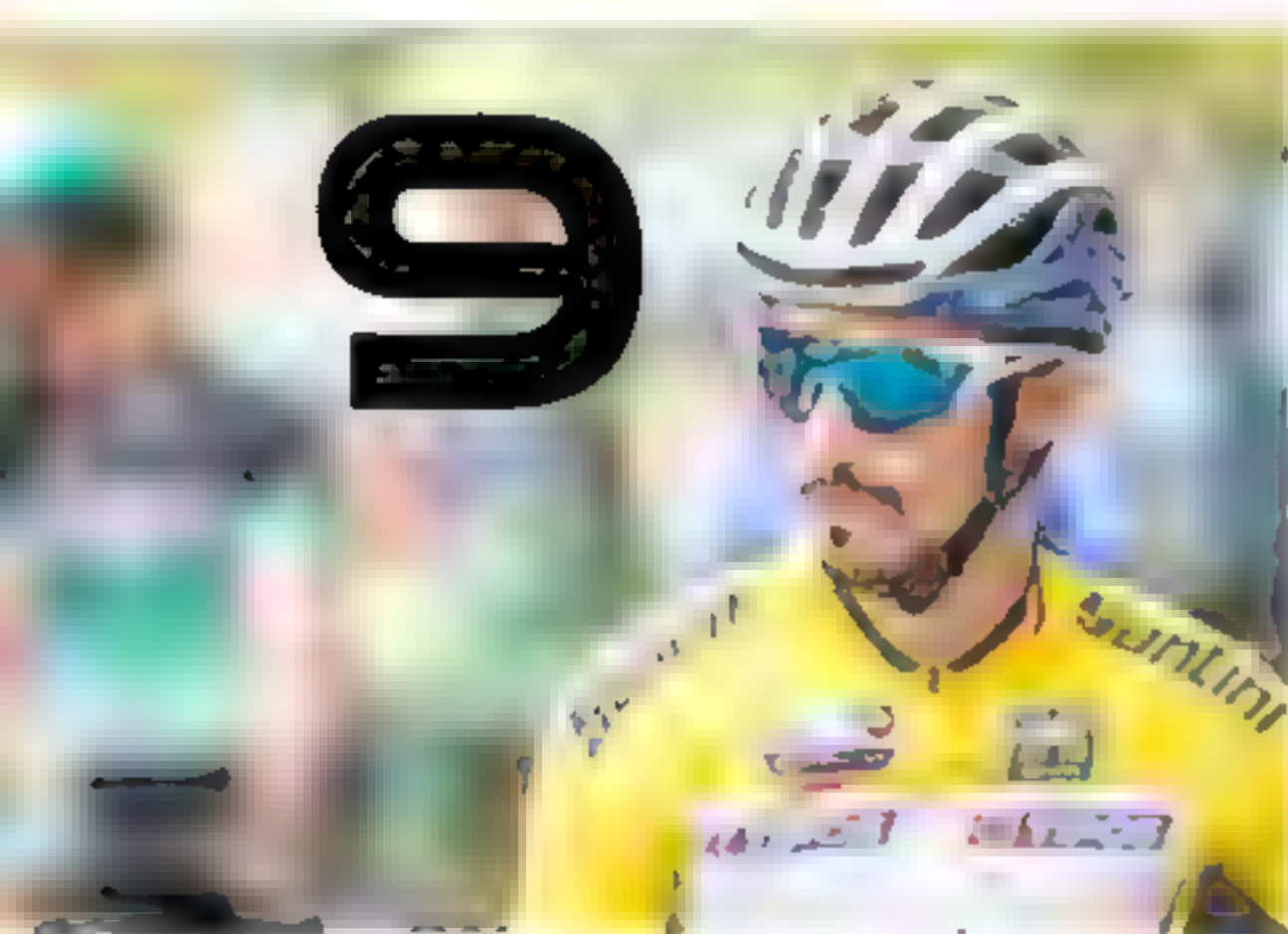

8 ČAKANIE ŠKÓTSKA NA POSTUP NA FUTBALOVÉ MS ALEBO ME

1996 a 1998. To sú roky, kedy sa škótski futbalisti naposledy kvalifikovali na majstrovstvá Európy, respektíve na svetový šampionát. Od roku 1998, keď si zahrali na majstrovstvách sveta vo Francúzsku, neuspeli v desiatich kvalifikáciách po sebe. Spomedzi silných futbalových krajín je to vôbec najviac. Krajina, ktorej najznámejšími športovými značkami sú Celtic Glasgow a Glasgow Rangers, verí, že čiernu sériu konečne prelomí počas bojov o ME 2020. A môže to byť celkom reálne želanie, keďže vďaka výsledkom v minuloročnej Lige národov si Škótsko zabezpečilo účasť minimálne v play-off kvalifikácie, kde sa bude bojovať o štyri miestenky.

9

ČAKANIE NA FRANCÚZSKEHO VÍTAZA TOUR DE FRANCE

Laurent Jalabert, Richard Virenque, Christophe Moreau, Thomas Voeckler, Romain Bardet, Thibaut Pinot či Julian Alaphilippe. To sú mená niektorých francúzskych cyklistov, do ktorých tamojší priaznivci vkladali nádeje, že by raz mohli bojovať o celkové víťazstvo na najprestížnejších cyklistických pretekoch sveta. Ani jeden zo spomínaných, či už bývalých alebo aj súčasných pretekárov, však zatiaľ na Tour de France zvíťaziť nedokázal. Hoci neraz k tomu boli naozaj blízko, zakaždým im k triumfu chýbal posledný rozhodujúci krok. A to je dôvod, prečo Francúzi čakajú na domáceho víťaza už 34 rokov. Tým zatiaľ posledným bol ešte v roku 1985 Bernard Hinault. Niektorí priaznivci už hovoria o tom, že Tour je pre Francúzov prekliata.

ČAKANIE NA POSTUP SLOVENSKA DO ŠTVRŤFINÁLE HOKEJOVÝCH MS

Dávno preč sú tie časy, keď slovenskí hokejisti boli považovaní za jedných z kandidátov na medaily z majstrovstiev sveta. Svoju poslednú získali v roku 2012, pričom vtedajšie striebro bolo veľkým prekvapením. O rok neskôr sa ešte dostali do štvrťfinále, potom však už medzi najlepšou osmičkou zakaždým chýbali. Od MS 2014 až dodnes ide dokopy o šesť šampionátov, vrátane toho posledného, ktorý sa konal v Bratislave a Košiciach. Vtedy všetci verili, že dlhé čakanie sa konečne skončí. K sérii neúspechov treba ešte pripočítať aj olympijské hry v rokoch 2014 a 2018, kde hokejisti zhodne obsadili jedenáste miesto.

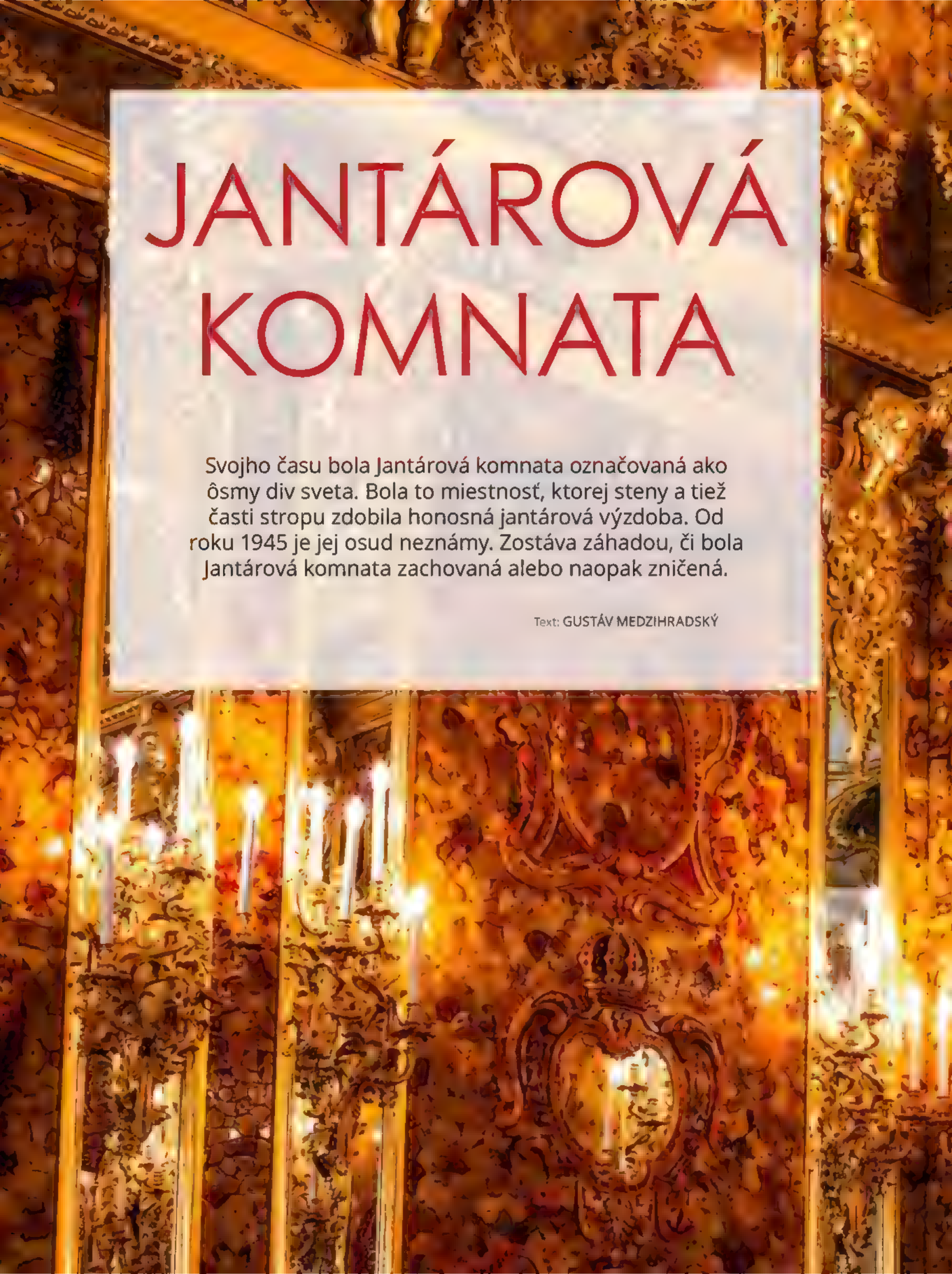
Foto SHUTTERSTOCK

JANTÁROVÁ KOMNATA

Svojho času bola Jantárová komnata označovaná ako ôsmy div sveta. Bola to miestnosť, ktorej steny a tiež časti stropu zdobila honosná jantárová výzdoba. Od roku 1945 je jej osud neznámy. Zostáva záhadou, či bola Jantárová komnata zachovaná alebo naopak zničená.

Text: GUSTÁV MEDZIHRADSKÝ

Jantár je mineralizovaným zvyškom živice ihličnatých stromov starý aj päťdesiat miliónov rokov. Je ľahký a krehký zároveň. Jantárová výzdoba bola inštalovaná vo forme panelov, aby sa mohlo s nimi jednoduchšie manipulovať a aby sa krehké časti nepoškodili.

Jantárová komnata je najslávnejším dielom nemeckého barokového sochára a architekta Andreasa Schlütera. Pracoval na nej v období rokov 1701 až 1709. Okrem toho pre pruský kráľovský dvor vyzdobil Berlínsky zámok (neskôr bol počas druhej svetovej vojny zničený) a vytvoril tiež viaceré sochy panovníkov. V roku 1713 sa na žiadosť ruského cára Petra Veľkého presunul do Petrohradu, kde o rok neskôr nečakane zomrel.

Schlüter navrhol, ako má Jantárová komnata vyzeráť, pričom samotných prác sa už zhostili brúsiči jantáru zo zahraničia. Najskôr to bol dánsky brúsič Gottfried Wolffram, ktorý si však údajne pýtal za svoju prácu príliš veľkú odmenu a tak bol nahradený poľskými brúsičmi z Gdansku Ernstom Schachtom a Gottfriedom Turauom.

Jantárová komnata sa mala pôvodne nachádzať v berlínskom zámku Charlottenburg, s ktorého výstavbou sa v tom čase finišovalo. Napokon však bola po smrti kráľa Fridricha I. Pruského začiatkom roka 1712 umiestnená do spomínaného Berlínskeho zámku na Sprévskom ostrove. Keď o päť rokov neskôr zámok navštívil ruský cár Peter Veľký, honosná výzdoba komnaty ho očarila. S novým pruským kráľom Fridrichom Vilhelmom sa preto dohodol na nevšednej výmene. Za Jantárovú komnatu mu ponúkol vojakov do osobnej stráže. Pruský kráľ totiž hľadal vysokých mužov a práve takými ruský cár disponoval. Výzdoba sa tak presunula z Pruska do Ruska a bola najskôr inštalovaná v petrohradskom Zimnom paláci. Odtiaľ sa Jantárová komnata presunula do Katarínskeho paláca, čo bola letná rezidencia ruských cárov. Katarínsky palác sa nachádza približne 30 kilometrov južne od Petrohradu v meste Puškin (Carskoje Selo). Ruský architekt talianskeho pôvodu Francesco Bartolomeo Rastrelli, ktorý je autorom Zimného aj Katarínskeho paláca, urobil niekoľko zásahov do výzdoby komnaty. Doplnil ju napríklad o stĺpy, zrkadlá, pozlátené drevorezby či drahé kamene. Odhaduje sa, že výzdoba komnaty vážila viac ako šesť ton.

Počas druhej svetovej vojny sa Jantárovej komnaty zmocnili nacisti, ktorí sa počas ofenzívy na východnom fronte dostali aj do

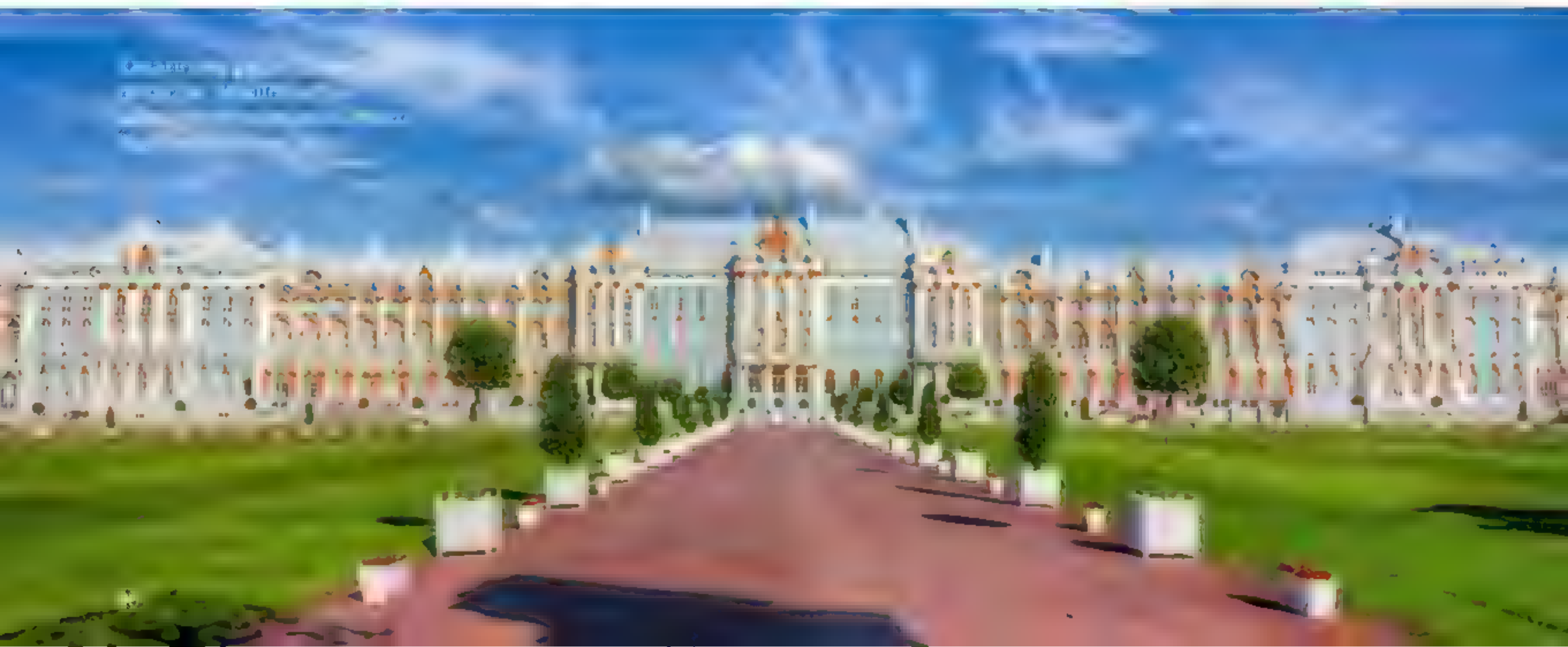
okolí Petrohradu. Sovieti nestačili odniesť výzdobu z Katarínského paláca, ktorý nacisti využili na svoje ubytovanie. Výzdobu stihli iba narýchlo prekryť tapetami. V polovici septembra 1941 sa rozhodli Nemci na príkaz z Berlína odniesť Jantárovú komnatu so sebou ako súčasť vojenskej koristi. Výzdoba komnaty bola v priebehu 36 hodín kompletne rozobraná a jednotlivé panely zabalené do debien, ktoré následne prepravili do Königsbergu (dnešný Kalinigrad). Následne boli časti výzdoby vystavené na tamojšom hrade až do roku 1944. Keď vtedy na hrade vypukol mohutný požiar, boli panely z výstavných priestorov zvesené, uložené do debien a ukryté v podzemí. Hrad bol zakrátko z veľkej časti zničený počas bombardovania britským letectvom a odvtedy je osud Jantárovej komnaty nejasný. Ruiny

Königsbergského hradu vyhodili v roku 1968 na Brežnevov príkaz do vzduchu a na jeho mieste bol postavený 16-poschodový betónový Dom Sovietov, ktorý však nebol nikdy dokončený.

Existuje množstvo teórií a špekulácií, aký bol ďalší osud Jantárovej komnaty. Mnohí si myslia, že sa stále nachádza v Kaliningrade, a to v podzemných priestoroch niekdajšieho hradu, ktoré zostali zachované. Tieto priestory nie sú sprístupnené, čo v ľuďoch ešte umocňuje presvedčenie, že sa tam cenná výzdoba naozaj nachádza, alebo aspoň niekoľko rokov po bombardovaní nachádzala. Iná teória zas hovorí o tom, že debny boli ešte začiatkom roku 1945 naložené na loď Wilhelm Gustloff, ktorá mala odviezť nemeckých obyvateľov z niekdajšieho Východného Pruska, keďže toto

územie začali obsadzovať Sovieti. Loď, ktorej plavba mala smerovať do Kielu, bola preplnená pasažiermi vrátane žien a detí a potopila ju sovietska ponorka. Vo veľmi chladnom mori zahynulo viac ako deväťtisíc ľudí. Pravdepodobnejšia je verzia, že výzdoba Jantárovej komnaty bola zničená počas bombardovania RAF, prípadne počas obliehania Königsbergu Červenou armádou v apríli 1945.

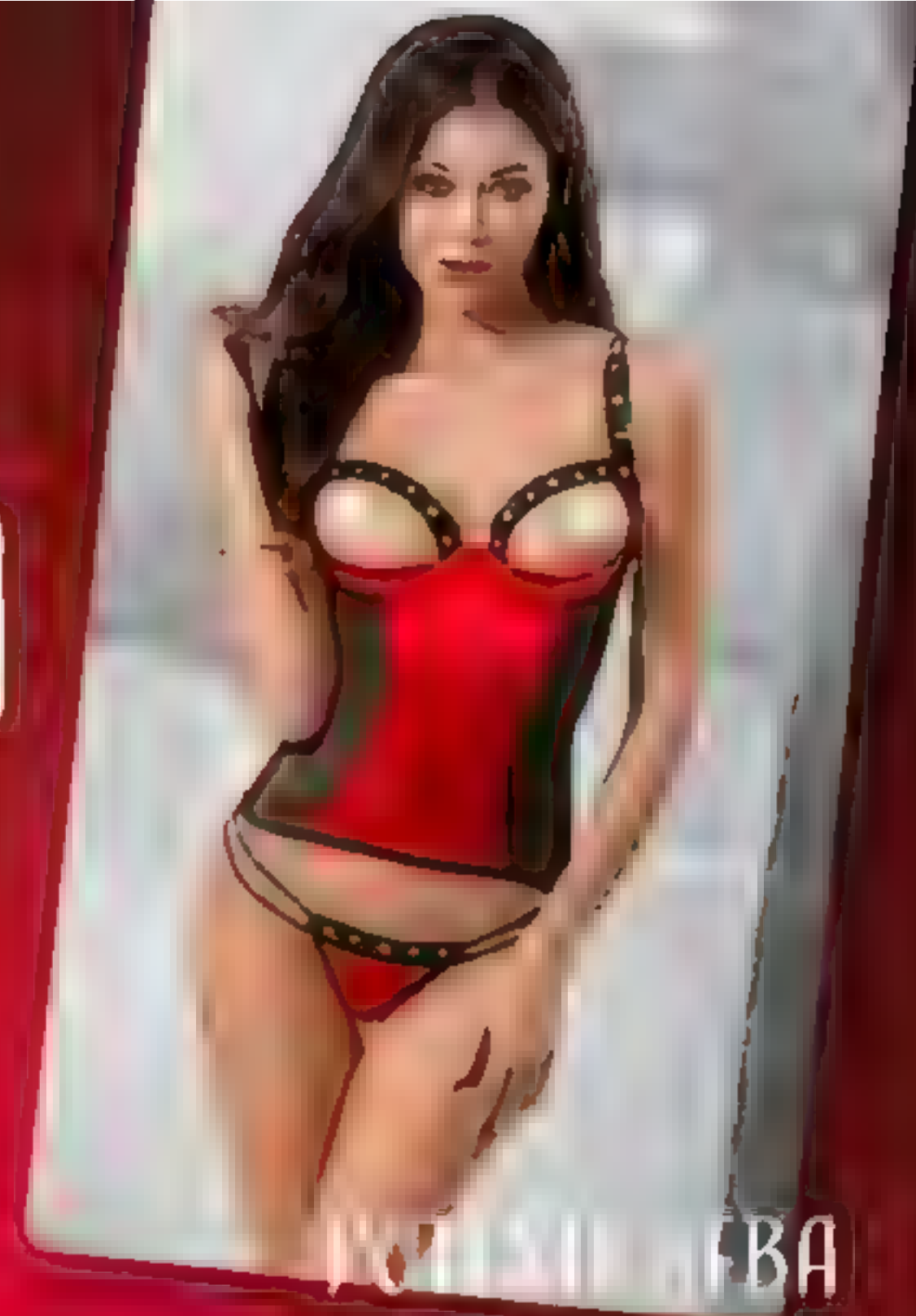
V Katarínskom paláci je dnes vystavená aspoň kópia Jantárovej komnaty. Jej zhotovenie trvalo dvadsaťštyri rokov (1979 – 2003) a predlohou boli dochované nákresy a dobové fotografie (s výnimkou jednej boli všetky čiernobiele). Do užívania ju odovzdali pri príležitosti 300. výročia založenia Petrohradu. Odhaduje sa, že jej zhotovenie stálo viac ako desať miliónov eur. ♡

POTEŠTE JU

Získajte si jej priazeň a aj keď nemá žiadny sviatok a Vianoce sú ešte ďaleko, obdarujte ju! Ženy milujú darčeky a rovnako milujú pocit výnimočnosti. Ukážte jej, že pre vás je práve ona tou najdôležitejšou osobou a že darčeky si zaslúži aj vo všedný deň. Vedzte, že vám bude omnoho vďačnejšia vtedy, než keby to od vás mala čakať.

VÁŠEŇ A HORÚCA LÁSKA NA POČKANIE

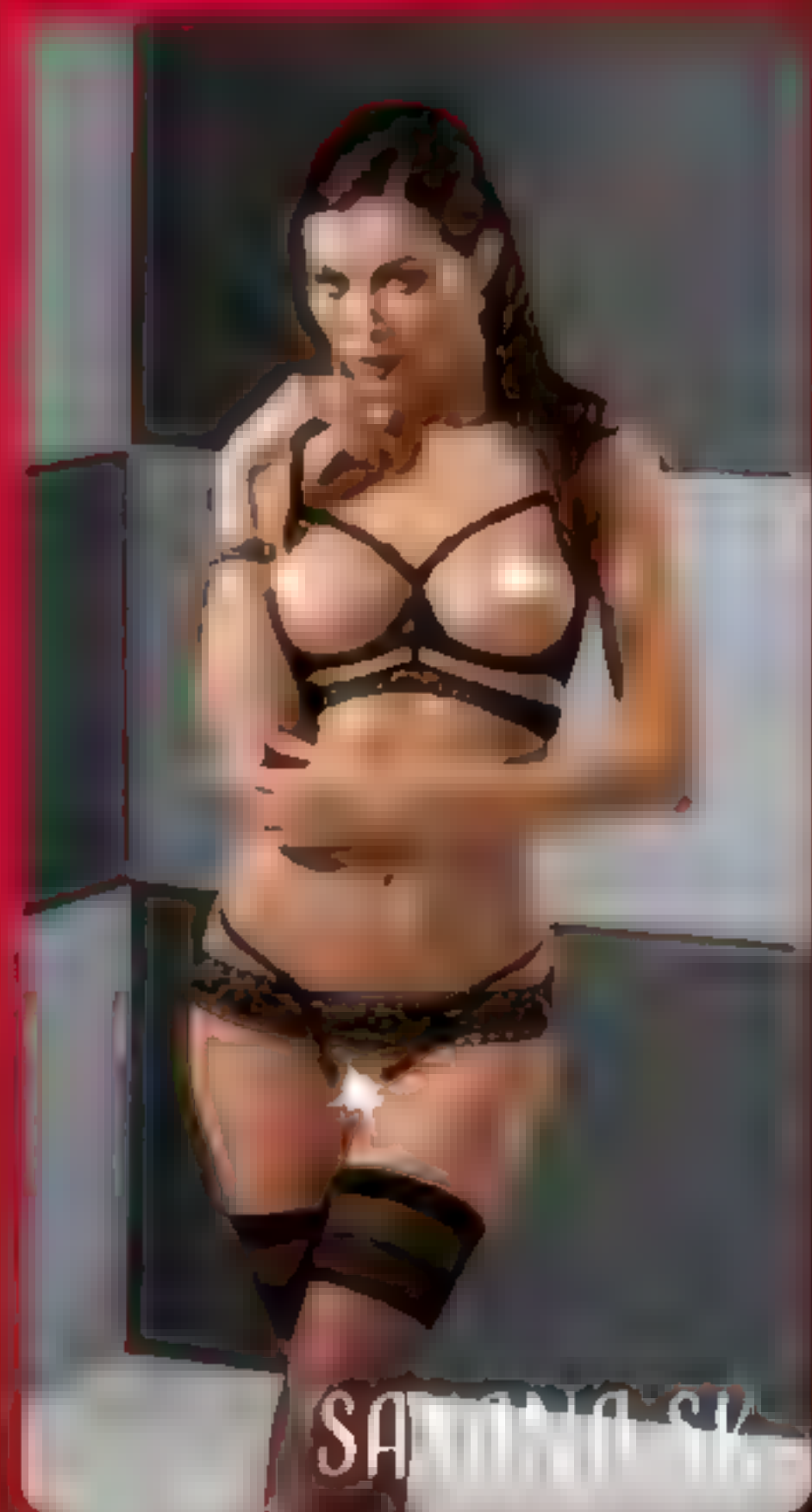
Chcete smieť príjemné s užitočným? Okrem krásnych čipkovaných košíčiek jej darujte aj niečo, čím jej vyrazíte dych! Putá, šteklička či feromónový parfóm? Možností je hneď niekoľko, no všetky sa postarajú o rovnaký výsledok. Potešenie, radosť a vzrušenie, aké ste ešte nezažili!

ZAHRAJTE SA

Máte radi Halloween? Ak nie párty v maskách nie sú vašou šálkou kávy, spravte si súkromný maskárny ples u vás v spálni! Chcete sa podvoliť prísnej učiteľke, zažiť cestu okolo sveta s letuškou alebo potrebujete uhasiť požiar s požiarničkou? SAXANA.sk splní vaše najtajnejšie túžby!

Leto je už dávno preč a vy nemusíte čakať celý rok, aby ste sa opäť zohriali. Ak sa aj nechystáte na útek do teplých krajín, zohriať sa môžete aj v pohodlí domova. Rozpáľte váš vzťah a vnesť doň zabudnutú vášeň!

Vitajte vo svete hodvábov a čipiek, kde je krásne byť ženou a šťastie byť mužom! Saxana.sk, expert na svet spodnej bielizne, je s vami už 11 rokov. Na našej stránke si vždy a ľahko nájdete všetko, čo potrebujete. Vyberajte jednoducho z množstva veľkostí a farebných kombinácií. U nás sa fantáziom medzi nekladú! Naša zmrzlina sa spája s luxusom a trendy štýlom v každom kúsku, preto sme zárukou spokojnosti!

JE KARDIO NALAČNO ÚČINNEJŠIE?

Kardio na lačný žalúdok spaľuje viac tukov
ako kardio po jedle. Mýtus alebo fakt?

Text JÁN KARAŠINSKY

Asi každý už o tom niekedy počul. Tvrdenie, že kardio tréning hneď skoro ráno ešte pred prvým jedlom je najlepšou metódou, ako spáliť tuk a zhodiť váhu čo najrýchlejšie. Práve toto tvrdenie je dôvodom, prečo množstvo ľudí, neraz takých, ktorí len začínajú s cvičením, vstáva skoro ráno a ide behať. S nechuťou si večer nastavuje budík, s nechuťou ráno vylieza z postele a napriek pocitu hladu vyraža športovať. Podráždení, hladní a neraz aj dehydrovaní. Túžba dosiahnuť vysnívanú postavu či aspoň nejaké zlepšenie je však silnejšia. Aspoň teda väčšinou. Ukazuje sa však, že tvrdenie o prospešnosti, ba až nevyhnutnosti kardia na lačný žalúdok nie je tak celkom pravdivé.

Dôležitá je bilancia za celý deň

Presvedčenie, že ranný kardio tréning spáli viac tukov vychádza z úvahy, že po zobudení sa na nízkej úrovni nachádzajú zásoby glykogénu ako energetického zdroja v metabolizme, ktorý sa odbúrava

tohto sacharidu nízke, telo by malo namiesto nich ako náhradný zdroj energie pre svoje fungovanie a teda aj pre danú telesnú aktivitu využiť niečo iné. A tým niečím je uložený tuk. Aj keď to zatiaľ znie logicky, spálenie väčšieho množstva tuku počas kardio tréningu ešte zákonite neznamená, že dôjde aj k spáleniu väčšieho množstva tukov celkovo. A to preto, že využitie väčšieho množstva tukov ako zdroja energie priamo počas kardio tréningu vedie zároveň k tomu, že v priebehu nasledujúcich hodín sa už spáli tukov naopak o niečo menej. Bilancia za celý deň sa tak dorovná a stratí sa tým výhoda spálenia tukov počas tréningu na prázdny žalúdok v porovnaní s tréningom v ktorúkoľvek inú časť dňa.

Za pravdu tomu dáva aj metaanalýza dvojice austrálskych autorov z roku 2017 (Daniel Hackett, Amanda Hagstrom: Effect of Overnight Fasted Exercise on Weight Loss and Body Composition), v ktorej okrem iného uvádzajú, že „cvičenie nalačno v porovnaní s cvičením po jedle nezvyšuje úbytok váhy a ani úbytok tukových zásob“ a tiež, že ich analýza už publikovaných výsledkov z iných štúdií „nepodporuje myšlienku využitia tréningu nalačno pre lepší úbytok váhy a pozitívne zmeny v kompozícii postavy.“

Držte sa svojho

Krátke zhrnutie tejto problematiky je teda asi také, že neexistuje žiadne magické okno, v ktorom je kardio tréning najúčinnejší. Oveľa dôležitejší je totiž počet prijatých a vydaných kalórií. Telo musí byť v kalorickom deficite, aby chudlo. To znamená, že objem energie prijatej stravou musí byť nižší ako objem energie vydanéj bazálnym metabolizmom a telesnými aktivitami počas dňa. Pri chudnutí je zároveň vhodné nastaviť si vyšší príjem bielkovín, aby chudnutie čo najmenej zasiahlo svalstvo.

V prípade kardio tréningu teda platí, že každý by mal robiť to, čo mu najviac vyhovuje. Pokiaľ niekto vstáva kvôli behu na lačný žalúdok s odporom a neustálymi nadávkami, môže ho pokojne presunúť na inú časť dňa. Ak však niekomu naopak vyhovuje, že si túto povinnosť splní hneď z rána a zároveň hĽ to nabudí do celého dňa, môže v tom pokojne pokračovať ďalej.

V tejto súvislosti stojí za úvahu využitie HIIT techniky. Celosvetovo populárny vysoko intenzívny intervalový tréning je založený na princípe pravidelného striedanie krátkych avšak intenzívnych intervalov záťaže s prestávkami na oddych. Úseky záťaže môžu trvať 15, 20, či 30 sekúnd, úseky oddychu by sa mali vtesnať do jednej minúty. Veľkou výhodou HIIT tréningov je, že šetria čas. Dajú sa zvládnuť pod dvadsať minút, čo je pri dnešnom životnom štýle rozhodne obrovské plus. Metódu HIIT je možné aplikovať na rôzne formy kardia: od behu, cez bicykel až po boxovanie. ♣

v pečeni a vo svaloch. Keďže sú zásoby

LEGENDÁRNE SPOJENIA

Okruhy, autá a jazdci

Text ANDREJ OROL

Svet motošportu je plný zaujímavých príbehov. Niektoré sa zrodili už dávno, no ani čas im neubral na pútavosti, ba naopak. Azda najviac sa do povedomia zapísalo štvoro pretekov. Okrem dvadsaťštyrihodinovky v Le Mans a Veľkej ceny Monaka Formuly 1 sa často hovorí o Targe Florio a Nürburgringu. Aké vozidlá a akí jazdci sa preslávili na týchto okruhoch?

LE MANS

Vytrvalostné celodenné preteky sa v Le Mans konajú od roku 1923, vždy v polovici júna. Prestávku mali len v roku 1936, čo spôsobila zlá ekonomická situácia v Európe a v rokoch 1940 až 1948, kedy ich prerušila druhá svetová vojna. Akcia na okruhu v La Sarthe je skutočným sviatkom motošportu, kam pravidelne zavítajú stovky tisíc divákov. Preteky sa však zapísali aj do čiernej kroniky haváriou z roku 1955, pri ktorej zahynul Pierre Levegh, ktorý nezvládol rýchly Mercedes-Benz 300 SLR a spolu s ním o život prišlo aj 82 divákov.

NAJVÄČŠIE HVIEZDY:

TOM KRISTENSEN (52)

Dánsky pretekár s prezývkou Mr. Le Mans alebo lietajúci Dán, je žijúcou legendou týchto pretekov. Na francúzskej trati vyhral deväťkrát, pričom väčšinu titulov získal za volantom BMW, Audi a Bentley. Premiérový úspech však zaknihoval v súkromnom time Joest Racing. V roku 2014 ohlásil koniec kariéry.

JACKY ICKX (74)

Belgčan je šesťnásobným (1969, 1975-77, 1981, 1982) víťazom pretekov sa preslávil aj niekoľkonásobnou účasťou na rallye Dakar a v roku 1983 ju dokonca vyhral s hercom Claudom Brasseurom.

Jacky Ickx

IKONICKÉ AUTÁ:

Porsche 917K

Víťazné auto z roku 1970 šoférovala dvojica Hans Herrmann a Richard Attwood. Porsche malo 4,5-litrový, vzduchom chladený dvanásťvalcový motor a na rovinke Mulsanne dosahovalo rýchlosti 400 km/h.

Audi R18 e-tron

Hybridný športiak v kategórii LPM1 zvíťazil v roku 2013 s 3,7-litrovým motorom. R18 vynikalo unikátnym systémom batérií, ktorý preň navrhol tím Williams. Krátkodobé zvýšenie výkonu navyše nevyžadovalo od vodiča špeciálny úkon, bol to automatizovaný proces.

VEĽKÁ CENA MONAKA

Mestský pretekársky okruh v uliciach Monte Carla sa nachádza v tesnej blízkosti prístavu Monackého kniežatstva. Ide o jeden z najťažších okruhov v kalendári a jazdu na ňom najlepšie charakterizoval Nelson Piquet: „Je to ako pilotovať helikoptéru v obývačke.“ Prvýkrát sa v kniežatstve konali preteky v roku 1929 a od roku 1950 tvorí Veľká cena Monaka pevnú súčasť kalendáru formuly 1.

NAJVÄČŠIE HVIEZDY

MICHAEL SCHUMACHER

Sedemnásobný majster sveta patrí k najúspešnejším pretekárom na mestskom okruhu. Viac triumfov v Monaku ako on má len Ayrton Senna a Graham Hill. Schumacher sa v roku 2006 nechválne preslávil odstavením monopostu v kvalifikácii tak, že museli ukončiť kvalifikáciu.

NIKI LAUDA

Rakúšan sa v Monaku postavil na najvyšší stupeň dvakrát. Po víťazstve v sezóne 1975 úspech zopakoval aj v roku 1976, keď sa po okruhu preháňal v monoposte Ferrari 312T.

IKONICKÉ AUTÁ

Ferrari 312T

Víťazný monopost Scuderie Ferrari s hliníkovým šasi postavili na type 312 B3 z roku 1974. Navrhol ho Mauro Forghieri a model predstavoval jednu z najlepších sérií, akú Ferrari nasadilo na okruhy. Išlo o podarenú spoluprácu Agipu, Goodyearu a Ferrari.

McLaren MP4-5B

Briti pri stavbe monopostu spojili sily s Hodnou. Výsledkom bol desaťvalcový motor, ktorý výborne fungoval aj vo vysokých otáčkach a výkon 515 kw bol dostatočný na to, aby v uliciach kniežatstva decimoval konkurenciu.

Niki Lauda

TARGA FLORIO

Preteky sa jazdili v sicílskom pohorí Madonie, pričom štart aj cieľ je v meste Cerda. Trať viedla po šotolinových cestách a mala vyše osemsto zákrut. V roku 1973 však preteky z bezpečnostných dôvodov vyradili z majstrovstiev sveta športových vozidiel a roku 1977 sa jazdí len ako súčasť talianskeho šampionátu v rallye.

NAJVÄČŠIE HVIEZDY

STIRLING MOSS

Britský pretekár vyhrával takmer všade, kde štartoval. Okrem úspechov v F1 patrí medzi najväčšie víťazstvo práve triumf na Targe. V roku 1955 zvädzali tvrdé súboje s Ferrari 857 S, ktoré šoféroval Eugenio Castellotti. Za volantom sa striedal s Peterom Collinsom, ktorý síce havaroval, no poškodený 300 SLR napokon aj tak doviezli na 1. mieste.

TAZIO NUVOLARI

Tohto Taliana považovali za jedného z najlepších jazdcov medzivojnového obdobia. Sám Ferdinand Porsche ho nazval najväčším pretekárom minulosti,

súčasnosti aj budúcnosti a na targe uspel dvakrát po sebe za volantom Alfý Romeo 8C-2300 Monza.

IKONICKÉ AUTÁ

Mercedes-Benz 300 SLR

Dvojsedadlový športiak je známy najmä pre tragickú haváriu v Le Mans z roku 1955, no na Targe Florio sa predstavil v odlišnom svetle. Posádka Stirling Moss a Peter Collins vyhrali na Sicílii v čase 9:43:14 a ušli 936 kilometrov po obvode ostrova.

Alfa-Romeo 33TT12

V podstate domáce preteky sa pre Alfú Romeo v roku 1975 skončili veľkým úspechom, keď dvojica Nino Vaccarella

a Arturo Merzario pokorili trať v čase 4:59:16. Motor V12 navrhol Carlo Chiti a vďaka nízkej hmotnosti 670 kg a výkonu 500 koní nemali konkurenciu.

Mercedes-Benz 300 SLR

Alfa Romeo 33TT12

NÜRBURGRING

Slávnejšieho okruhu niet. Postavili ho v tridsiatych rokoch 20. storočia okolo dediny a lesa pod stredovekým hradom Nürburg v pohorí Eifel. Pôvodne ponúkal štyri rôzne konfigurácie: 28, 265 kilometra dlhý Gesamtstrecke okruh, ktorý pozostával z 22, 810-kilometrového Nordschleife okruhu, a 7,747 kilometra dlhého Südschleife okruhu. Do každej Veľkej ceny F1 na tomto okruhu štartovali pretekári s extrémne vysokým rizikom smrteľnej nehody. Jedna z nich sa stala takmer osudnou Niki Laudovi.

NAJVÄČŠIE HVIEZDY

RUDOLF CARACCIOLA

Trojnásobný majster svet pretekoch Grand Prix bol okrem iného aj držiteľom 17 svetových rýchlostných rekordov na bežných cestách. Zmluva s Daimlerom ho vystrelila na výslnie a úspechy na GP Nemecka v Mercedes W125 mu priniesli slávu až za hrob.

Rudolf Caracciola

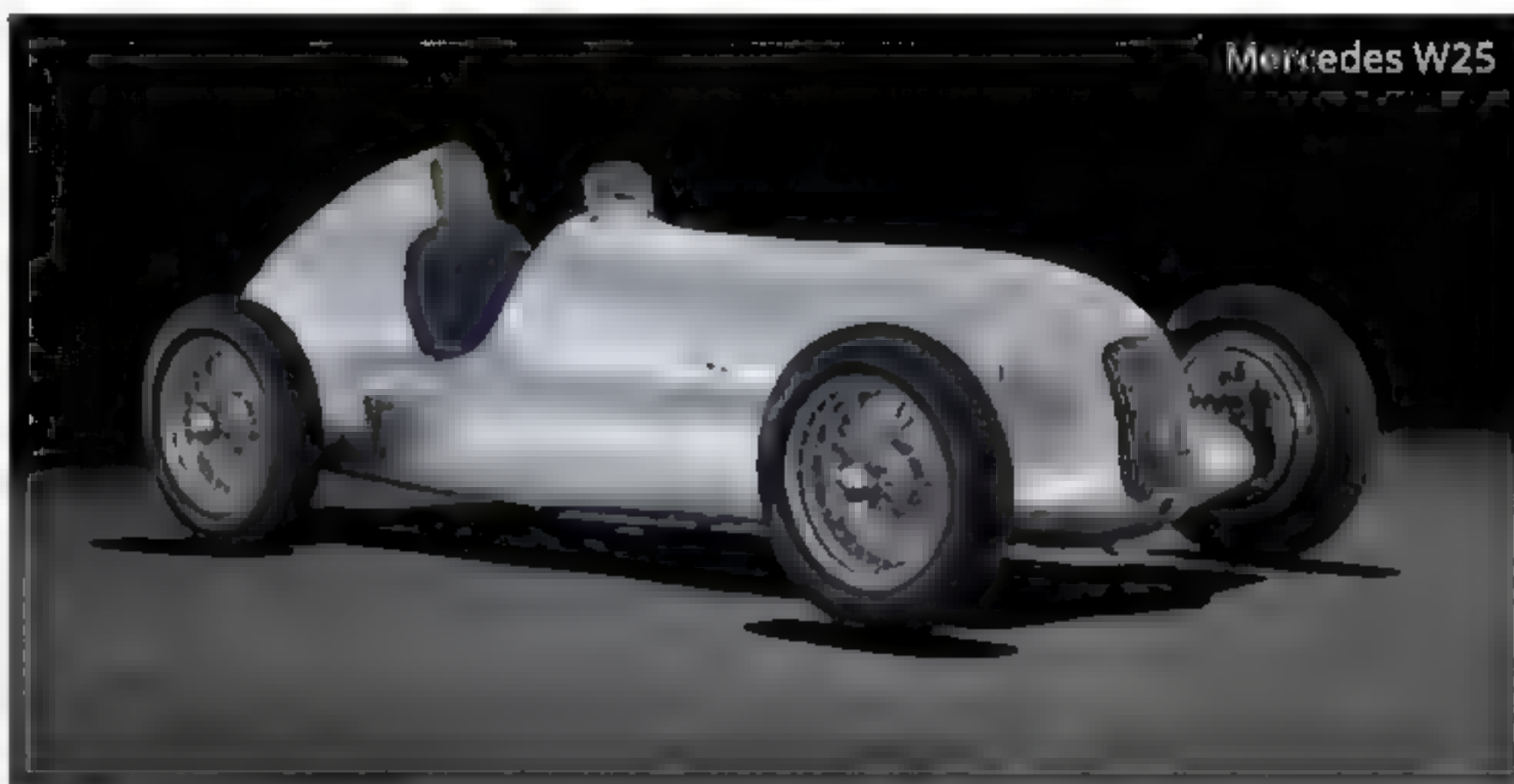
Juan Manuel Fangio

JUAN MANUEL FANGIO

Argentínsky pretekár sa stal päťnásobným majstrom sveta v rôznych monopostoch, no prvé roky šampionátu F1 pretekal za Mercedes zvädzal súboje s Ferrari na rôznych tratiach. Nemeckú GP vyhral trikrát.

Mercedes W125

Modifikovanú verziu modelu W25 navrhol Rudolf Uhlenhaut pre sezónu 1937 pre Európsky šampionát. Jazdil s ním Caracciola, Hermann Lang či Richard Seaman, ktorí dokázali naplno využiť výkon 595 koní, ktorý dával motor V8.

Mercedes W25

IKONICKÉ AUTÁ

Mercedes W25

Jazdil s ním Rudolf Caracciola aj iní pretekári Daimleru. Výkon prevyšujúci 300 koní a ľahká konštrukcia z neho robili vynikajúce náčinie a na nemeckom okruhu tiahucom sa lesom bojovali o predné priečky len jazdci v Mercedesoch. V premiérovej sezóne v pohorí Eifel vyhral Manfred von Brauchitsch.

Maximálnu rýchlosť vyše 300 km/h na dlhej rovinke pred cieľom nedosahovali žiadne ďalšie monoposty. ♣

Mercedes W125

SÚ ŠPRINTÉRI ČISTÍ?

Justin GATLIN

Športovcov neustále ženie dopredu túžba byť lepší, silnejší s rýchlejší. Chcú sa čo najviac priblížiť k bariére ľudských možností. Chcú byť najlepší na svete.

Text: PATRIK ZBRÁNSKY

Justin Gatlin, ktorý stále aktívne preteká a po uplynutí svojho trestu získal okrem iného zlatú medailu na majstrovstvách sveta v roku 2017. Gatlin bol počas kariéry pozitívne testovaný dokonca dvakrát. Najskôr v roku 2001 ešte ako univerzitný študent, keď mu našli vo vzorke stopy amfetamínu, ktorý mal byť obsiahnutý v lieku určenom na zmiernenie porúch koncentrácie. Medzi rokmi 2006 až 2010 si ako olympijský víťaz a úradujúci majster sveta musel odpykávať štvorročný dištanc po pozitívnom teste na testosterón. Pôvodne mal pritom dostať doživotný zákaz činnosti, keďže ho pri dopovaní prichytili po druhýkrát, ale keďže spolupracoval pri odhaľovaní dopingovej siete, trest mu znížili na osem a potom na štyri roky.

Hoci tak má za sebou pestrú dopingovú minulosť, stále môže súťažiť a bojovať o titul majstra sveta či o olympijskú medailu. V platnosti zostal aj jeho najlepší čas 9,74 s z roku 2015, vďaka čomu sa v historickom rebríčku radí na piate miesto.

Powell, Gay a Blake

O jednu priečku pred ním (9,72 s) sa nachádza Asafa Powell, ktorý mal po-

Prekonávanie rekordov a veľkých mílnikov je pre nich obrovským lákadlom. Mnohé výkony a výsledky špičkových športovcov z posledných rokov však zároveň vzbudzujú určité podozrenie a vyvolávajú otázku, či ešte stále ide o odzrkadlenie ozajstných ľudských schopností, či ich boli schopní dosiahnuť bez pomoci dopingu.

Najznámejší hriešnik mal dostať doživotný dištanc

Môžeme sa bližšie pozrieť na šprint na 100 metrov ako na kráľovskú atletickú disciplí-

nu. Pod hranicu desiatich sekúnd, ktorá je považovaná za svetovú extratriedu, sa v histórii dostalo 137 šprintérov. Mnohí z nich však boli počas svojej kariéry pozitívne testovaní. V najlepšej desiatke je hneď šesť takýchto športovcov. Hoci dostali dištanc a nejaký čas sa ani nemohli zúčastňovať súťaží, ich výsledky zostali v platnosti. Preto sa pochopiteľne tisne otázka, do akej miery sú tieto výkony odzrkadlením skutočných ľudských schopností.

Zrejme najznámejším dopingovým hriešnikom medzi šprintermi je Američan

čas jamajského šampionátu v roku 2013 pozitívny test na zakázaný stimulant oxilofrín. Powell vtedy zdôrazňoval, že zakázanú látku vedome nikdy neužil a že nie je podvodník. Následne sa ukázalo, že oxilofrín bol obsiahnutý vo výživovom doplnku, ktorý Powell pravidelne užíval, pričom informácia o jeho prítomnosti sa v zložení produktu nenachádzala. Športový arbitrážny súd mu napokon zmiernil trest z osemnástich na šesť mesiacov. Hoci sa na Powellovo previnenie môžeme pozeráť miernejšou optikou ako v prípade Gatlina, nálepka dopingového hriešnika s ním už zostala.

A to aj preto, že presne v rovnaký deň roku 2013 neprešiel dopingovou kontrolou ani ďalší šprintér svetovej extratriedy Tyson Gay. Američan bol suspendovaný krátko pred majstrovstvami sveta, na ktorých mal byť najväčším vyzývateľom Usaina Bolta. Gay napokon dostal ročný dištanc za užitie anabolického steroidu a dodatočne prišiel aj o striebornú olympijskú medailu zo štafety v Londýne 2012. Zároveň musel vrátiť zhruba pol milióna dolárov, ktoré zarobil v období, keď mal dopovať. Stále platný majster sveta z roku 2007 sa rovnako ako Powell bránil, že zakázanú látku užil nevedomky, keď vložil dôveru do nesprávnej osoby. Gay sa po uplynutí ročného dištancu vrátil k pretekaniu, na svoje predošlé výsledky však už nenadviazal. Dnes 36-ročný šprintér stále aktívne preteká, najmä na podujatiach doma v USA.

Gayovi patrí s časom 9,69 s pozícia druhého najrýchlejšieho muža histórie. Delí sa o ňu s Jamajčanom Yohanom Blakeom, ktorý zabehol na stotinu identický čas. Aj on dostal v minulosti dištanc za užívanie nepovolených látok. V roku 2009 bol spolu s ďalšími tromi jamajskými šprintérmi potrestaný trojmesačným dištancom za užitie stimulantu metylhexanamin. Hneď po pozitívnom teste sa k činu priznal, aby sa tým vyhol zdĺhavého súdneho procesu a mohol si dištanc odpykať čo najskôr.

Pochybnosti nad aktuálnym majstrom sveta Christianom Colemanom sa začali vznášať po tom, ako vynechal tri dopingové testy v priebehu jedného roka. Dodatočne však tieto absencia dokázal vysvetliť a mohol tak štartovať aj na MS.

Z desiatky „čistí“ zatiaľ traja

Rovnaký stimulant bol dôvodom potrestania aj ďalšieho Jamajčana Nestu Cartera. V roku 2016 boli spätne testované niektoré zmrazené vzorky športovcov z olympijských hier 2008 v Pekingu, vrátane tej Carterovej. Pozitívny nález okrem iného znamenal, že boli anulované Carterove výsledky z danej olympiády, vrátane víťazstva jamajskej štafety v behu na 4 x 100 metrov.

O zlato zo štafety tak prišiel aj najlepší šprintér histórie Usain Bolt, ktorý je na druhej strane jedným z troch šprintérov z top desiatky bez dopingového previnenia. Tými ďalšími sú Američania Maurice Greene a tiež Richard Thompson z Trinidadu a Tobaga. Naopak, vo výpočte dopingových hriešnikov sa ešte nachádza meno deviateho najrýchlejšieho muža histórie Jamajčan Steve Mullings dostal v roku 2011 doživotný zákaz aktívnej činnosti.

Ďalšie známe prípady

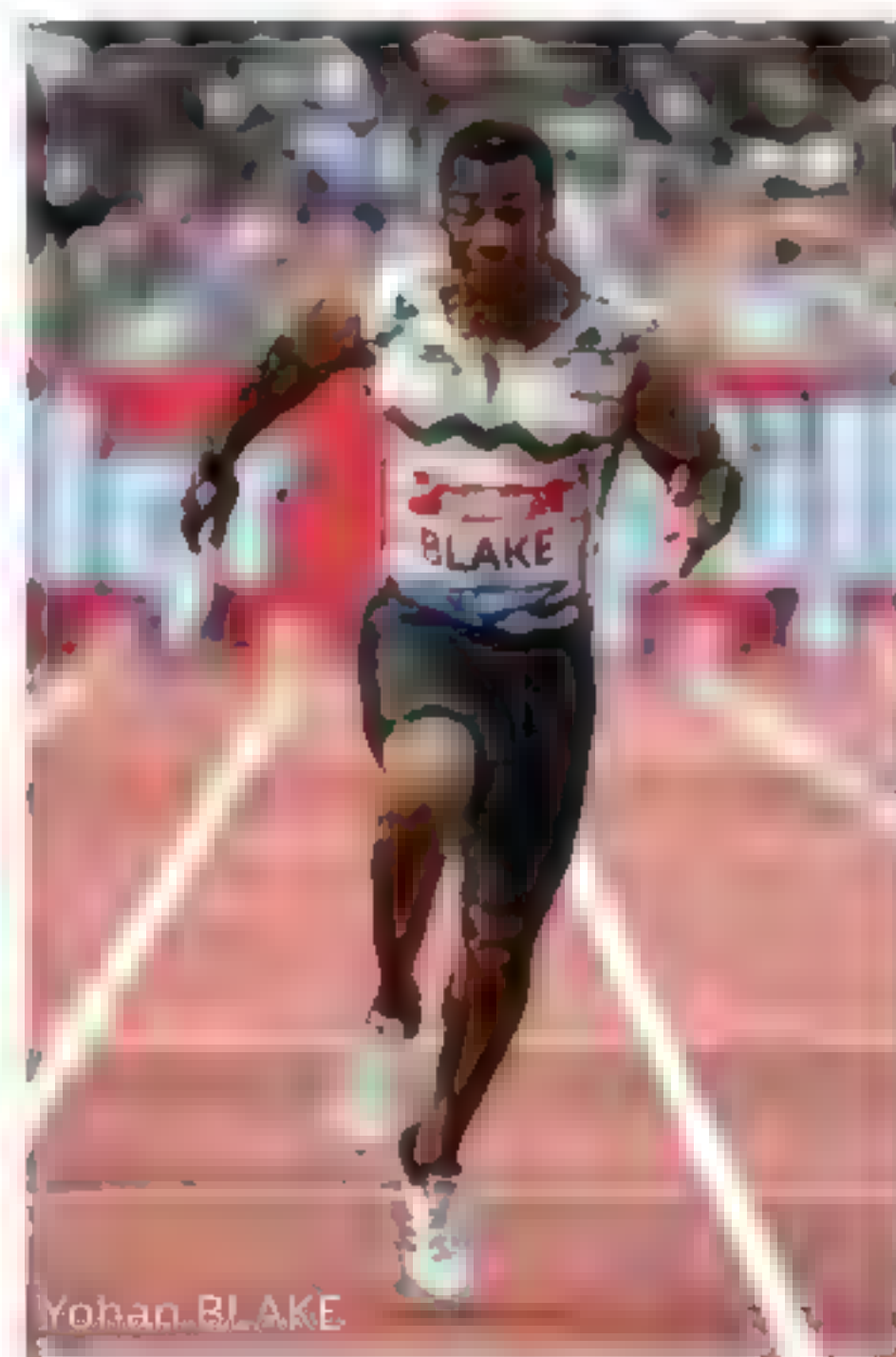
Najlepšie výkony všetkých doposiaľ spomínaných dopingových previnilcov zostávajú zapísané v oficiálnych historických štatistikách. Vyraďené boli len dva výsledky, ktoré by daným športovcom stačili na umiestnenie v najlepšej desiatke histórie.

Američan Tim Montgomery síce nikdy nemal pozitívny dopingový test, bol však dištancovaný za úzke prepojenie s kauzou Balco, v ktorej figuroval spoločne so svojou priateľkou Marion Jonesovou. V roku 2003 mu okrem iného spätne anulovali aj jeho vtedy platný svetový rekord 9,78 s. Montgomery sa o však niekoľko rokov neskôr sa pred médiami priznal k tomu, že pravidelne užíval rastové hormóny. Brať ich vraj začal preto, lebo ho hnala neovládateľná túžba stať sa najrýchlejšim mužom

planéty. Jeho problémy sa však dopingom neskončili. V roku 2007 ho odsúdili na necelé štyri roky väzenia za finančné podvody, neskôr dostal aj päťročný trest za pašovanie heroínu.

V zozname najslávnejších dopingových hriešnikov bude navždy svietiť meno Kanadana Bena Johnsona, ktorý sa na hrách v Soule 1988 stal olympijským víťazom v behu na 100 metrov, a to navyše vo svetovom rekorde 9,79 s. Zo zlata sa však tešil iba tri dni, dokým nevyšlo najavo, že bol pozitívne testovaný na anabolický steroid stanozolol. Johnson musel vrátiť zlatú medailu, jeho svetový rekord bol anulovaný a s hanbou odcestoval z olympiády predčasne domov. Po odpýkaní trestu sa ešte vrátil k aktívnej kariére, v roku 1993 však bol opätovne pozitívne testovaný a dostal doživotný zákaz.

Johnsonova zlatá medaila z olympiády 1988 pripadla najskôr druhému Američanovi Carlovi Lewisovi, ktorý v Soule triumfoval aj v skoku do diaľky. V roku 2003 bývalý riaditeľ Olympijského výboru USA Wade Exum zverejnil šokujúcu správu, v ktorej priznal, že v minulosti boli pozitívne testované desiatky amerických atlétov, pričom olympijský výbor ich nálezy kryl a nepotrestal žiadnym dištancom. Nachádzalo sa medzi nimi aj meno Carla Lewisa, k čomu sa neskôr slávny šprintér aj sám priznal. Povedal, že pozitívne bol testovaný dokonca až trikrát a na tri rôzne zakázané látky. Z každým však vyviazol bez trestu. ❧

NEGRIL – JAMAICA

PLAYBOY SLOVAKIA CASTING

Fotograf Luis Gomez a Playboy Slovakia sa opäť dali dokopy, aby
pre vás vytvorili tento horúci editoriál z exotickéj Jamajky.
Nech sa páči! Užite si naše modelky na nasledujúcich stranách.

Cassandra KELLY
& Claudia RYLIE

Amanda FUDGE

Jo WHITE

Gabriela RACHEL

Heloíne
MORENO

Heather
KIRBY

Catarina STARKE
aka DJ Blondie

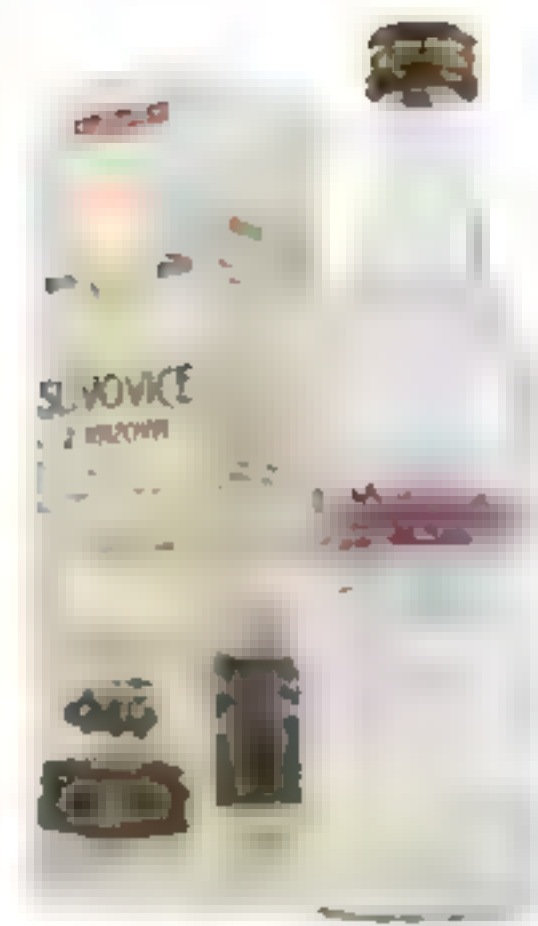
Foto: LUIS GOMEZ, UNIVERSE 137 STUDIOS

KINDLY MYERS

R. Jelínek si limitkou pripomína 125. výročie založenia pálenice RAZOV

V roku 1894 založila skupina vizovických roľníkov Rolnícký akciový závod ovocinársky vo Vizovicach na výrobu slivovice a iných destilátov (odtiaľ skratka RAZOV). A aká je spojitosť so značkou R. JELÍNEK? Už v roku 1921 kúpili v tej dobe neprosperujúcu spoločnosť RAZOV bratia Jelínkovci, Rudolf a Vladimír. Bratia spoločne viedli podnik svojho otca pod názvom Zikmunda Jelínka synovia, a kúpou Razova rozšírili svoju pálenicu. V roku 1926 firmu na Razove viedol Rudolf Jelínek už samostatne pod svojim menom. Razovská slivovica vznikla ako pripomenutie 125 rokov od počiatku výroby ovocných destilátov. Ako sa vyjadril riaditeľ spoločnosti RUDOLF JELÍNEK Slovakia, Michal Kredátus: „Ako náš príspevok k dlhej a občas dosť pohnutej histórii miesta, kde síce s modernejšími prístrojmi, ale stále robíme to isté – z najlepšieho dostupného ovocia vyrábame destiláty, ktorými píšeme pokračovanie tohto príbehu.“

Sekt, ktorý má srdce – Johann Hubert Extra Dry

Nechajte sa očariť noblesou a vznešenou históriou šumivého vína Johann Hubert vyrobeného z vína Chardonnay, pod dohľadom skúsených pivničných majstrov a s rešpektom k tradíciám. Vďaka svojej prémiovej kvalite je skvelou voľbou na slávnostné či výnimočné udalosti. Johann Hubert vzniká tradičnou metódou zrenia sektu vo fľaši, rovnako ako francúzske šampanské. Za každou jednou fľašou exkluzívneho sektu sú desiatky hodín ručnej práce. Od výberu vína zo slovenských viníc enológom vinárstva Hubert J.E. cez tradičnú metódu výroby, až po zariadenie na pult v obchode či vinotéke. Ak si pri výbere sektu potrpíte na kvalitu a tradičnej, poctivej výrobe, do ktorej sa okrem kvalitných surovín pridáva aj srdce, sekt Johann Hubert je jednoznačná voľba. Odporúčaná maloobchodná cena: 17 EUR/0,75 l.

Test funkcie štítnej žľazy

Únava, častý pocit chladu, slabosť, lámavé nechty a vlasy, prípadne bolesti svalov a kĺbov – to všetko môžu byť príznaky zníženej funkcie štítnej žľazy. Hormóny, ktoré štítna žľaza produkuje, sú nezastupiteľné po celý život, sú zodpovedné za celý rad funkcií, od prenatálneho vývoja mozgu cez metabolizmus tukov, cukrov, bielkovín alebo i kostí, až po stimuláciu srdca. Orientačný test jej funkcie si teraz môžete urobiť aj doma, domácim testom Veroval od renomovaného výrobcu zdravotníckych pomôcok Hartmann-Rico. Kvapku krvi z prsta stačí premiešať v testovacej nádobke s riediacim roztokom a zmes naliať do testovacej kazety. Za pár minút viete na čom ste.

Presnosť výsledkov testu je viac ako 95 %. Majte však na pamäti, že definitívnu diagnózu musí stanoviť váš lekár. www.veroval.sk

Predĺžte si pocit leta!

K letu patrí ovocie a osviežujúca chuť. Ak si chcete predĺžiť radostný pocit z leta aj po skončení dovolení, keď horúčavy klesnú a v diári je viac povinností ako relaxu, vychutnajte si ovocné žuvačky Mentos Pure Fresh Fruit. S novými

jahodovými a citrónovými žuvačkami, ktoré sú bez cukru s tekutou ovocnou náplňou, pocítite závan leta kdekoľvek – v práci, v škole aj uprostred jesenných dažďov. Vďaka guľatému tvaru sa dokonale uvelebia na jazyku, takže stačí zahryznúť do ich lahodného tekutého jadra – a osviežujúca ovocná jazda plná vášne zo žuvania môže začať! Žuvačky Mentos Pure Fresh Fruit sa stali v kategórii Žuvačky novinkou roka v tohtoročnom prestížnom oceňovaní Voľba spotrebiteľov. www.mentos.sk

Lahodná chuť slnečného Španielska

Doprajte si príjemné stretnutie s priateľmi pri skvelom jedle a pohári kvalitného španielskeho šumivého vína. FREIXENET CARTA NEVADA SEMI SECO sa pýši zelenkavou farbou so zlatými odleskami a jemným, dlhotrvajúcim perlením. Má vôňu, v ktorej sa skrývajú tóny zrelého exotického ovocia s podtónom pomelá. Chuť je dobre štruktúrovaná a svieža. Sekt je vhodný podávať k ľahkým šaátom a ľahkým šunkám ako je napr. prosciutto. FREIXENET CORDON NEGRO BRUT je svetlá cava so zelenkavými odtieňmi a jemnými dlhotrvajúcimi bublinkami. Jemné vône s prevahou zeleného ovocia (jablko a hruška), ľahké náznaky zrelého tropického ovocia (banány a ananásové tóny), v pozadí vône citrusových plodov a čerstvých bylín vás očaria. O chuti, ktorá pohladí vaše chuťové poháriky, ani nehovoriac! Jej chuť je výzyvavá, stredne plná, v ktorej prevláda tropické ovocie podporené atraktívnou kyslosťou. Dokonale sa hodí k rybám, predjedlám, cestovinám a ryžovým pokrmom.

Hudba bez obmedzení

Popularita prenosných bluetooth reproduktorov rastie, keďže kvalitný hudobný zážitok sprostredkujú vstavané reproduktory telefónov len ťažko. Ak si chcete hudbu prehrávať v takmer štúdiovej kvalite bez ohľadu na dostupnosť elektrickej siete, siahnite po novej generácii bluetooth reproduktoroch Orava Crater. Potešia čistým, hutným zvukom, s bohatými basmi a vydržia aj tie najnáročnejšie podmienky v teréne. Sú oválne s oblými hranami pre pohodlné držanie v ruke, pogumovaná úprava zaisťuje perfektnú ochranu proti pádu, nečistotám, striekajúcej vode či mechanickému poškodeniu. Stačí ich cez bluetooth rozhranie spárovať s telefónom a hudobná šou môže začať – kedykoľvek a kdekoľvek! Orava Crater-3 ulahodí najmä športovcom a priaznivcom outdoorových aktivít pre miniatúrne rozmery 10,2 x 11,0 x 4,4 cm a hmotnosť len 181 g. Má pútko na zavesenie na krk či pripevnenie k batohu a v balení aj držiak na bicykel. Jeho vstavaný mikrofón vám umožní aj telefonovanie v hands-free režime. Predáva Orava za 25,90 €. www.orava.eu

Y KOKTEJL

Up Rekrea uľahčuje život zamestnanca i zamestnávateľa

Up Rekrea kombinuje prvky klasického „rekreačného poukazu“ s preplatením – zúčtovaním rekreácie, čo umožňuje využívať príspevok bez obmedzenia akceptačnou sieťou. Vďaka Up Rekrea je možné jednoducho využiť príspevok na rekreáciu buď platbou prostredníctvom mobilnej aplikácie, prípadne v tlačenej

podobe alebo on-line pri rezervácii a platbe na najobľúbenejších portáloch poskytujúcich ubytovacie služby. Up Rekrea je použiteľný v akejkoľvek prevádzke, ktorá poskytuje služby prechodného ubytovania. Najväčšou výhodou je možnosť rezervácie ubytovania alebo pobytového balíčka priamo cez aplikáciu alebo pohodlne zo svojho online účtu Up Rekrea na webe, a to v spolupráci s najväčšími a renomovanými portálmi ponúkajúcimi ubytovanie za garantované najvýhodnejšie ceny. Používatelia si tak môžu vybrať z viac ako 4000 ubytovacích zariadení a pobytových balíkov po celom Slovensku. V Up Slovensko následne pripravíme všetky potrebné doklady pre zamestnávateľa, ktorý bude môcť bez zbytočnej administratívy rekreáciu preplatiť. Viac nájdete na: www.up-slovensko.sk.

Krehký má byť porcelán, nie kosti

O osteoporóze sa právom hovorí ako o epidémii 3. tisícročia. Ide o spoločensky najzávažnejšie ochorenie pohybového aparátu, a preto o ňom píšeme aj v Playboy. Naši čitatelia sú totiž inteligentní a uvedomelí ľudia, akurát sem tam zabúdajú na svoje zdravie. 20. októbra je Svetový deň osteoporózy, preto nezaškodí trochu edukácie. Denzitometria je dôležité (a bezbolestné) vyšetrenie, určené na meranie hustoty kostnej hmoty. Pomocou neho sa dá zabrániť prvej osteoporotickej zlomenine, ktorá môže byť prvým prejavom ochorenia. Následky zlomeniny by vás mohli výrazne limitovať v aktívnom živote. Povedzte to, prosím, aj svojej svokre či svokrovi. Ženy nad 65 a muži 70 rokov by mali toto vyšetrenie absolvovať na odporúčanie všeobecného lekára. www.osteoporoza.sk

Nedeľa ako stvorená na relax

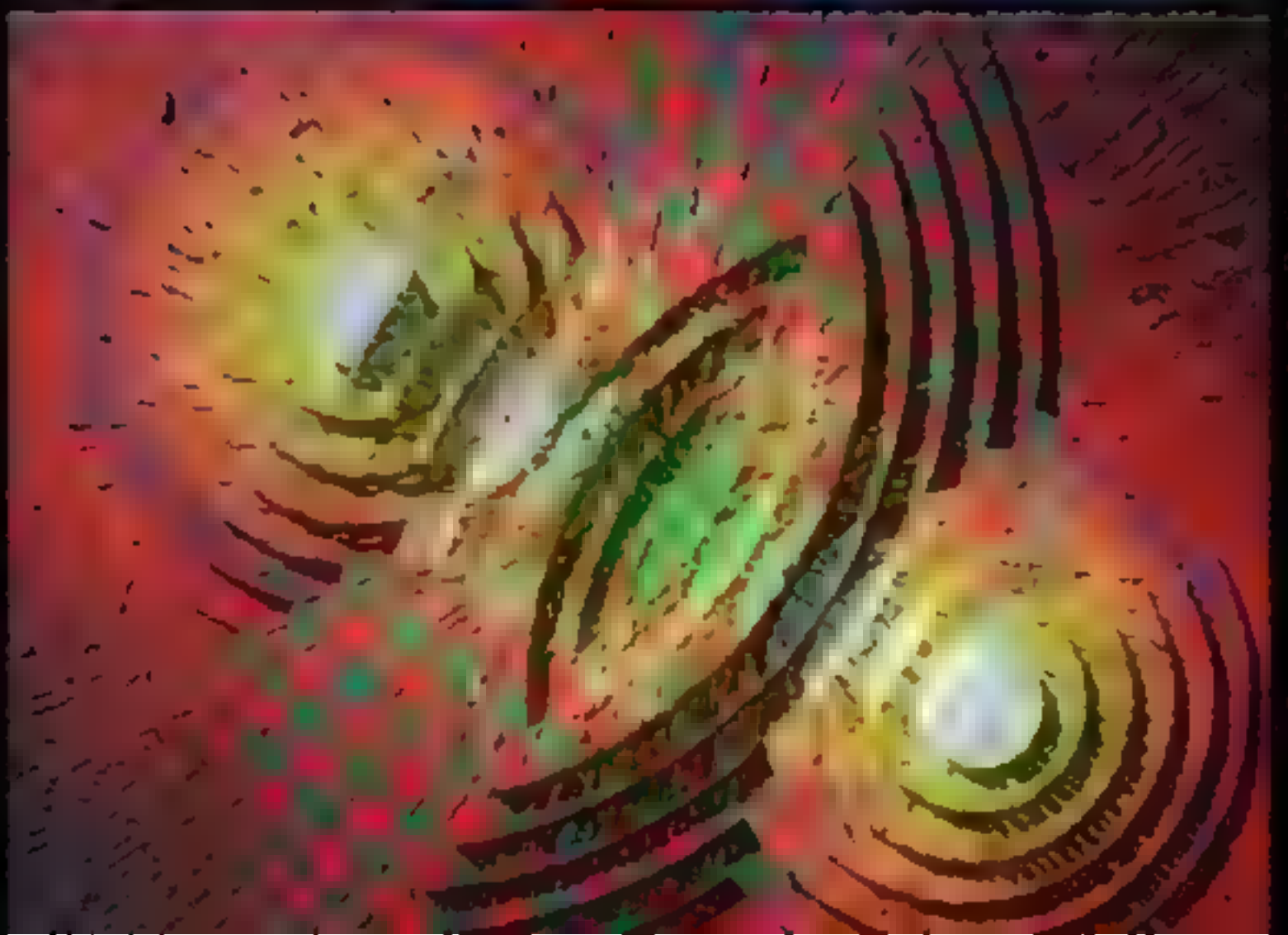
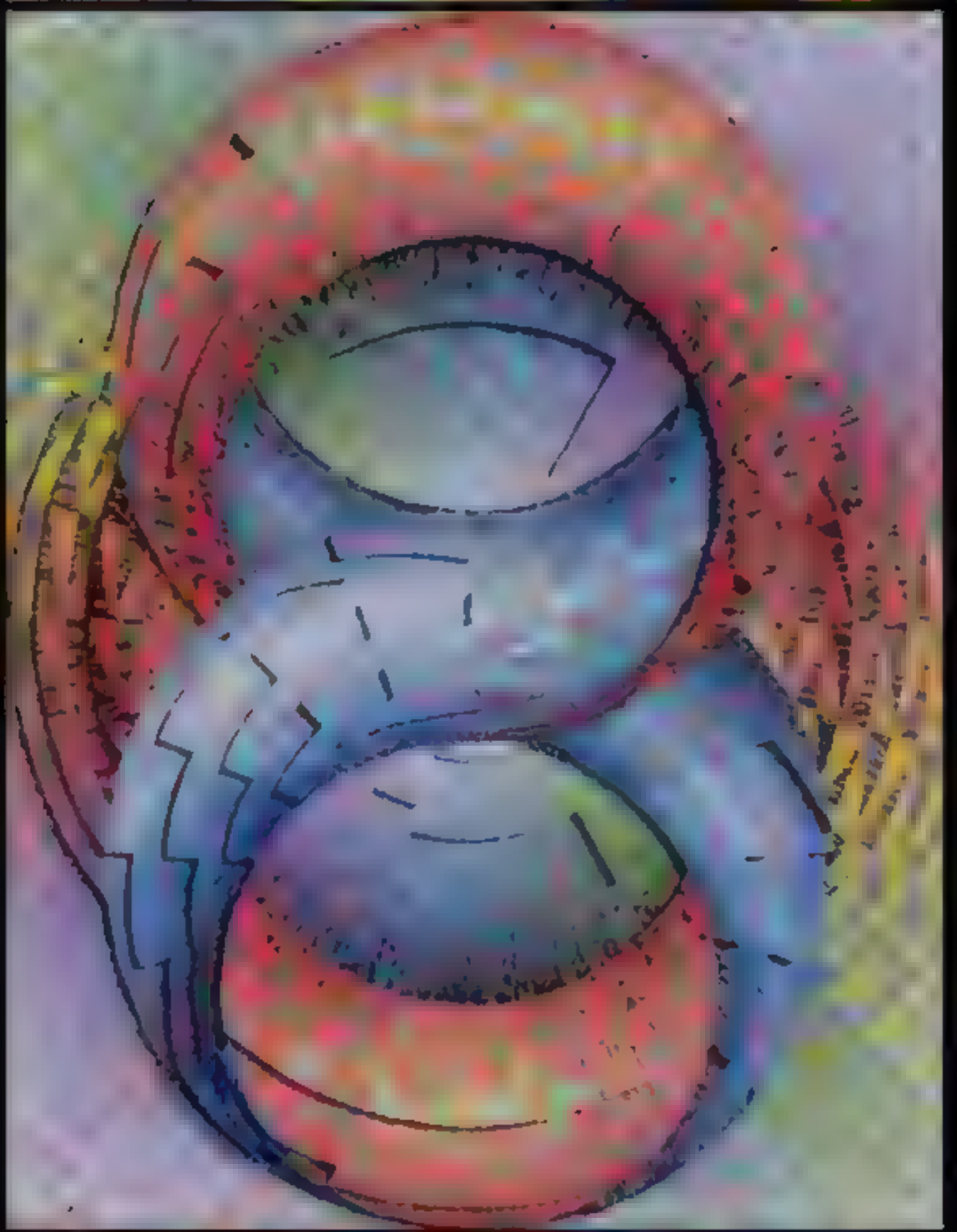
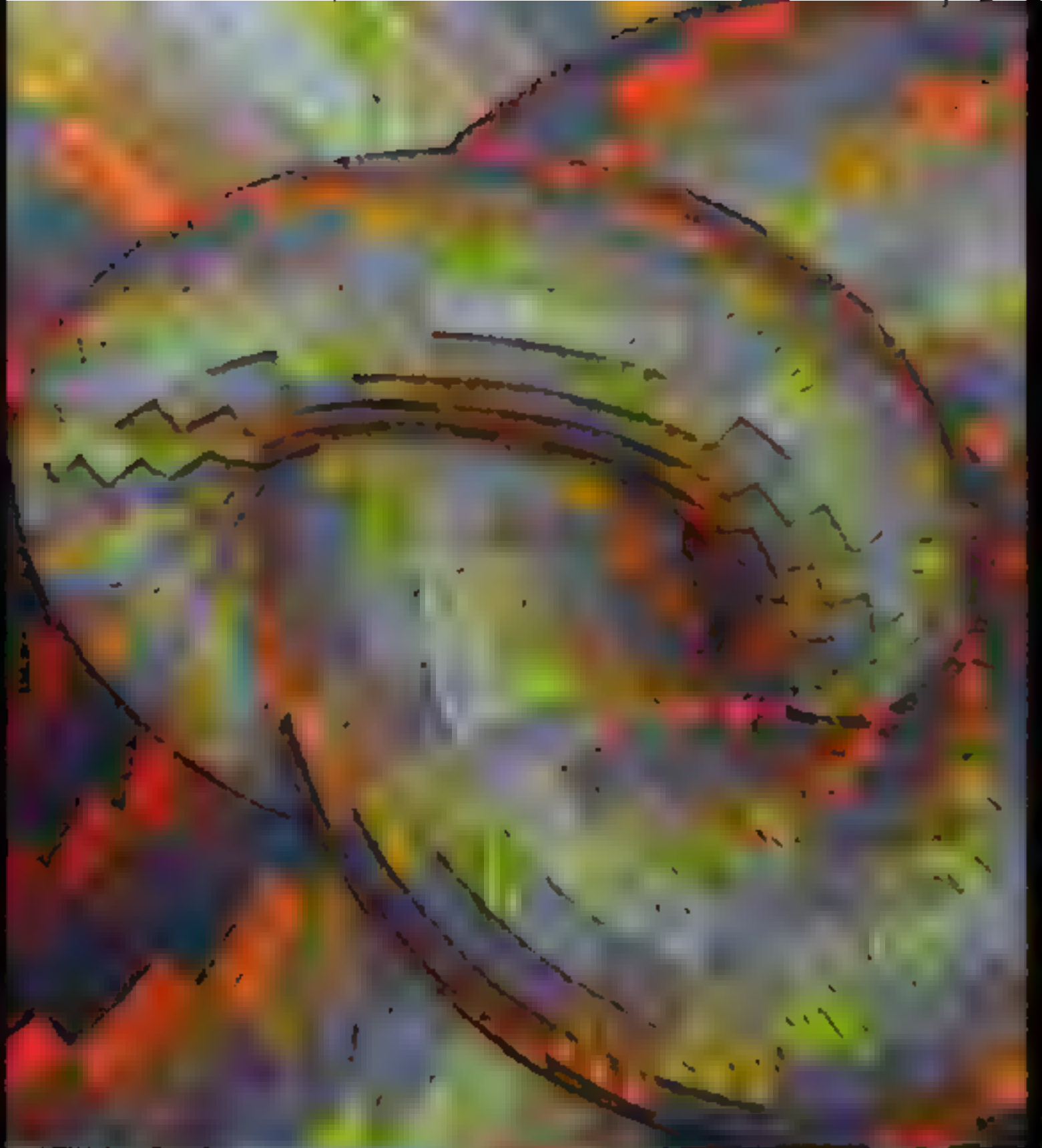
Môže človek počas spánku či ležania zmeniť svet k lepšiemu? Je krásne, že je to také jednoduché! S výrobkami Tchibo s certifikáciou GOTS môžete urobiť krok tým správnym smerom. Global Organic Textile Standard, skrátene GOTS, znamená ekologickú produkciu textílií – od pestovania cez výrobu až po predaj. Ruka v ruku s ochranou životného prostredia a zlepšenými sociálnymi podmienkami v krajčírskych dielňach či farbiarniach je to ešte lepšia voľba. Užite si dokonalý víkend so svojou nežnejšou polovičkou a potešte ju napríklad makučkým velúrovým kupacím plášťom certifikovaným podľa GOTS, navyše aj zo 100 % bavlny z ekologickej produkcie. Objavte udržateľné výrobky Tchibo na každý deň a oddychujte s ešte lepším pocitom! Viac nájdete na www.tchibo.sk

Nech to dobre klže

Tráp
a VZ
Indimix

Dušan SEKELA

Akademický maliar sa narodil v roku 1955 v Medzilaborciach. Vyštudoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na oddelení monumentálnej maľby. Venuje sa komornej maľbe a je členom Spoločnosti voľných výtvarných UMELCOV a Spolku výtvarníkov Slovenska. Svoje práce prezentoval na výstavách doma i v zahraničí. Jeho obrazy visia v galériách, múzeách, ako aj v súkromných zbierkach na Slovensku, v Európe aj v Amerike.

Pamätáte, aká pohnútka vo vás vzbudila záujem o umenie?

Z bežnej detskej hravosti a vizuálneho zobrazovania skutočnosti, to boli prvé reprodukcie modernistických diel, ktoré mi ukázali cestu k vyjadrovaniu mojich vlastných názorov a myšlienok.

Obrazy z vášho ateliéru nesú celkom explicitný odkaz na ženskosť so všetkými základnými atribútmi, prečo?

Keďže som vyrastal s tromi sestrami, som otcom dvoch dcér, celý doterajší život som strávil v blízkosti krásy ženského rodu. Verím, že práve očarujúca podmanivosť dievčenskej príťažlivosti je tou silou, ktorá nás vedie k novým rozhodnutiam a k rozvoju. Za všetkým hľadaj ženu.

K akým tvarom inklinujete? Nielen v bežnom svete, ale aj v umení?

Pre mňa tvar predstavuje očistenú formu vnútornej vízie. Mal by vlastniť podnet k obsahovej aktivite, mal by byť povrchom túžby.

Azda každý maliar má dobré aj zlé skúsenosti so svojimi klientami. Ako vnímate kritiku z úst laika teraz, po rokoch v tomto výsostne špecifickom prostredí?

Dobre mienené rady si rád vypočujem, ale väčšinou sa nimi neriadim, pretože smerujú k pomoci v zmysle zaradiť sa medzi úspešný priemer.

Ktorý moment z procesu tvorby diela máte najradšej?

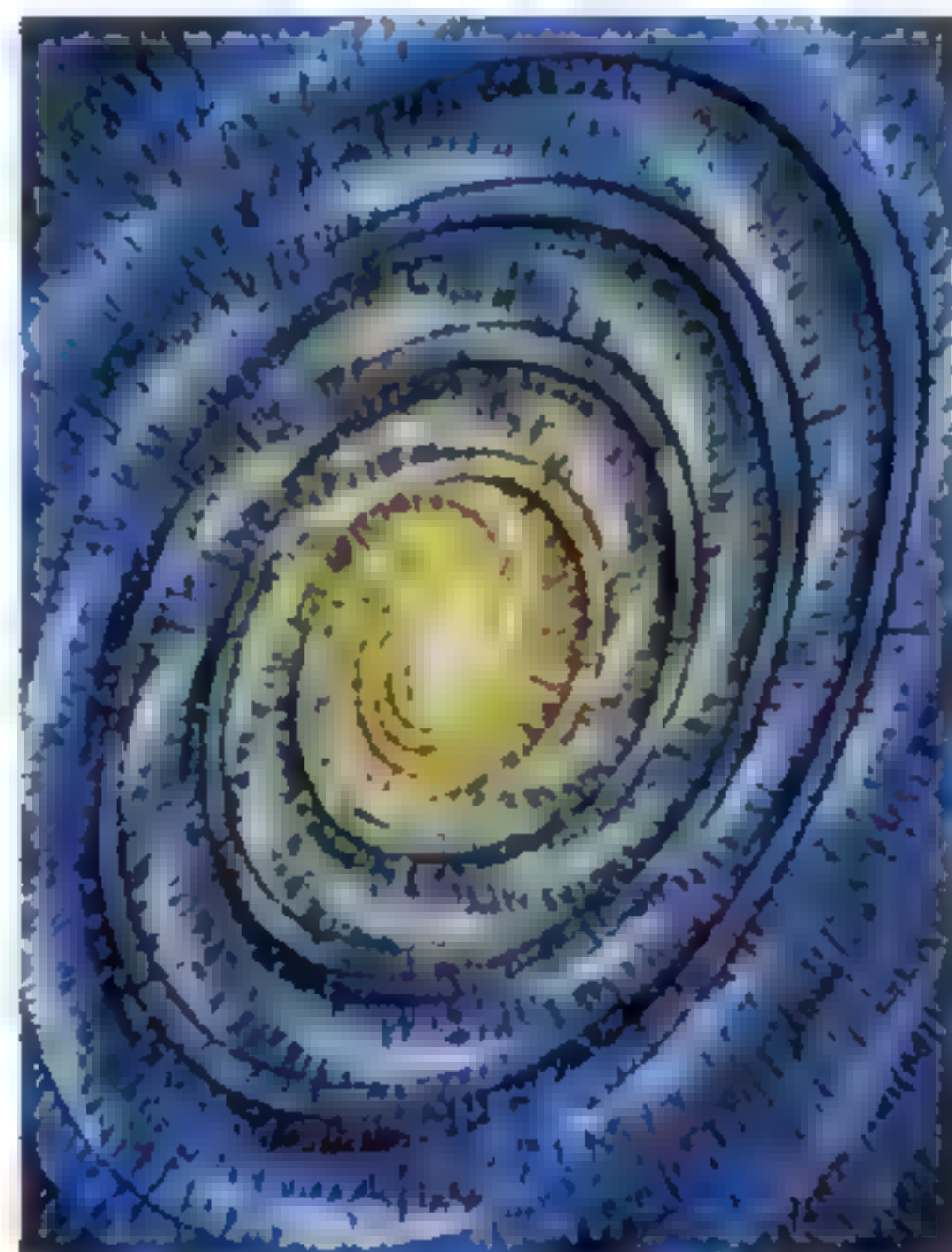
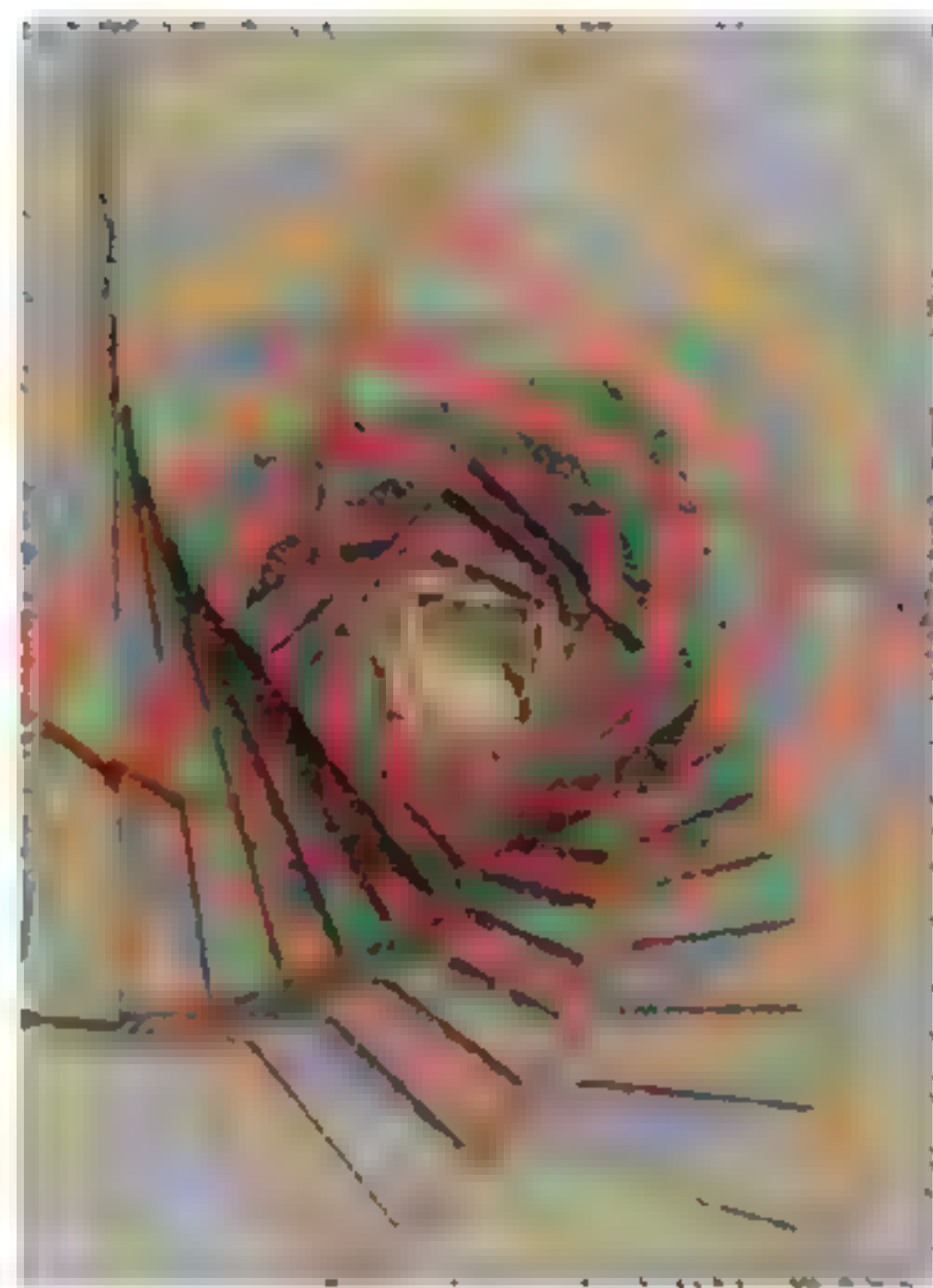
Rozhodne je to začiatok tvorby, keď som plný očakávania z predstáv, ako by som chcel zhmotniť myšlienku, ktorou som práve posadnutý.

Prezradíte najbizarnejšie miesto, kde visí váš obraz?

Je to zrejme obraz s témou ergosféry, rozhrania vplyvu čiernej diery, ktorý visí na stropе, nad posteľou vedľa stropného okna, ktorým sa dá pozorovať obloha u môjho priateľa v Davose.

Na akom projekte v súčasnosti pracujete?

Som unesený najnovšími prielomovými výskumami vedy. Snažím sa ich integrovať pomocou vizuálnej stratégie do mojich prác. ♡

Je viac
zrniek piesku

alebo
**hviezd
vo vesmíre?**

Počet možností, ako sa môže vyvinúť šachová partia, je vyšší ako počet všetkých častíc v pozorovateľnom vesmíre. Bežná ľudská predstavivosť dokáže bez problémov pracovať s veľkými číslami len po určitú úroveň. Človek si dokáže celkom reálne predstaviť čísla, peniaze či kusy vecí na úrovni miliónov a miliárd, kým s vyššími ciframi však už až tak veľa skúsenosti nemá.

Text: PATRIK ZBRÁNSKY

10ⁿ

Číslo 1 000 je možné zapísať ako 10^3 a 1 000 000 ako 10^6 . Číslo v hornom indexe (exponent) teda určuje, koľko núl je potrebné umiestniť za jednotku, pokiaľ toto číslo chceme rozpísať.

10⁶

približný počet druhov organizmov žijúcich na Zemi, ktoré boli zatiaľ pomenované.

10⁷

takýmto tempom v percentách rástla inflácia v Zimbabwe začiatkom roka 2008, krátko pred tým, ako centrálna banka prestala s tlačением zimbabwianskych bankoviek. V danom čase mal jeden americký dolár hodnotu aj 2,5 miliardy zimbabwianskych dolárov.

10⁸

približný počet položiek, ktoré majú k dispozícii Britská knižnica a Knižnica Kongresu v USA. Okrem kníh a tlačovín sú to aj fotografie, zvukové nahrávky, mapy či zápisy hudobných skladieb.

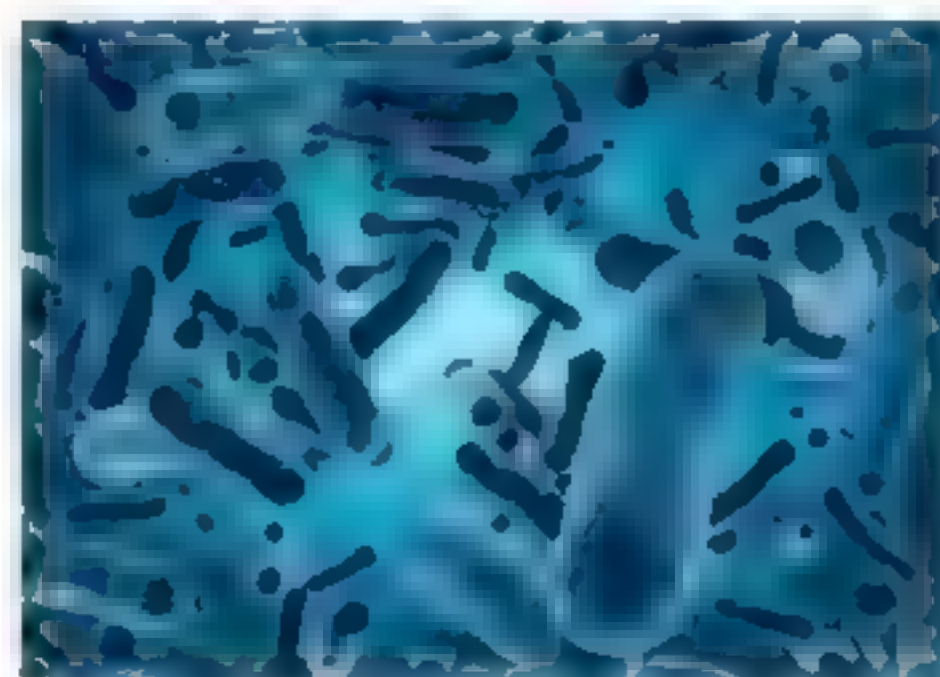
10⁹

odhadovaný počet obyvateľov Indie, druhej najľudnatejšej krajiny sveta.

V rebríčku prvá Čína má približne 1,4 miliardy obyvateľov. V oboch krajinách sa počet obyvateľov zvyšuje a žije v nich približne každý tretí človek na Zemi.

10¹⁰

predpokladaný počet baktérií, ktoré má človek vo svojich ústach.

10¹¹

približný počet neurónov, teda nervových buniek, v ľudskom mozgu.

10¹¹

kilogramov TNT by sa vyrovnalo sile, ktorú mala mať najväčšia jadrová zbraň histórie – sovietsky vládca. Išlo o trojstupňovú vodíkovú bombu, ktorá vážila

27 ton a mala dĺžku 8 metrov. Odpálená bola počas testu 30. októbra 1961 nad neobývaným územím Novej Zeme, pričom Sovietsi sa napokon rozhodli znížiť jej silu na približne polovicu - 57 megaton. Bombu zhodili z lietadla, pričom vybuchla vo výške približne štyri kilometre nad povrchom. Atómový hrib dosiahol výšku 64 kilometrov a mal priemer 95 kilometrov.

10¹⁵

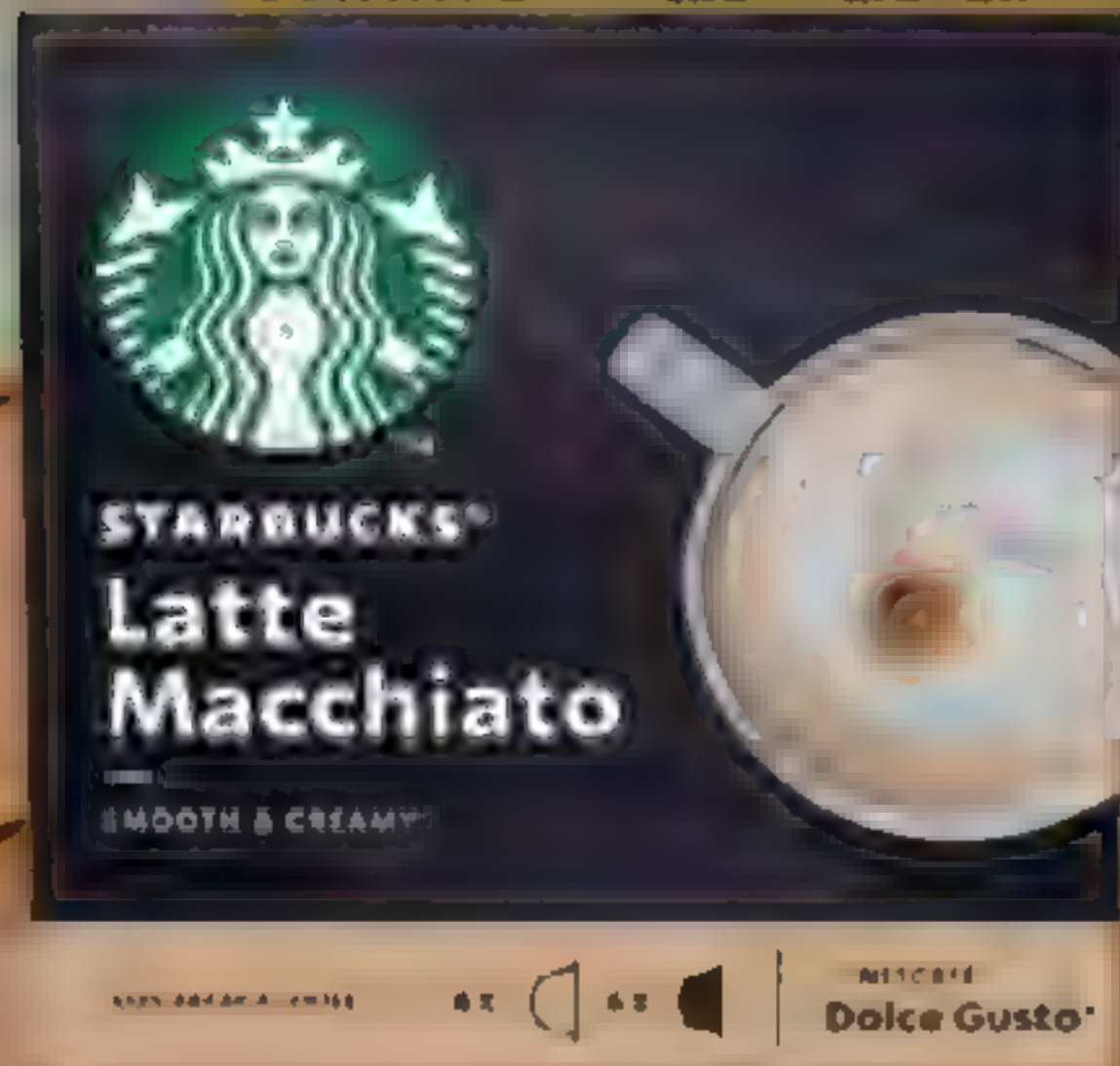
odhadovaný počet mravcov, ktoré v danom momente žijú na Zemi. Hmotnosť ich tiel by sa pritom vyrovnala hmotnosti všetkých ľudí na svete.

10¹⁹

vzdialenosť v kilometroch medzi Mliečnou dráhou a najbližšou Galaxiou v Andromede, ktorá je počas jasných nocí viditeľná aj voľným okom. Obe galaxie sa k sebe približujú a predpokladá sa, že o štyri či päť miliárd rokov vytvoria jednu spoločnú obrovskú galaxiu.

STARBUCKS

UVAS DOMA

leží v rámci Nescafé, Nespresso a Starbucks dnes Nestlé v celom svete.“

122

**Ikonická
značka**
prichádza do
slovenských
obchodov

Kvalitná 100 % Arabica, tri stupne praženia

Nové portfólio marky Starbucks z maloobchodu zahŕňa rad prémiových bankov: mleté porcelánové kávy. Obsahuje 100 % kávu Starbucks, ktorá pochádza zisková od pestovateľov z vybraných oblastí regiónu. Prémiový rad Starbucks z jednodruhových káv s čistou chuťou, ktorá pochádza z najkvalitnejších zŕnakoch praženia Blon de Medium a Dark Roast. Kľúčom pre kávu Starbucks typické

Verona Caffe Verona® a Espresso Roast.

PLAYBOY PARTY

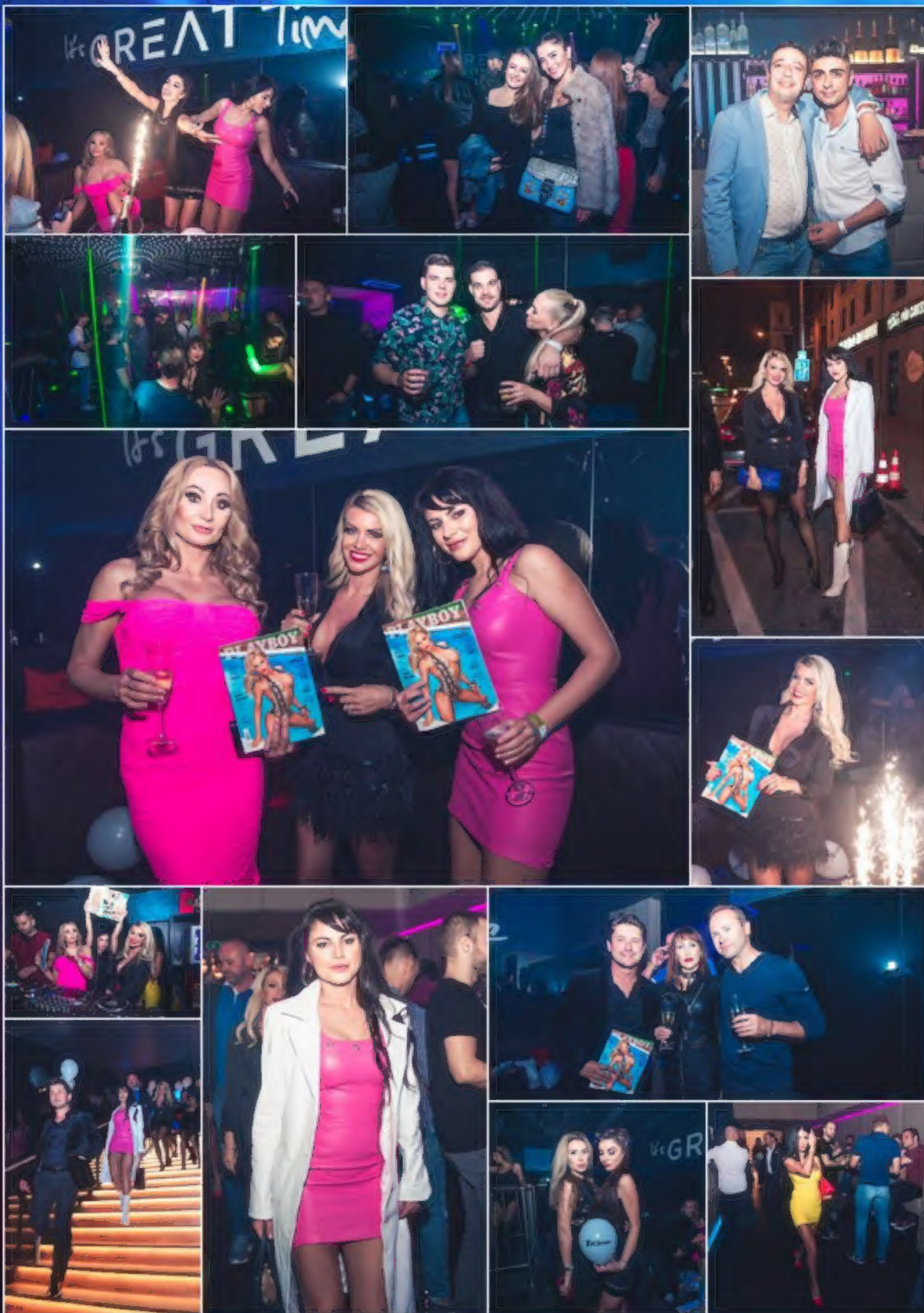
GREAT TIME september 2019

Jeseň už ohlásila svoj príchod, no nám **PLAYBOY** to vôbec nevadí. Septembrovú titulku sme mali krásnu, letnú a energickú. O tento skvost sa postaral náš obľúbený fotograf **MARIO GOTTI**. Nafotil blond krásku z Prahy, modelku **ELLU WEST**, ktorá neváhala prísť a svoju horúcu tituku aj pokrstila, ako sa patrí. Z Poľska pricestovala krásna playmate **MAGDALENA SOBOL**. Sexi brunetka mala u nás nedávno pictorial. O krásne vlasy týchto dám sa postaral hairstylist **VLADIMIR LEKAR** a krásne tváričky zobrala do parády **LORY EL MAKEUP**. Pozvaní sa do sýtosti zabávali a **GREAT CLUB** praskal vo švíkoch. Uvidíme sa o mesiac!

Váš **PLAYBOY SLOVAKIA TEAM**

07/2019

08/2019

09/2019

PRIPRAVUJEME

V čísle 11/2019
uvidíte

LUXUS

Sonus Faber

FÓRUM

Marie Currie

ŠPORT

Nový ročník NHL

Všetko o Playboyi sa dozviete na

www.playboy.sk

Posielajte nám svoje názory a pripomienky na adresu:

Eurovea Gallery, Pribinova 10, 341 B

811 09 Bratislava

e-mail: redakcia@playboy.sk

Budeme sa snažiť maximálne Vám vyhovieť,
veď PLAYBOY je tu pre čitateľov!

Zaslaním nevyžiadanej fotografie, kresby či príspevku na adresu redakcie (poštou alebo e-mailom) autor udeľuje súhlas na to, aby jeho dielo bolo zverejňované, používané, upravované a uchovávané redakciou podľa potrieb. Autor príspevku nesie plnú právnu zodpovednosť za obsah a pôvod svojho diela. Príspevky nie sú honorované. Nároky honorovania príspevkov podliehajú výlučne prípadnej zmluve s autorom. Príspevkové materiály podliehajú súhlasu redakcie. Súhlas je vydaný len tým príspevkom, ktoré neobsahujú reklamu, vulgarizmy, pornografiu či iné obdobne nevyhovujúce materiály a obsahujú meno a priezvisko autora a priložený funkčný kontakt na jeho osobu (adresa, mail, telefón). Redakcia si vyhradzuje právo príspevok odmietnuť. Na udelenie súhlasu neexistuje teda právny nárok a jeho prípadné vymáhanie je tak irelevantné. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

SLOVAK EDITION

RIADITEĽSTVO VYDAVATEĽSTVA

Bc. Ján Kortiš

kortis@playboy.sk

CONTENT DIRECTOR

Bc. Monika Erdöfy

EDITOR IN CHIEF

Mgr. Marek Horváth

horvath@playboy.sk

ART DIRECTOR

Danica Šranková

MANAGING EDITOR

Mgr. Barbora Hrubanová

hrubanova@playboy.sk

EDITORS

**Monika Erdöfy, Marek Lomen, Richard Cedzo,
Viktor Schapper, Ján Karašinský, Peter Bielik**

REDAKČNÁ PRÍPRAVA ČASOPISU

DTPro Wide, s.r.o.

EXTERNÍ SPOLUPRACOVNÍCI

Mike Prado, Ana Dias, Mario Gotti, Jano Bocaccio Zemiar,
Mgr. Radoslav Kubiš, Miroslav Rigo, Jozef Benedík, Marcel Hudeček,
Martin Buček, Martin Miko, Anthony Randall, Mark Frazier,
Martin Šebesta, Minchenso Milan

KOREŠPONDENČNÁ ADRESA REDAKCIE PLAYBOY SLOVAKIA

Eurovea Gallery, Crystal Club, Pribinova 10, 811 09 Bratislava

INZERCIA

reklama@playboy.sk, tel.: +421 910 844 814

KOORDINÁTOR PR A REKLAMY

Mgr. Oľga Antošíková

antosikova@playboy.sk

PREDPLATNÉ

predplatne@playboy.sk

PLAYBOY CLUBBING MANAGER

events@playboy.sk, tel.: +421 949 663 883

NÁZORY A PRIPOMIENKY

redakcia@playboy.sk

VYDÁVA

P. K. CORPORATION s.r.o.

Svätoplukova 16791/28, Bratislava - Ružinov 821 08

IČO 47 870 869,

konateľ: Ján Kortiš, Mgr. Barbora Hrubanová

Playboy Enterprises, International

Hugh M. Hefner, Editor-in-Chief U. S. PLAYBOY: SCOTT FLANDERS, Chief Executive Officer;
DAVID ISRAEL, Chief Operating Officer; JIMMY JELLINEK, Editorial Director; MAC LEWIS,
Art Director; REBECCA BLACK, Photo Director; PLAYBOY international publishing:
MIKE VIOLANO, SVP/Content; Rights & Licensing; MARY NASTOS, Publishing Services Manager;
GABRIELA CIFUENTES, Digital Asset Manager; LACEY WON, Editorial Coordinator
Playboy, Playmate, Rabbit Head Design, Playmate of the Year, Femlin and Femlin Design are
marks owned by Playboy Enterprises International, Inc.

© 2009 P. K. Corporation, s. r. o., Košice, ISSN 1336-7277

PODPÍSANÉ ČLÁNKY VYJADRUJÚ NÁZORY AUTOROV A NEMUSIA BYŤ VŽDY TOTOŽNÉ SO
STANOVISKOM VYDAVATEĽSTVA A REDAKCIE. NEVYŽIADANÉ RUKOPISY A OBRAZOVÝ MATERIÁL
NEVRACIAME. KOPÍROVANIE, ĎALŠIE PUBLIKOVANIE ALEBO ROZŠIŘOVANIE KTOREJKOĽVEK
ČASŤI ČASOPISU JE POVOLENÉ LEN S PÍSMOŇÝM SÚHLASOM VYDAVATEĽA. OCHRANNÉ
ZNAČKY PLAYBOY, PLAYMATE, RABBIT HEAD DESIGN, PLAYMATE OF THE YEAR, FEMLIN
A FEMLIN DESIGN PATRIA PLAYBOY ENTERPRISES, INC. A ICH VYUŽÍVANIE JE MOŽNÉ IBA NA
ZÁKLADE LICENČNEJ ZMLUVY.

INZERCIA VYTVORENÁ Z PODKLADOV DODANÝCH KLIENTOM JE VÝHRADNÝM DUŠEVNÝM
VLASTNÍCTVOM P. K. CORPORATION, S. R. O., A KAŽDÉ ĎALŠIE POUŽITIE MIMO PLATFORMY
ČASOPISU PLAYBOY PODLEHA OSOBNÉMU PÍSMOŇE PODLOŽENÉMU DOHOVORU.

PLAYBOY SLOVAK EDITION (EV 1990/08)

mesačník, 1. vydanie 2014, cena výtlačku 3,99 eura

Október 2019, ROČNÍK 22, ČÍSLO 10, VYDÁVA MESAČNE P. K. Corporation, s. r. o.

LOMBARDI
FASHION HOUSE

Albatross Golf Tour 2019

TOURNAMENTS WITH PASSION

GOODBYE TEXAS

19.10.2019

RED OAK
— GOLF CLUB NITRA —

Zahájenie 12:00
Alko/nealko - FREE
Večerný ROUT
Živá hudba
Vyhodnotenie AGT 2019
Tombola

Lampášik
Hlavná cena turnaja
víkendový WELLNESS POBYT
v penziónu LAMPÁŠIK.

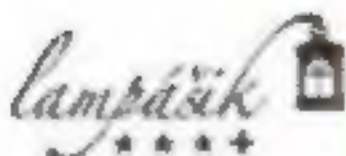
Jägermeister

GOLF
REPORT
MAGAZINE

STAV MAT - POPRAD s.r.o.

sodastream

